

ထေရ်ဂြိဟာပါဠိတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတေ၊ အရဟတေ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ကောနိပါတ်။

(၁) ထေရ်ကော၊ ဖြုဋ္ဌိသောသီလအစရှိသောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော
ရဟန်းမိန်းမ၊ စောဇ္ဇော၊ ပံ၊ သကူးပုဆိုးဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတော၊ ဖြု၍၊
ပါရုဏာ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပါဟိ၊
နေလော၊ တေ၊ သင်၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောကာမရာဂ
သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်ငြိမ်းပြီး၊ ကိမိ
ဝ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုန္တိယံ၊ ဟင်းအိုး၌၊ ခါကံ၊ အနည်းငယ်
သောဟင်းရှက်သည်၊ သုက္ခ သုက္ခန္တံ၊ ကြီးစွာသော မီးလျှံဖြင့် ခြောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝုပသမတိဇ္ဈဝ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တေ၊ သင်၏၊ သန္တာ
နေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂေါ၊ ကာမရာဂသည်၊ ဥပသန္တော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်ငြိမ်းပြီး၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပါဟိ၊ နေလော၊ ။ ဣတ္ထံဧဝံ၊ ဤသို့၊
အပညာတာ၊ အမည်အနွယ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မထင်ရှား
သော၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ထေရီ၊ ထေရီမတို့၏ လက္ခဏာနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ သိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်
သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

(၂) မုတ္တေ၊ မုတ္တာအမည်ရှိသောသိက္ခမာန်၊ ရာဟုဂ္ဂဟာ၊ ရာဟုဖမ်း
သော၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ မုစ္ဆတိဇ္ဈဝ၊ ရာဟုထက်မှလွတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယောဂေဟိ၊ ထေးပါးသောယောဂတို့မှ၊ မုစ္ဆဿ၊
လွတ်သော၊ ဝိပ္ပမုတ္တေနဝိတ္တေန-ဝိပ္ပမုတ္တဝိတ္တာဟုတွာ၊ ကောင်းစွာလွတ်
သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုကာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြိကင်းသည်
ဖြစ်၍၊ ပိဏ္ဍကံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို၊ သုပ္ပ၊ သုံးဆောင်လေလော့၊ ဣတ္ထံဧဝံ၊
ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မုတ္တံ၊ မုတ္တာအမည်ရှိသော၊ သိက္ခ

၂

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

မာနံ၊ သိက္ခမာနံ၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤသွတ္တံသီလီလုနံ၊ အင်္ဂသောဂါထာဖြင့် အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ။

(၃) ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမည်သောသိက္ခမာနံ၊ ပန္နရသေ၊ တဆယ့်ငါးရက် ခြောက်သောထပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒောဇ္ဈဝ၊ ပြည့်သောထကဲ့သို့၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မေဟိ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်၊ ပူရဿ၊ ပြည့် လေသော၊ ပရိပုဏ္ဏာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလိဂ္ဂတို့၏ပြည့်ခြင်းဖြင့် ပြည့်သော၊ ပညာယ၊ အရဟတ္တမင်္ဂပညာဖြင့်၊ တမောခန္တံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါယယ၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီးလေသော၊ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမည်သောသိက္ခ မာနံမသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသွတ္တံသီလီလုနံ၊ အင်္ဂသောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ။

(၄) တိဿ၊ တိဿာမည်သောသိက္ခမာနံ၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌ တုံ၊ သင်သည်၊ သိက္ခဿ၊ ကျင့်လေသော၊ ယောဂါ၊ လေးပါးသောယောဂတို့ သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂံ၊ မနှိပ်စက်စေလင့်ကုန်၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ ခပ်ဆိမ်းသောယောဂတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ စရ၊ ချမ်းသာ စွာနေခြင်းဖြင့်နေလေသော၊ တိဿ၊ တိဿာမည်သော သိက္ခမာနံမသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသွတ္တံသီလီလုနံ၊ အင်္ဂသောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ။

☸ (၅) တိဿ၊ တိဿာမည်သောထေရီမ၊ ဓမ္မေဟိ၊ သမတဝိပဿနာ တရားဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖဿ၊ လုံ့လပြုသော၊ ခဏော၊ လုံ့လ ခဏလေးပါးသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေလင့်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင်း ကြောင့်၊ ခဏာတိတာ၊ လုံ့လခဏကိုလွန်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နိရယမ္ပိ၊ ငရဲ၌၊ သမဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သောစန္တိ၊ ဝိုးရိပ်ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခဏော၊ လုံ့လခဏလေးပါးသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေလင့်၊ တိဿ၊ တိဿာမည်သောထေရီမသဏ္ဌံ၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသွတ္တံသီလီလုနံ၊ အင်္ဂ သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ။

(၆) ဝိဇရ၊ ဝိရာမည်သောမထေရီမ၊ နိရေ၊ ခံ၊ ကိလေသာ၏ချုပ်ရာဖြစ် သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုသေဟိ၊ ရသော၊ သညာဂူပသမံ၊ ကာမသညာစသောအကု သိုဓာသညာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်ထသော၊ သုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာရာဖြစ်ထသော အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိထသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ လေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်ထသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာရာဇယာယိ

၁-ကောနိပါတ်၊

၃

ပြီးစေသော၊ မိရာ၊မိရာမည်သောမထေရ်မသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သီကုန်းအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီး၊ ။

(၇) မိဇရဟိ၊မြိမြိအုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ အရိယမဂ်တရားတို့ဖြင့်၊ ဘာဝိ
တိန္ဒြိယာ၊ပွားစေအပ်ပြီသောဣန္ဒြိရှိသော၊ မိရာ၊မိရာမည်သော၊ သိက္ခုနိ၊
ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သဝါဟနံ၊ဝတ္ထုကာမတည်းဟူသော ဗိုလ်ပါရှိသော၊
မာရံ၊ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇိတွာ၊အောင်၍၊ အန္တိမံ၊အဆုံးစွန်သောတဝဂ္ဂ
ဖြစ်သော၊ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်နိုင်လေ၏၊ ။အညတရာ၊
မထင်ရှားသော၊မိရာ၊မိရာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သီကုန်းအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီး၊ ။

(၈) မိတ္တု၊မိတ္တာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊သင်သည်၊သဒ္ဓါယ၊ကံကံ
၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ရဟန်းပြု၍၊မိတ္တုတော၊ အဆွေခင်
ပွန်းကောင်းတို့၌မွေ့လျော်သည်၊ဘဝ၊ဖြစ်သော၊ယောဂက္ခေမဿ၊ယောဂ
ထေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ပတ္တိယာ၊ရခြင်းငှါ၊
ကုသလေ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခဗ္ဗေ၊အရိယမဂ်တရားတို့ကို၊သာဝေဟိ
ပွားစေသော၊ ။မိတ္တာ၊မိတ္တာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သီကုန်းအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီး၊ ။

(၉) ဘဒြ၊ဘဒြာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊သင်သည်၊သဒ္ဓါယ၊ကံ
ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတွာန၊ရဟန်းပြု၍၊ဘဒြတော၊ကောင်း
သောသီလစသောတရားတို့၌မွေ့လျော်သည်၊ဘဝ၊ဖြစ်သော၊ယောဂက္ခေ
မံ၊ယောဂထေးဂါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊
ရခြင်းငှါ၊ ကုသလေ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခဗ္ဗေ၊ပေမိပက္ခိယတရားတို့
ကို၊သာဝေဟိ၊ပွားစေသော၊ ။ဘဒြ၊ဘဒြာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊
ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆိုသီကုန်းအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီး၊ ။

(၁၀) ဥပသမေ၊ဥပသမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊တံ၊သင်သည်၊ မစ္စ၊
ဓေယျံ၊သေမင်း၏ဓိရာဖြစ်ထသော၊ သုဒုတ္တရံ၊အလွန်ကူး၌ခဲထသော၊
ဩစံ၊သံသရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောဓေအဟဉ်ကို၊ တရေ၊အရိယ
မဂ်တည်းဟူသောဟေ့ဖြင့်ကူးအံ့၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊သဝါ
ဟနံ၊ ဝတ္ထုကာမတည်းဟူသောဗိုလ်ပါရှိသော၊ မာရံ၊ကိလေသာမာရ်ကို
ဇေတွာ၊ အောင်၍၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးစွန်သော၊ ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊
ဆောင်လေလော့၊ ။ဥပသမာ၊ ဥပသမာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊
ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆိုသီကုန်းအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီး၊ ။

၄

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၁၁) အဟံ၊ ငါသည်၊ ခုန့်ကောန၊ ကုန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥ
 ဒုက္ခထေရ၊ ဆုံမှသည်းကောင်း၊ ရသထေရ၊ ကျည်မွှေမှသည်းကောင်း၊
 ခုန့်ကောန၊ ကုန်းသော၊ ပတိနာစ၊ ဖွင့်မှသည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်းသော၊ ခုန့်ဟိ၊ အကုန်းတို့မှ၊ ခုတ္တိယာ၊ လွတ်သဖြင့်၊ သုရတ္တာ၊
 ကောင်းစွာလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၊ ခုတ္တာ၊ လွတ်သည်၊ အမှီ၊
 ဖြစ်၏၊ ဇာဘိမရဏာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းမှသည်း၊ ခုတ္တာ၊ လွတ်သည်
 အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သောတဏှာကိုသည်း၊ သမူဟ
 ထာ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ သတ်အပ်ပြီ၊ ခုတ္တာ၊ ခုတ္တာမည်
 သောထေရီသည်။ ဣဝံ၊ ဤသို့ဆိုသိကုန်းအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

(၁၂) ယာထေရီ၊ အကြင်ထေရီသည်၊ ဆန္ဒဇာတာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အ
 ကျိုးငှါဖြစ်သောအလိုဆန္ဒရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝသာယိ၊ ရဟန်းကိစ္စ
 ပြီးခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿာစ၊ အောက်မိတ်သုံးခုဖြင့်သည်း၊ ဗု
 ဓု၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
 ထည်း၊ အပ္ပမိဗန္ဓပိတ္တာ၊ အနာဂါမိမဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်မတင်သောမိတ်ရှိ၏၊
 သာထေရီ၊ ထိုထေရီမကို၊ ဥန္တုဿာတာယ၊ အထက်ဖြစ်သောမဂ်အသင်္ဃဿ
 သရာအယဉ်ရှိသောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာမည်
 သောထေရီမသည်၊ ဣဝံ၊ ဤသို့ဆိုသိကုန်းအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

(၁၃) ဘော၊ အချင်းတို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ယံဗုဒ္ဓဿသနံ၊ အကြင်
 ဘုရားအဆုံး အမတော်ကို၊ ကတွာ၊ လိုက်နာ သောကြောင့်၊ နာနုတပ္ပတိ၊
 နောင်တဖန်မပူပန်ရ၊ ထံဗုဒ္ဓဿသနံ၊ ထိုဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကရော
 ထ၊ လိုက်နာကုန်သော၊ ခိပ္ပံ၊ ထွင်စွာ၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊
 ကေမန္တေ၊ ထင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝရိဒထ၊ ထိုင်နေကုန်
 သော၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါထေရီမသည်၊ ဣဝံ၊ ဤသို့ဆိုသိကုန်းအပ်
 သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

(၁၄) သုမနေ၊ သုမနမည်သော ရဟန်းမိန်းမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဓာတု
 ယော၊ စက္ခုအစရှိသော ဓာတ်တို့ကို၊ ဒုက္ခထော ဒုက္ခာဣတိ၊ ဆင်းရဲကုန်
 ၏ယူ၍၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်ရှု၍၊ ဝုနဇာတိ၊ တဘန်ပရိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊
 မာအာဂမိ၊ မရောက်စေထင့်၊ ဘဝေ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝ၌၊ ဆန္တံ၊ တစ်ခြင်း
 ကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည့် ဖြစ်၍၊

၁-ကောနိပါတ်၊

၅

စရိသထိ၊ ချမ်းသာစွာနေရ ထတ္တံသတည်း။ သုမန၊ သုမနမည်သော ထေရီမသည်၊ ဣမံဂါထံ။ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာကို အဘာ သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၅) အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံဝုတာ၊ သိလကိုစောင့်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သမထံ၊ အနုသယနှင့်တကွ သော၊ ထဏှံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပ၊ နှုတ်၍၊ သိတိဘုတာ၊ ကိလေ သာငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ဝိပါက်ကုက္ကုရုပ်အ ကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာထေရီမသည်၊ ဣမံဂါထံ။ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာကို အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၆) ဝုမ္မိကော၊ အပစ္စယ်ဖြင့်ကြီးသောသုမန၊ တွံ၊ သင်သည်၊ စောဇ္ဇေန၊ ပံ၊ သ ကုပုဆိုးဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါရုတာ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေဟိ၊ နေထော၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တော၊ သင်၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောကာမရာဂသည်၊ ဥပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေဟိ၊ နေထေ ထော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သိတိဘုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသောအဖြစ်သို့ရောက် သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ဝိပါက်ကုက္ကုရုပ် အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန ဓာတ်ဖြင့်ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုမ္မပဗ္ဗဇိတာ၊ ကြီးမှ ရဟန်းပြုသော၊ သုမ နာ၊ သုမနရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣမံဂါထံ။ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

☞ (၁၇) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဏ၊ အားနည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗဏ္ဏံ၊ တောင်ဌေးကို ဩဝုပ္ပ၊ စွဲ၍၊ ဇေမောနေဟိ၊ တုန်တုန်ထုပ်ထုပ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂက္ကေဟိ၊ ကိုယ် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဏ္ဏုပါတံ၊ ဝိဏ္ဏုပါတတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာန သွားပြီး၍၊ တက္ကေတ၊ ထိုဆွမ်းခံပြန်ရာလမ်းခရီး၌ပင်လျှင်၊ ဆမာဆမာဟံ၊ မြေ ၌၊ နိပတိ၊ ထည်းထေသည်ဖြစ်၍၊ ကာယေ၊ ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်၌၊ အဒေဝံ၊ အသု တအနိစ္စစသောအဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်မြင်၍၊ အထ၊ ထိုအဖြစ်ကို မြင်သည်နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာထေရီမသည်၊ ဣမံဂါထံ။ ဤသို့ဆို သီကုံးအပ်သောဂါထာကို အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

၆

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ။

(၁၈) အဟံ၊ ငါသည်၊ စာရေစာရံ၊ အိပ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိယံဝိယော၊
ချစ်သူဝတ်တပ်မက်မောသွယ်ရှိကုန်သော၊ ပုတ္တံပုတ္တော၊ သားသမီးတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပသံပသု၊ နွားကွဲစသောတိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ရာဂဉ္စ၊ တပ်ခြင်းသဘောရှိသောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ခေါ
သဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသဘောရှိသောခေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတွာ၊
အရိယမဂ်ဖြင့်ပယ်ဖြတ်၍၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာတရားတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော
မောဟကိုလည်း၊ ဝိရာဇိယ၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်၍၊ သမုလံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော
ဝဂ်ဖြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ တဏှံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပ၊ နှုတ်၍၊ ဥပ
သန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ၊
သံဃာ၊ သံဃာထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာ
ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ၊ ဧကိကာ၊ တယေဝံဘယေဝံစိကုန်သော၊
ထေရီယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်။

(၁၉) နန္ဒေ၊ နန္ဒမည်သော သိက္ခမာန်၊ ဣဝံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ အာတု
ရံ၊ ကျင့်နာခြင်းရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသုစိံ၊ မဝင်ကြွယ်သောကိုယ်
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပူထိံ၊ အကောင်ပုပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမုဿယံ၊
ဆံစသည်တို့၏ ရဝေးရာဖြစ်သော နန္ဒမင်္ဂလိပညာမျက်စိဖြင့်မူ၍၊ ပဿ၊
ရှုလော၊ ဧကဝံ၊ တခုသောအာရုံရှိသော၊ သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်
ကြည်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ပိတ်ကို၊ အသုဘာယ၊ အသုဘာသာဝနာဖြင့်၊ ဘာဝေဟိ၊
ပွားစေလော၊ ၊ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂဒေါသမောဟ တည်းဟူသောနိမိတ်
ကင်းသောစိတ်ကိုလည်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ မာနာနုဿယံ၊ မာနာနု
ဿယကို၊ ဥစ္ဆာ၊ စွန့်လော၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မာနာဘိသမယာ၊ မာန
ထောင်လွှားခြင်းကိုပယ်သောကြောင့်၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်
ဖြစ်၍၊ စရိဿသိ၊ နေရလတ္တံ၊ ၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
သည်၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒမည်သော၊ သိက္ခမာန်၊ သိက္ခာမာန်ကို၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊
ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဩဝဒေတိ၊
ဆုံးမတော်မူ၏။ ၊

(၂၀) သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးထုန်သော၊ ယေဣမေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ အကြင်ဗော
ဇ္ဈင် တရားတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂါ၊ အ
ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်

၂-ရကနိပါတ်၊

၇

ပါးတို့ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဒေဝိတာ၊ ဘောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတော်မူတိုင်း၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ သောဘက
 ဝါ၊ ထိုဓမ္မကာယဖြစ်သောဘုရားမြတ်စွာကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အယံသမုဿယော၊ ဤ
 ခန္ဓာကိုယ်သည်၊ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်တည်း၊ ဇာတိသံသာရော၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသောသံသရာသည်၊ ဝိစိတော၊ ကုန်ပြီ၊ ခါနီဇ္ဈဒါနိ
 ယမုအခါ၌၊ ဝုနုပ္ပဝေါ၊ တတန်ထဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊
 ဇေန္တိ၊ ဇေန္တိထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၂၁) သုရုတ္တိကော၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီးသောရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ သုရုတ္တိကာ၊ လူအဖြစ်မှကောင်းစွာလွတ်လေစွ၊ အဟံ၊ ငါသုမင်္ဂလ၏
 အမိသည်၊ ရသထဿ၊ ကျည်ပွေ့၍၊ သာသုရုတ္တိကာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်
 အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သာသကော၊ ခေါင်းရွှေသမားသည်၊ အဟိရိကော၊ အ
 ရှက်မရှိသောပင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆတ္တကံဝါပိ၊ ရောင်၍အသက်မွေး
 ခြင်း၌ပြုအပ်သောထီးကိုလည်းကောင်း၊ မေမန္တံ၊ ငါသည်၊ နုရုတ္တိ၊ မနှစ်
 သက်အပ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥက္ကလိကာ၊ လူဖြစ်စင်ကထမင်းအိုးသည်၊ ဒလိဒ္ဓဘာ
 ဝါဒလိဒ္ဓဘာဝေန၊ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါယတိ၊ နေမြေအနံ့ကိုလျှင်
 စေ၏၊ တတော၊ ထိုထမင်းအိုးမှ၊ သာသုရုတ္တိကာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်၊
 အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသုမင်္ဂလအမိသည်၊ ရာဂပ္ပ၊ ကိလေသာတို့၏အကြီး
 ဖြစ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသပ္ပ၊ ကိလေသာတို့၏အကြီးဖြစ်သော
 ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓိန္ဒိ၊ ပျက်ဆီးရပြီ၊ ဣတိဇ္ဈမိနာသန္ဓေန၊ ဤဒီးတို့
 ကိုယက်သောအသံစသည်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝိဟနာမိ၊ ပယ်စွန့်ရပြီ၊ သာ
 အဟံ၊ ထိုငါသုမင်္ဂလအမိသည်၊ ရုက္ခမူလံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသစ်ပင်ရင်းသို့၊
 ဥပဂမ္မ၊ ကပ်လေ၍၊ အဟောသုခန္တိ၊ ဩော်ချမ်းသာစွဟုနှလုံးပြု၍၊ သုခတော
 ချမ်းသာသောအားဖြင့်၊ ဈာယာမိ၊ လောကီဈာန်ဖိုလ်ဈာန်ကိုဝင်းစား၏၊ ၊
 အညတရာ၊ တယောက်သော၊ အပညာထာ၊ မလင်းရှားသော၊ ထေရီ၊ မထေ
 ထက္ခာတာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ သုမင်္ဂလ၏အမိဖြစ်သောရဟန်းမိန်းမ
 သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 ထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

ဂ ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၂၂) ကာသိဇနပဒေါ၊ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သောအစွန်ဇနပုန်သည်၊ယောဝ
 ဟတ္တကော၊အကြင်တထောင်မျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊
 ဟတ္တကော၊ထိုမျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အစွန်ဇနပုန်သည်၊မေ၊ငါ
 အနုကာသိ၏၊သုကော၊အခွန်သည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ တံ၊တိုင်းရာမျှလောက်
 သောဥစ္စာကို၊အပ္ပကတ္တ၊အထိုးပြု၍၊ နိဂမော၊နိဂုံး၌နေသောလူအပေါင်း
 သည်၊အမေန၊ထက်ဝက်အားဖြင့်၊ အပ္ပ၊မှီဝဲတိုးပေးရခြင်းတည်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဌပေသိ၊အနုကာသိဟူသောအမည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်ထားပြီ၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊အဟံ၊ပြည့်စုံသောမဖြစ်သောငါသည်၊
 ခူပေ၊အဆင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊အနိစ္စဒုက္ခ အသုဘဟုရှု၍ ငြိငွေပြီ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊နိဗ္ဗိန္ဒ၊
 ငြိငွေသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဟံ၊ငါအနုကာသိသည်၊ ဝိရဇ္ဇိ၊တပ်ခြင်းကင်း
 ပြီ၊ပုနဇာတိ၊ တမန်ပုဂ္ဂိုလ်နေထိုင်ခြင်းရှိသော၊ သံသာရံ၊သံသရာ၌၊ပုနပ္ပုနံ၊
 အဘန်တလဲလဲ၊မာသန္တာဝေယျံ၊မကျင်လည်းရအံ့၊သတည်း၊မယာ၊ငါအနု
 ကာသိသည်၊တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊သန္တိကတာ၊မျက်မှောက်
 ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ပုဗ္ဗဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ
 လိုက်နာရပြီ၊ အနုကာသိ၊အနုကာသိထေရီမသည်၊ဣမာဂါထာယော၊
 ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၂၃) အဟံ၊ငါဝိတ္တာသည်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ကိဉ္ဇာပိ၊ကြိုသောကိုယ်ရှိ
 သည်၊ကိဉ္ဇာပိ၊အမှီ၊အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ဂေယာနာ၊နာသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဠုဒ္ဓုဗ္ဗ
 လာ၊အလွန်အားနည်းသည်ဖြစ်၍၊ဒဏ္ဍံ၊တောင်ဌေးကို၊ ဩလုပ္ပ၊ထောက်၍၊
 ကိဉ္ဇာပိ၊ဂန္ဓာမိ၊အကယ်၍ကားသွားရ၏၊တထာပိ၊ထိုသို့သွားရသော်လည်း
 ပဗ္ဗတံ၊ဂိဇ္ဈကုန်တောင်ထက်သို့၊ အဘိ၊ရှုဟိယ၊ထက်ထက်၍၊ သံဃာ
 နိ၊ဒုက္ခကို၊နိက္ခိဝိတွာန၊ချွေးနွေး၊ပတ္တကဉ္စ၊သုံးဆောင်သောဖြေသပိတ်
 ကိုလည်း၊နိက္ခိယ၊မှောက်နွေး၊သေလေ၊ဂိဇ္ဈကုန်တောင်ထက်၌၊နိသိန္နာ၊
 ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍၊တမောခန္ဓံ၊မောဟအရကို၊ ပဒါလိယ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်တည်းဟူသောဝုခိန်ဖြင့်ခွဲ၍၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ခန္ဓေထိ၊နောင်မ
 ဖြစ်စေသောအားဖြင့်ခွဲ၍၊ ဝိတ္တာ၊ဝိတ္တထေရီသည်၊ဣမာဂါထာယော၊
 ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၂၄) အဟံ၊ ငါမေတ္တိကာသည်၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 သည်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ကိဉ္ဇာပိ၊အမှီ၊အကယ်၍ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗလာ၊အားနည်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဂတယောဗ္ဗနာ၊ဒုခိုမင်းသောအယုတ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍံ၊
 တောင်ဌေးကို၊ဩလုပ္ပ၊ထောက်၍၊ကိဉ္ဇာပိ၊ဂန္ဓာမိ၊အကယ်၍ကားသွားရ

၂-ဒုကနိပါတ်၊

၆

၏၊တထာပိ၊ ထိုသို့သွားရသော်လည်း၊ပဗ္ဗတံ၊တောင်ထက်သို့၊အဘိဓမ္မဟိ
ယ၊တက်၍၊ သံဃာဋီ၊ဒုက္ခနိက္ခိ၊ နိက္ခိပိတ္တာန၊ချထားခဲ့၍၊ ပတ္တဉ္စ၊သုံး
ဆောင်သောမြေသမိတ်ကိုလည်း၊နိက္ခဗ္ဗိယ၊မှောက်ခဲ့၍၊သေထမ့်၊ကေသုကံ၊
ပျာပေါ်၌၊နိဿိန္နာစ၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကိုဦးစေထုက်နေသည်လည်း၊ အမှီ၊ဖြစ်၏၊
အထပတ္တာ၊ ထိုနောင်မှ၊မေ၊ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊မိတ်သည်၊ ဗိရုပ္ပိ၊ကိလေသာတို့မှ
လွတ်ပြီ၊မဟာ၊ငါမေတ္တိကာသည်၊ တိဿော၊ဗိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဗိဇ္ဇာတို့သို့၊
အနုပ္ပတ္တာ၊ချောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအ
မတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ၊ မေတ္တိကာ၊မေတ္တိကာထေရီမသည်၊
ဣမာဂါယော၊ဤသို့ဆိုသိကူးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်
ဆိုပြီ၊

(၂၅) အဟံ၊ငါမိတ္တာသည်၊ပက္ခဿ၊တရသောပက္ခ၏၊ စာတုန္ဒထိ၊
တဆဲ့လေးရက် မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဓထိ၊ တဆဲ့ငါး
ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ယာအဋ္ဌမိ၊အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်
သောနေ့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တသံအဋ္ဌမိယဉ္စ၊ ထိုရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌
လည်းကောင်း၊ပါဠိဟာရိယပက္ခဉ္စ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသောအတန်တလဲလဲ
ဆောင်အပ်ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့် ပါဠိဟာရိယမည်သောနေ့တိုင်းအမြဲ
စောင့်အပ်သောဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ဒေဝကာယာဘိနန္ဒီနီ၊ စတုမဟာ
ရာဇ်နတ်တို့တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌကံ၊သုသမာဂတံ၊သူ၏အသက်ကို
သတ်ခြင်းမှကြဉ်ခြင်းအစရှိသောအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ
ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ဥပဂစ္ဆိံ၊စောင့်သုံးပြုသော၊ထိုငါမိတ္တာသည်၊အဇ္ဇ
ယချနေ့၌၊ဧကေနာဘတ္တေန၊ တကြိမ်ထမင်းစားသော အားဖြင့်၊ရုတ္တော၊ဦး
ပြည်းဖြစ်၍၊ သံဃာဋီ၊ပါရုတော၊ဒုက္ခနိက္ခိဖြင့်စုံအပ်သော ကိုယ်ရှိသောရဟန်း
မိန်းမဖြစ်၍၊ဒေဝကာယံ၊တရံတရသောနတ်တို့ကို၊အဟံ၊ငါသည်၊နပတ္တေ၊
မတောင့်တပြီ၊ဟဒယေ၊နှလုံး၌၊ဒရိဒရထံ၊ကိလေသာဟူသော ပူဖန်ခြင်းကို
မိနေယျံ၊ပျောက်အပ်ပြီ၊ ဗိတ္တာ၊မိတ္တာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ဤ
သို့ဆိုသိကူးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၂၆) အဗ္ဗ၊ အမိပဒုမဝတိ၊ထုံ၊သင်သည်၊ဣမံကာဟံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊
ပါဒတယာ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ ဥန္တံ၊ အထက်ဆံဖျား တိုင်အောင်လည်း
ကောင်း၊ကေသမတ္ထကာ၊ဆံဖျားမှ၊ အစောစ၊အောင်ခြေဘဝါး တိုင်အောင်
လည်းကောင်း၊အသုပိ၊အထူးထူးအပြားပြားသောမစင်အတိ၊ပုတိဂန္တိကံ၊
ပုပ်သောအနံ့တို့ဖြင့်ယိုင်၏ဟူ၍၊ပစ္စဝေက္ခဿ၊ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်အံဖန်တလဲ

☞
 လဲဆင်ခြင်သေသော၊ ၊ ဇေံ၊ ဤသို့ငါ၏သားအဘယထေရ်ဆုံးမသောအ
 တိုင်း၊ ဝိဟရမာနာယ၊ နေသောငါပရမဝတီသည်၊ သဗ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းသော၊
 ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ သမူဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်ပြီ၊ ပရိ
 ဇ္ဇာဟော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းတို့၊ သမုန္တိန္ဒော၊ ကောင်းစွာ
 ဖြတ်အပ်ပြီ၊ သိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတိ၊ ငြိမ်းသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ အဘယမာတာ၊ အဘယမယ်
 တော်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၂၂) အဘယော၊ အဘယမည်သောထေရီမ၊ ကာယော၊ ခန္ဓာကိုယ်
သည်၊ ဘိဇ္ဇရာ၊ ဗျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ပုထုဇ္ဇ
နာ၊ ပုထုဇဉ်ကန်းတို့သည်၊ သတ္တာ၊ တစ်မက်မောကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်ကား
ဣမံဒေဟံ၊ ဤအကောင်ပုပ်ကို၊ သမ္ပဇာနာ၊ ယညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ သတိမတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခိပိဿာမိ၊ မငဲ့မ
ကွက်စွန့်တော့အံ့၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ နုက္ခမေဓ္မေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
သဘောတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓာယ၊ နှိပ်စက်အပ်ထားသော၊ အပ္ပမာဒရတာယ၊ မမှေမ
ထေ့အခြင်း၌ဓမ္မထေ့ဝံ့ထားသော၊ မေ၊ ငါသည်၊ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာကုန်
ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
သနံ၊ အဆုံးအမထေင်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ အဘယော၊ အဘယ
ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါယာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကရုံးအပ်သော ဂါယာတို့ကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၂၀) အဟံ၊ ငါသာမာသည်၊ စတုက္ခတ္တု၊ လေးကြိမ်လည်းကောင်း၊
ပဉ္စက္ခတ္တု၊ ငါးကြိမ်လည်းကောင်း၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်
ခြင်းကို၊ အသန္တု၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ပိတ္တပိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ အ
လိုသိုမလိုက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမံ၊ ထွက်ပြီး
တသသာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ အဋ္ဌမံ၊ ရုတ္တိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ကိလေသာ၊
ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပိတာ၊ ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီး၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ တဗျာ၊
တဗျာကို၊ သမူဟတာ၊ မကံဖြစ်ပယ်အပ်ပြီး၊ ဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်သော
ရုက္ခဓမ္မေဟိ၊ သင်းရဲခြင်းသဘောတို့ဖြင့်၊ အပ္ပမာဒရတာယ၊ မစေ့မစေ့
ခြင်း၌ မွေ့လျော်ထသော၊ မေ၊ ငါသည်၊ တဗျာက္ခယော၊ တဗျာကုန်ရာဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူးရှား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကာတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ သာမာ၊ သာမာထေရီမသည်

၃-တိကနိပါတ်၊

၁၁

ဣမာဂါယာယော၊ ဤခန္ဓသိုဝိက္ခံအဝိသောဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ၊ ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ၊ ၊

၃-တိကနိပါတ်၊

၂၉) ယထော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဗ္ဗဇိတာယ၊ ရဟန်းပြုသော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပဏ္ဍဝိသတ်ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆပတ် ငါးနှစ်တို့သည်၊ အတိတ္တန္တာနိ၊ လွန်ကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်သောကာလပတ်စုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဖိတ္တဿ၊ ဖိတ်၏၊ သင်္ခ၊ ပြင်သက်ခြင်းကို၊ ကုခါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ ထန္တံ၊ ရအပ်သည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ၊ စေတသော၊ ဖိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ပြင်သက်ခြင်းကို၊ အထန္တံ၊ မရသောကြောင့်၊ ဖိတ္တေ၊ ဖိတ်၌၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ အလိုသို့ မလိုက်နိုင်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တထော၊ ထိုသို့မလိုက်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ဖိနုဿာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ သံဝေဝံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပါဒိံ၊ ရောက်ပြီ၊ ၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခဓမ္မေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့ဖြင့်၊ ဗုဋ္ဌာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ အပ္ပမာဒရတာယ၊ မမေ့မချော့ခြင်း၌ မြေထောင်သော မေမယာ၊ ငါသည်၊ တဏှက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ၊ အဇ္ဈယနေ၊ မေ၊ ငါသည်၊ သတ္တမိရတ္တံ၊ ထိတ်လန့်သည်မှ ရုနစ်ရက်မြောက်သောညဉ့်၌၊ ယထောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဖိသောသိတာ၊ ခြောက်စေအပ်ပြီ၊ တထောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ သာမာ၊ သာမာမည်သော ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါယာယော၊ ဤခန္ဓသိုဝိက္ခံအဝိသောဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၃၀) အဟံ၊ ငါသည်၊ စေတသော၊ ဖိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ပြင်သက်ခြင်းကို၊ အထန္တံ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဖိတ္တေ၊ ဖိတ်၌၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ အလိုသို့မလိုက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိံ၊ ထွက်ပြီ၊ ၊ ယာ၊ အကြင်ပဋ္ဌာစာရီသည်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သန္တိံ၊ ဖိကာ၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသည်အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနိံ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီသို့၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဥပါဂန္တိံ၊ ကပ်ပြီ၊ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီသည်၊ ခန္ဓာယတနဓိတတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဓိတတို့ကို၊ ဒသေန္တိ၊ ပြုထုက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မံ၊ တ

ရားကို၊ အဒေသထိ၊ ဟောပြီ၊ တထာ၊ ထိပဇာတိဇီ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို၊ သုဏိတွာန၊ နာရ၍၊ ယာ၊ အကြင်ပဇာတိဇီသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အ
ခြင်းအရာဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုသာထိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ တထာ၊ ထိအခြင်းအရာဖြင့်
ပမိပစ္စန္တိ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဘဟံ၊ ခုနစ်မျက်ပတ်လုံး၊ ပီတိသုခသမပ္ပိ
တာ၊ ရှစ်သက်သောချွန်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကေပလ္လကေန၊ တ
ထက်ဝယ်တည်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ တမောခန္တံ၊ မောဟ
၏အစုကို၊ ပဒေါဝိယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပေါက်ခဲ့၍၊ အဋ္ဌမိယာ၊ ရှစ်ရက်
မြောက်သောနေ့၌၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပဿာရေထိ၊ ဆန့်ပြီ၊ ဥတ္တမာ၊ ဥတ္တ
မာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးအပ်သော
ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၃၁) သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ယေဇ္ဇမေဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်
တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိအခြင်းအရာဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေ
အပ်ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုညတဿ၊ သုညတဿမာပတ် ကိုလည်း
ကောင်း၊ အနိမိတ္တဿ၊ အနိမိတ္တဿမာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိန္ဒြ ကံ၊
အလိုရှိတိုင်း၊ ထာဘိနိ၊ ရပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရ
သာ၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ ဖိတာ၊ ဆွီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
နိဗ္ဗာနာဘိရတာ၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့ထောင်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာနုတ်၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနု
သာ၊ လျှံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေကာမာ၊ ထိကာမ
ဂုဏ်တို့ကို၊ သရန္တိန္ဒာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇာတိသံ
သာရော၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသောသံသရာသည်၊ ဝိဝိဏော၊ ကုန်ပြီ၊
ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနန္တ ဝေါ၊ တတန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ
ပြီ၊ အညတရ၊ တယောက်သော၊ ဥတ္တမာ၊ ဥတ္တမာမထေရီမသည်၊ ဣမာ
ဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်
ဆိုပြီ၊ ၊

(၃၂) အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဝါပိဟာရ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊
ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌမိပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌတောင်ထက်၌၊ နိဝိန္ဒာ၊ ထိုင်နေထွက်၊ နာဂံ၊

ဆင်ကို၊ ဩဂါယ၊ စန္ဒဘာဂါမြစ်သို့သက်ပြီး၍၊ ဥဗ္ဗိဏ္ဏံ၊ တက်ထတ်သည်ကို
 နဒိတီ၊ ခုမ္မိ၊ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းနား၌၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏။ ပုရိသော၊ ဆင်ထိန်း
 ယောကျ်ားသည်၊ အင်္ဂုသံ၊ ချွန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဒေဟိတိ၊
 ပေးထားဟူ၍၊ ယာစတိ၊ တောင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ မသာ
 ခုတိ၊ ဆန့်၏၊ ပုရိသော၊ ဆင်ထိန်းယောကျ်ားသည်၊ နာဂံ၊ ဆင်သို့၊ အာရုဟိ၊
 တက်၏။ အေန္တံ၊ ရှေး၌မဆုံးမသေးဘဲထွက်၊ ဒမိတံ၊ ယဉ်ကျေးသော
 အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မနုဿနံ၊ လူတို့၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂတံ၊ လိုက်သော
 ဆင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တတော၊ ထိုဆင်ကိုမြင်ပြီးသည်မှနောက်၌၊ တာယ၊
 ထိုဆင်၏အမူအရာကြောင့်၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဂတာ၊ သွားထေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တံ၊
 မိတ်ကို၊ သမာဓေမိဓရ၊ တည်ကြည်စေသည်သာလျှင်တည်း။ ဒန္တိကာ
 ဒန္တိကာမည်သော၊ ဟတ္ထာရောဟမိတာ၊ ဆင်ထိန်းသွီးထေရီမသည်၊ ဣမာ
 ဂါထာယော၊ ဤဆွဲဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်
 ဆိုပြီ။

(၃၃) ဥဗ္ဗရိ၊ ဥဗ္ဗရိ၊ တုံ၊ သင်သည်၊ အပ္ပဇိဝါတိ၊ အမိအသက်ရှင်လော
 ဟူ၍၊ ဝနန္တိ၊ တော၏အလယ်၌၊ ကန္ဓသိ၊ ငိုကြွေးသံ၏၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို
 သာလျှင်၊ အမိဂစ္ဆ၊ သိအောင်ပြုလော၊ ဂလ္လ္လာဘိတိ၊ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း
 လေးထောင်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇီဝသနာမိကာ၊ ဇီဝကဟူ
 သောအမည်ရှိသောဆင်ထိန်း၏သွီးတို့ကို၊ ဧတမ္ဘိအာဠာဟနေ၊ ဤသင်းချိုင်း
 ရာတခုတည်း၌ပင်လျှင်၊ ဒဇာ၊ မီးတိုက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တာသံ၊ ထိုရှစ်သောင်း
 လေးထောင်သော ဇီဝါတို့တွင်၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 တုံ၊ သင်သည်၊ အနုသောစသိ၊ ရိုးရိပ်သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မယာ၊ ငါဥဗ္ဗရိသည်၊ ဒုဒ္ဓသံ၊
 မြင်နိုင်ခဲ့သော၊ ဟဒယနိသယိတံ၊ ငါ၏မိတ်၌ရှိသော၊ သလ္လံ၊ ရိုးရိပ်ခြင်း
 တည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ အဗ္ဗုဠံဝတ၊ နှုတ်အပ်ထေစွတကား၊ ယံယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သောကပရေတာယ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော၊
 မေ၊ ငါအား၊ မိဝုသောကံ၊ သမီး၌ရိုးရိပ်ခြင်းကို၊ ဗျပါနုမိ၊ အကြွင်းမဲ့နှုတ်ရပြီ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗ္ဗုဠံဝတ၊ နှုတ်အပ်ထေစွ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 အဇ္ဇ၊ ယခု၊ အဗ္ဗုဠသလ္လာ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္ဆာတာ၊
 တဏှာတည်းဟူသောမွတ်သိပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေ
 သာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ခုနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူပြီးလျှင်လော၊
 ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတံ

ရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာပွဲ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာ
တော်ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊
ဥဗ္ဗဓိ၊ ဥဗ္ဗဓိထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါ
ထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၄) ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော၊ ဣမေ
မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကတာ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း၊
မဓုပိတာဝ၊ ယျားရည်ကိုသောက်ကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့၊ အန္တရေ၊ နေကုန်ဘိ
၏၊ ယေ၊ အကြင်ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သားတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ခြံစွာ
ထုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ ဒေသေန္တိံ၊ ဟောတတ်သော၊ သုက္ကံ၊ သုက္ကာ
ထေရီမသို့၊ နဥပါသန္တိ၊ မဆည်းကပ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား
တို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကတာ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း၊ အပ္ပေဒ္ဓိဝါ
နိယံ၊ မဆုတ်နစ်သော အဖြစ်ကို ဆောင်ထုတ်သော၊ အဇ္ဈေဝနံ၊ သွန်း
ခြင်းငှါ မထိုက်သော၊ ဩဇာံ၊ ဩဇာရှိသော၊ တဗ္ဗ၊ ထိုသုက္ကာထေရီမ
ဟောတော်မူသောတရားကိုလည်း၊ ဝထာဟကံ၊ တိမ်တိုက်ကြွားမှထွက်
သောရေကို၊ အဒ္ဓရူ၊ ခရီးသွားတို့သည်၊ ပိဝန္တိဣဝ၊ သောက်ကုန်သကဲ့သို့၊
သပ္ပညာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပိဝန္တိမညေ၊ သောက်ကုန်သကဲ့သို့နာကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခေ၊ ဝကြံဦးသစ်ပင်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊
နတ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယာသုက္ကာ၊ အကြင်သုက္ကာထေရီမသည်၊ သုက္ကေဟိ
မြှုပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ သောကုက္ကရာတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတာ၊ ပြည့်
စုံသည်၊ ဝိတရာဂါ၊ တစ်ခြင်းကင်းသည်၊ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုသုက္ကာထေရီမသည်၊ သဝါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ
သော၊ မာရ်၊ ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးစွန်
ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုက္ကာ၊ သုက္ကာ
ထေရီမသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ သုက္ကာ၊ သုက္ကာ
ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၅) သေထေ၊ သေသာ၊ ထောကေ၊ ထောကန္တံ၊ နိဿရဏံ၊ ဝနီဆင်းရဲမှ
ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ နုတ္ထိမရှိ၊ တသွားထိုကြောင့်၊ ဝိဝေ
ဇ္ဇေန၊ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ကာဟထိ၊ အဘယ်
သို့ပြုလေ့ရှိနည်း၊ ကာမရတိယော၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမကိုမှီသော
မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို၊ ဘုဗ္ဗာဟိ၊ ခံစားဦးလော့၊ ပစ္ဆာနုတာဝိနိ၊ နှလုံးမသာ

သည်။ မာအဟု၊မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ အဘာထိ၊ဆို၏။ ပါရိမ၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်သား၊ ကာမာ၊ကာမရုဏ်တို့သည်။ သတ္တိသုလုပမာ၊ ထိုသွားဥပမာရှိကုန်၏၊ ခန္ဓာနံ၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ အဓိကုဋ္ဌနာ၊တည်ရာဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊သင်သည်။ ဟိကာမရတိ၊ အကြင်ကာမရုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဖြူထိ၊ဆို၏။ သာ၊ထိုကာမရုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ မမ၊ငါ့အား၊ အရတိ၊မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မယံ၊ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ဗျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ဗဒါလိတော၊ပေါက်ခွဲအပ်၏။ ပါရိမ၊မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ဤသို့တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သောသူဟူ၍၊ ဇံ၊ငါကို၊ ဇာနာဟိ၊သိလော၊ အန္တက၊ ဟဟိ၊မာရ်ယုတ်၊ တံ၊သင်မာရ်ယုတ်သည်။ နဟတော၊ ငါမှရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဘိ၊ဖြစ်၏။ သေလာ၊ သေလာမည်သောထေရီမသည်။ ဣမာဂါထာယော၊ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၆) သောမေ၊ သောမဒမည်သောထေရီမ၊ ယန္တိဌာနံ၊အကြင်အရဟတ္တဖိုဏ်တည်းဟူသောနှစ်သိဝံရာကို၊ ဣသိဟိ၊ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဗတ္တဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်၏၊ ခုရုဓိသန္တဝံ၊သူတပါးတို့သည်ဖြစ်စေနိုင်ခဲ့၏။ တံ၊ထိုအရဟတ္တ ဖိုဏ်တည်းဟူသော နှစ်သိဝံရာကို၊ နှုဂ်လိပညာယ၊ လက်နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်ထမင်းအိုးနှိုထမင်းကိုစင်းမှသာနပ်မှန်းမနပ်မှန်းကို သိနိုင်သောထက် သစ်မျှသောပညာရှိသော၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ သင်ကဲ့သို့သော မိန်းမသည်၊ ပဌေ၊တုံ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ ပါရိမ၊မာရ်ယုတ်၊ ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သည်။ နော၊ငါတို့အား၊ ကိံ၊အဘယ်ကဲ့သို့သောတားမြစ်ခြင်းကို၊ ကယိရာ၊ပြုတတ်သနည်း၊ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ သဗ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ ဝိပဿ၊ထော၊မြင်သော၊ မေ၊ငါ့အား၊ ဝိတ္တမှိ၊ စိတ်သည်၊ သုသမာဟိတေ၊ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ရှိသော်၊ ဥာထမှိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သည်၊ ဝတ္တမာနမှိ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုဏ်သို့၊ ဂထံ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးရုံသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ဗျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊မောဟအရကို၊ ဗဒါလိတော၊ပေါက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ပါရိမ၊ဟဟိ၊မာရ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သောသူဟူ၍၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာဟိ၊သင်သိလော၊ အန္တက၊ ဟဟိ၊မာရ်ယုတ်၊ ထံ၊သင်မာရ်ယုတ်

သည်၊ နိဟတော၊ ငါမှရှုံးလေသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သောမာ၊ သောမာမည်
သောထေရ်မည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဆိုသွဲ့၊ ဘိက္ခုနံ၊ အပ်သော ဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ဟိကနိပါတော၊ ဟိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်၊

(၃၇) ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်တုရား၏၊ ပုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်ထသော၊ ဒါယာဒေါ၊
ထောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသော အမွေကိုခံထိုက်ထသော၊ ကဿပေါ၊
ကဿပအနွယ် ဖြစ်ထသော၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
သောစိတ်လည်း ရှိထသော၊ ယော၊ အကြင်မဟာကဿပ ထေရ်သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နိဝါသံ၊ နေခဲ့ဘူးသော မိမိခန္ဓာအစဉ် သူတပါးခန္ဓာအစဉ်ကို၊
အဝေဒိ၊ သိတော်မူပြီ၊ သပ္ပါပါယဉ္စ၊ နတ်ထုံအပယ်ထုံကိုလည်း၊ ပဿတိ၊
မိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်၏၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်
ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အဘိညာယ၊
ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝေါသိတော၊ ရဟန်းကိစ္စပြီးခြင်းသို့ ရောက်၏၊
ရနိ၊ အာသဝက္ခယညာဏ်တည်းဟူသော အတွတ်သို့ရောက်၏၊ တိဟိ၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ တောဟိဝိဇ္ဇာဟိ၊ ထိုဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
စုံသောသူသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပြုပြီးသော ရဟန္တာသည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘထေဝ၊ ထိုမဟာကဿပအတူသာလျှင်၊ ဘဒ္ဒါကာ
ဝိသာနိ၊ ဘဒ္ဒကာဝိ လာနီသည်လည်း၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့်ပြည့်စုံ၏၊
မဂ္ဂဟာယိနိ၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းကိုပယ်အပ်ပြီ၊ သဝါဟနံ၊ မိုက်ပါနှင့်
တကွသော၊ မာရ်၊ ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိဝံ၊ အဆုံး
စွန်ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဇောကော၊ ထောက
၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်၊ ဒန္တာ
ကိုယ်စိတ်ကိုဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသည်၊ ဝိသာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ
တရားရှိကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဝပိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ပူပန်ခြင်းမရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဒ္ဒါကာဝိသာနိ၊ ဘဒ္ဒကာဝိ
သာနိမည်သောထေရ်မည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသွဲ့၊ ဘိက္ခုနံ၊ အပ်သော

၄-စတုတ္ထနိပါတ်၊

၁၇

ဂါထာတို့ကိုအဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ စတုတ္ထနိပါတော၊ စတုတ္ထနိပါတ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းဆိုရောက်ပြီ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်၊

(၃၀) အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စမိတာ၊
ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စမိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ၊
ငါနှစ်တို့ပတ်ထုံး၊ အန္တရာသဗာတမတ္တမ္ဘိ၊ လက်ဖျတ် ထကွက်ကာလမျှ၌
လည်း၊ မိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ ဥပသင်္ခ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နာအဇ္ဈင်္ဂ၊
မရတဘူး၊ စေတသော၊ မိတ်၏၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အလေ့၊
မရသည်ဖြစ်၍၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂ တည်းဟူသော မိမိစားရည်
ဖြင့်၊ အဝဿတော၊ စွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းနှစ်ဘက်တို့ကို
ပဝ္ဂဟ၊ ချိမြှောက်၍၊ ကန္တန္တိ၊ ပိုကြွေးထွက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဟာရ၊ ကျောင်း
လျှိုးပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ၊ ယာ၊ အကြင်ဓမ္မဒိန္နာထေရီမသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိ
ဿာသိကာ၊ အကွင်းဝင်သည်၊ အဟ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်
သော၊ တံ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာထေရီမသို့၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဥပါဂန္တိ၊ ကပ်ပြီ၊
သာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာထေရီမသည်၊ ခန္ဓာယတနဝေတယော၊ ခန္ဓာအာယတနခါတ်
တို့ကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ပြုထုတ်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟော
ပြီ၊ တဿာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာထေရီမ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုကိတွာန၊ နာရ၍၊
ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါဝိသိ၊ နေပြီ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါ
သံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ အဘိ
ညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ စေတောပရိယညာဏဉ္စ၊ စေ
တောပရိယညာဏ်ကိုလည်း၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ သောတဝေထု၊
ဗိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတာ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဣန္ဒြိယအ
ဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ အာသဝ
က္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ရန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
သို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ အဘိညာ၊ ခြောက်ပါး
သောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမထေရ်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊
အညတရာ၊ တယောင်သော၊ အပညာတာ၊ မထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခုနီ၊
ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၃၉) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဇ္ဇေနစ၊ ကျေးဇူးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပေ
 နစ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောဘဂ္ဂေနစ၊ ထင်တယ်
 ခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယသေနစ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မတ္တာ၊ မာန်ယစ်သည်၊ ယောဗ္ဗနေနစ၊ အရွယ်၌
 မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဥပတ္တန္တ၊ ခက်ထန်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အညာသံ၊ ထပါးသောမိန်းမတို့အား၊ အတိမညိံ၊ မငိုမဲ၊ မြင်ပြီမိ၏ ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာထလာပနံ၊ သူရိက်တို့ကိုပစ္စားပြောဆိုတတ်သော၊ နှမံ
 ကာယံ၊ ဤမစင်အတိပြီးသောငါ၏ကိုယ်ကို၊ သုဗိတ္တံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်စွာ၊
 ဝိဘူသေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ လုဒ္ဓေါ၊ မူဆိုးသည်၊ ဩဠိယ၊ ကျော့ကွင်း
 ထောင်၍၊ ဗါသမ္ဘိ၊ ကျော့ကွင်းနား၌၊ ဟိဋ္ဌတိဇ္ဈဝ၊ ရပ်သကဲ့သို့၊ ဝေသိန္ဒ္ဒါရန္တိ၊
 ပြည်တန်ဆာမ၏ အိပ်တခါး၌၊ ဩဠိယ၊ ငါ့ကိုယ်တည်းဟူသော ကျော့
 ကွင်းကိုငါထောင်၍၊ အဋ္ဌာသိံ၊ ရပ်ပြီ၊ ဂုယှံ၊ ဤ၌ကပ်အပ်သော၊ ပကာသိကံ၊
 ပြအပ်သောအင်္ဂါကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ပိဋ္ဌန္တံ၊ တန်ဆာကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိဒံသေန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဇနံ၊ လူရိက်ကို၊ ဝိပ
 လမ္ပေတုံ၊ ယောင်ယင်းတပ်မက်မောမိမ့်သောငှါ၊ ဥဇ္ဇန္တိ၊ ပြင်းစွာရယ်
 ထွက်၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ မာယံ၊ ဟုညွှတ်ပြားယောင်း
 ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဇေ၊ ယခု၊ ထေရဿ၊
 အရှင်မောဂ္ဂဇာန်မထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သာသ
 နေ၊ သာသနာတော်၌၊ မုဏ္ဍာ၊ ဦးပြည်းသောရဟန်းမိန်းမဖြစ်၍၊ သံဃာမုပါ
 ရုတာ၊ ဒုက္ခနိဖြင့်ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်းအလှိုငှါ၊ စရိ
 တွာန၊ ဟုညွှတ်လည်၍၊ ရုက္ခမူလမ္ဘိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေထွက်၊ အဝိ
 တက္ကဿ၊ ဝိတက်ကင်းသော ခုတ်ယူချာန်လျှင် အခြေရှိသောအရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုရခြင်းဖြင့်၊ သာဘိနိ၊ ရပြီးသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏ ၊ ယေ၊ အကြွင်ယော
 ဂတို့သည်၊ ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြွင်ယောဂတို့
 သည်လည်း၊ မာနုဿ၊ လူပြည်၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ တေယောဂါ၊ ထိုယောဂတို့ကို၊ သရုန္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်
 အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊
 ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ သဝိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမှ
 ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏ ၊ ယုရု၊ ထာဝရကံ၊
 ပြည်တန်ဆာမဖြစ်ဘူးသော၊ ဝိမလာ၊ ဝိမလာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထု၊
 ယော၊ ဤသို့ ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်၊

၀၉

☸ (၄၀) အဇယာနိဿော မနုဿိကာရာ၊ မသုတ္တံသော အားဖြင့်လုံး
 သွင်းခြင်းကြောင့်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမဂုဏ်၌တပ်ခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌိတော၊ နှိပ်
 စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝိတ္တေ၊ ငါ၏စိတ်၌၊ အဝသဝတ္တံနိ၊ ငါ၏အ
 လိုသို့မလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိလေသေဟိ၊ ကာမရာဂအစရှိသောကိလေသာ
 တို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခသညာနုဝတ္တံနိ၊ ချမ်းသာ
 ၏ဟူ၍ဖြစ်သော ကာမသညာသို့ 'အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂဝိတ္တဝသံ၊
 ကာမရာဂနှင့်ပွင့်သော စိတ်၏အလိုသို့၊ အနုဂါ၊ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏သမံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နာထဘိ၊ မရ၊ အ
 ဟံ၊ ငါသည်၊ ကိသာ၊ ကြိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍု၊ ဖြေပေးသောအဆင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဝဏ္ဏာစ၊ အဆင်းမလွှသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်ခုတို့ပတ်
 လုံး၊ စာရိ၊ ကျင့်ပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ သုဒုက္ခိတာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊
 ဒိဝါဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တံ၊ ဝါ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ရဟန်းချမ်း
 သာကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒိ၊ မရံစဘူ၊ တတော၊ ထိုသို့ရဟန်း ချမ်းသာကို မရခြင်း
 ကြောင့်၊ ရုက္ခ၊ ကြိုးကွင်းကို၊ ဂဟေ၊ တွာနု၊ ယူ၍၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သောလူ၏အဖြစ်
 သို့၊ ဝုန၊ ထတနံ၊ ယဉ္ဇအာစရေ၊ အကြင်လည်ပြန်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုလူ၏အ
 ဖြစ်သို့ပြန်လည်သော်ထက်၊ ဣမ၊ ဤတောအုပ်အတွင်း၌၊ ဥဗ္ဗန္တံ၊ ကြိုးခွဲချ၍
 သေရခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏ဟု၊ ဝနမန္တရံ၊ တေးအုပ်အ
 တွင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ၊ ဇဠပါသံ၊ မြို့သောကြိုးကွင်းကို၊ ကရိတွာနု၊
 ပြု၍၊ ဓုက္ခဿာခါယ၊ သစ်ခက်၌၊ ဗဒ္ဓိယ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊ ပါသံ၊ ကြိုးကွင်းကို၊ ဂိဝါ
 ယံ၊ လည်၌၊ ပက္ခိဝိ၊ ထည့်ပြီ၊ အထ၊ ထိုသို့ထည့်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ မဂ္ဂေမိပါ
 နိယာ၊ ဂုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာမဂ်၏အစဉ်ဖြင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိ
 မုပ္ပိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီ၊ သိဟာ၊ သိဟာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာ
 ဂါထာယော၊ ဤအွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ရွတ်
 ဆိုပြီ၊ ၊

(၄၁) နန္ဓေ၊ နန္ဒာ၊ ဣဝံ၊ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ အာတုရံ၊ ကျင်နာစွာ၏ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ အသုမိ၊ မစင်အတ်ပြည့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုတိ၊ အပုပ်
 အနံ့လျှင်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမုဿယံ၊ စပ်စသည်တို့၏ရင်းရာဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ပဿ၊ သင်ရှုထေလော၊ ကေဂ္ဂံ၊ တရသောအာရုံရှိထသော၊ သု
 သမာယိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ထသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အသုဘာယ၊ အ
 တင့်တယ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတိကံ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိ၊

10

ထေရီဂါထဝမာရ်ခေတ်နိဗ္ဗာန်၊

[illegible]

မြိုင်၏။ တော်ယထာ၊ ထိုအခါ၌ပင်သေ- အကောင်ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ နှင့်၊ ဤသင်ပြန်အပ်သော အကောင်ပင်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်း
သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတိကံ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါတိ၊ လျိုင်၏
ဗာသာနံ၊ သူရိက်ကိုသည်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်၏။ ၊ တော်၊
ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ရတ္တိံဒိဝံ၊
နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတန္တိတာ၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ တထော၊ ထိုသုတမယ
ဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ အဘိနိဗ္ဗဏ္ဏံ၊ ခွဲခြမ်း၍၊ ကထံ၊ အသို့လျှင်၊ ဓက္ခိသဟံ၊ မြင်
ရအံ့နည်းဟု၊ အဝက္ခန္တိ၊ စုံစမ်းတွေ့ရှိသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊
အပ္ပမတ္တာယ၊ မစေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဝိဝိ
နန္တိယော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သော၊ တဿာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ သန္တရဗာဟိရော၊
ဝိဝိသန္တာနံသုတပါးသန္တာနံဖြစ်သော၊ အဟံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ၊ အထ၊ ထိုသို့
မြင်သည်မှနောက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒိ၊ ပြီးငွေ့ပြီ၊
အဏ္ဏတ္တဉ္စ၊ အဏ္ဏတ္တသန္တာနံလည်း၊ ဝိရတ္တိံ၊ တပ်ခြင်းကင်းပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အပ္ပမတ္တာ၊ မစေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသံယုတ္တာ၊ သံယောဇဉ်ကင်းသည်
ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာမှငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ အစုံးစုံသော
ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ နန္ဓာနန္ဓာမည်
သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခန္ဓာဆိုသိကူးအပ်သောဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၄၂) အင်္ဂါနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒရ၊ သင်္ခန်းပက္ခန္ဓာနှစ်ခုကိုလည်းကောင်း၊ သူရိယဉ္စ၊ နေထိုလည်းကောင်း၊ ခေဝတာစ၊ နတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ နမသိ၊ ရှိခိုးပြီ၊ နဒိတိတ္ထာနိ၊ ဖြစ်ဆိပ်တို့ကို၊ ဂတိန္ဒ၊ သွား၍၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩရဟာမိ၊ သက်၏။
 ဗဟုဝတသမာဒါနာ၊ ငါးပါးသောပူဇော်ခြင်းစသော များစွာသောအကျင့်ကို ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍၊ သိသဿ၊ ဥက္ခောင်း၏၊ အနံ၊ ထက်ဝက်သောဆံကို၊ ဩလိဒိ၊ အပြီးရိပ်၏၊ ဆမာယံ၊ မြေ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ နဘုဉ္စိ၊ မစား၊ ဝိဘူသမတ္ထာနရုတာ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းနံ၊ သာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ နာပနန္တေ၊ နေဟိစ၊ ရေချိုးခြင်းချေးပွတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဥပကာသိ၊ ပြီးမြောက်ပြီ၊ ဇေံ၊

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

၅-ပဉ္စကနိပါတ်၊

၂၀

ဤသို့ပြီးမြောက်သည်ရှိသော်၊ ကာမရာဂေ၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ အဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်
 စက်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဒ္ဓါ၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလာနထေရ်၏အထံ၌ အဆုံးအမခံသဖြင့် သာသနာတော်၌ယုံကြည်
 ခြင်းကို၊ လထိတွာ၊ ရ၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းတို့ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊
 ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊ သမူဟတော၊ ရှုတ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ ထဝါ၊ တဝတို့ကို၊ သမုန္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣစ္ဆာ
 စ၊ အလိုရမက်ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တနာပိစ၊ တဝ၌ တောင့်တခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သမုန္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဂပိသံ
 ယုတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော ယောဂတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊
 သန္တိ၊ ပြိမ်သက်ခြင်းကို၊ ပါပုဏိ၊ ရပြီ၊ နန္ဒုတ္တရာထေရီ၊ နန္ဒုတ္တရာထေ
 ရီမသည်၊ ဣမာဂါထာ၊ ယော၊ ဤသို့ ဆိုသိကု်အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အ
 ဘာထိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၄၃) သဒ္ဓါထ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်
 သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်
 သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြုထွက်၊ လာဘသက္ကာရဥ
 သသုက္ကာ၊ လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရ၌ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍၊ တေနထေရ၊ ထိုထို
 များသော အကြားအမြင် တရားစကား အစရှိသော လာဘ်ဖြစ်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိစရိ၊ ကျင့်၏၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ အတ္ထံ၊
 ဗျာနိပဿနာမဂ်ဖိုလ်စသော အကျိုးကို၊ ရိပ္ပိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သော၊
 အတ္ထံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတည်းဟူသောအကျိုးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသေဝိ၊
 မြှဲပြီ၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ ဂစ္စိ၊ လိုက်၍၊ သာ
 မညတ္ထံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိရန္တံ၊ မသိက္ခာသာမေ၊ ထိုငါအား၊
 ဝိဟာရစကော၊ နေရာတိုက်ခန်း၌၊ နိသိန္နာယ၊ ထိုင်နေစဉ်၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်
 ထန်ခြင်းသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တဏှာယ၊ ပစ္စည်း၌တပ်မက်မောခြင်း၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အာဂတာ၊ လိုက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဂ္ဂပရိပန္နာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏သွားမြဲမဟုတ်သောခရီးသို့
 သွားသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဖိရိတံ၊ အသက်သည်၊ အပ္ပကံ၊
 နည်း၏၊ ဇရာဗျာဓိစ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသည်လည်း၊ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ အ
 ယံ၊ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း၊ ပုရာဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့၍နေခြင်းငှါ၊ နကာသော၊ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒနဝမေဏဟုဆို

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

အပ်သော ကာလမဟုတ်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ သံဝေ
 ဇဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါ
 နက္ခန္ဓာတို့၏၊ ဥပယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အတိုင်း၊ အပေက္ခန္တိ၊ ခင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဝိမုတ္တဝိတ္တာ၊ ကိလေသာဘဝ
 တို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာသိ၊ တစမှထမြောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လျက်နာရပြီ၊
 မိတ္တကာစိ၊ မိတ္တကာစိမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့
 ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၄၄) အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရတ္ထိံ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊
 ဝသန္တိ၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ခမ္ဘံ၊ တရား
 စကားကို၊ သုတ္တာန၊ နာရ၍၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြှုပ်နှံထား
 သော၊ ပဒံ၊ မသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ အဂ္ဂုတံ၊ စုတေခြင်းမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဗ္ဗသံ၊ မြင်ပြီ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊
 သားကိုလည်းကောင်း၊ မိတဓုဉ္စ၊ ဘွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ နေဓညဉ္စ၊ ဥပ္ပာစပါး
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဆေဋ္ဌိယ၊ ဝှန်၍၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ဆေဒေါပယိတ္တာန၊ ဖြတ်
 စေ၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ မဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်း
 ပြုပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခမာနာ၊ ဘိက္ခမာန်သည်သာလျှင်၊ သန္တိ၊
 ဖြစ်ထူက်၊ အဗ္ဗသံ၊ လျစ်လျူသောအကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အထက်မက်ကို၊
 ဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ရာဂဒေါသဉ္စ၊ ထိုရာဂဒေါသကိုလည်း
 ကောင်း၊ နှိမိဒေကာဋ္ဌေ၊ ထိုရာဂဒေါသနှင့်တူသောတည်ရာရှိကုန်သော၊ အာ
 သဝေစ၊ အာသဝေါတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာသိံ၊ ပယ်ရပြီ၊ ဥပသမ္ပန္န၊
 ပဉ္စင်းခံ၍၊ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းလိန်းမသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပြန်၍လည်း၊
 ဗုဗ္ဗဇာတိံ၊ ရှေးဘဝကို၊ အနုဿရိံ၊ အောက်မှပြီ၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေး
 ကင်းသော၊ သာဓုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊
 အဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဟေတုဇာထေ၊
 မဇ္ဈိမံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပထောကိနော၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိကုန်သော
 သင်္ခါ၊ ရေ၊ တေတုမကသင်္ခါရတို့ကို၊ ပရထော၊ ဖြစ်ပအားဖြင့်၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပဟာသိံ၊
 ပယ်ရပြီ၊ လိတိတုတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်ဖြစ်
 ၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သက္ကုဿ၊ သက္ကုဿ

၂၂

မည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံး အပ်သော်ဂါ
ထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊

(၄၅)အဘံ၊ ငါသည်၊ အဘွံ၊ ရူပသရဿယော၊ ဤရူပကာယဟု ဆိုအပ်သော
ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဒသပုတ္တေ၊ တကျိပ်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာ
ယိတွာ၊ ဖွား၍၊ တတော၊ ထိုသို့ဖွားခြင်းကြောင့်၊ နုဗ္ဗဿ၊ အားနည်းသည်ဖြစ်
၍၊ ဇိန္နာ၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းမိန်းမသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊
သ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ခန္ဓာယတနဓာတုယော၊ ခန္ဓအာယတနဓာတ်
တို့ကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုလျက်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသဝိ၊ ဟော၏
တဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏိတွာန၊ နာရ၍၊ ဂေ၊ သေ၊ ဆံ
တို့ကို၊ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ၊ ထသောမေ၊ ထိုငါသည်၊
သိက္ခာမာနာယ၊ သိက္ခမာန်ကျင့်စဉ်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊
ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဟတ္ထ၊ အကြင်ထံ၌၊ ပုရေ၊ ရှေးအ
ခါ၌၊ ဝုသိတံ၊ နေခဲ့ဘူး၏၊ တံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ပုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေ
ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ၊ အနိမိတ္တဉ္စ၊ အနိမိတ္တသမာပတ်
ကိုလည်း၊ ဘာဝေမိ၊ ပွားစေ၏၊ ဧကဂ္ဂါ၊ တခုသောအာရုံရှိသည်၊ သုသမာဟိ
တာ၊ ကောင်းမွန်တည်ကြည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနန္တရာဝိမောက္ခာ၊ အရ
ဟတ္တမဂ်၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်သောဝိမောက္ခရှိသည်၊ အာသိ၊ ငါဖြစ်ပြီ၊ အနုပါဒါ
ယ၊ တစုံတခုသောအာရုံကိုမယူမူ၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသည်၊
အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ
အပ်ကုန်ပြီ၊ တေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ ဆိန္ဒူမုလကာ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတည်း
ဟူသောအမြစ်ပြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဇမ္ဗိယုတ်မာစွာ
သော၊ ဇရေ၊ အိုခြင်းတရား၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဇိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၊ အတ္ထု၊
ဖြစ်စွာကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒါနိယေရအခါ၌၊ ပုနန္တဝေ၊ တဘန်ထဝသင်၌
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ၊ သောဏာ၊ သောဏမည်သောထေရီမသည်၊
ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊
ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊

(၄၆)အဘံ၊ ငါသည်၊ လုနကေသိ၊ နှုတ်အပ်သောဆံရှိသော၊ ပကင်္ခရိ
သွားချဉ်းဆောင်သော၊ ကေသာရိ၊ တထည်တည်းသော ပုခမ်းကို ဝတ်
သော၊ နိဂဗ္ဗိတဇနိက္ကတွန်းမသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဝရိ၊
ထည်သည့်ပြီ၊ အဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိသောအမှု၌၊ ဝဇ္ဇမတိနိ၊ အပြစ်ရှိ၏ဟုအမှတ်
ရှိ၏၊ ဝဇ္ဇေဝ၊ အပြစ်ရှိသောအမှု၌ကား၊ အဝဇ္ဇေသိနိ၊ အပြစ်မရှိဟုအယူရှိ

၏။ ဒိဝါဝိဟာရာ၊ နေသနရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ၊ ထွက်၍။ ဂိဇ္ဈကုဋုမ္ပိပဗ္ဗ
 တေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋုတောင်၌၊ သိက္ခသံစာပုရက္ခတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်ဖြို
 အပ်သော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကင်းထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဖြတ်စွာ
 ထုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏။ ဇာဏု၊ ပုဆစ်နှစ်ဖက်ကို၊ နိဟဉ္စ၊ ထောက်၍၊
 ဝဋ္ဋိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ သမ္ပုခါ၊ ဖြတ်စွာထုရားမျက်မှောက်တော်၌၊ အဗ္ဗုဏိ၊
 လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ဘဒ္ဒေ၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဟေ၊
 လာဟုည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အဝစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုထုရားမိန့်
 တော်မူသောအာဏာတော်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်
 အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂါစ၊ အင်္ဂါတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဂဓာစ၊ မဂ
 ဓတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိစ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ကာသိစ၊ ကာသိတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောသလစ၊ ကောသလ
 တိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတစ်ကွက်တွန်းမဖြစ်သောအခါ၌၊
 ဝိဇ္ဈာ၊ ငါထွေကျက်ခဲ့ဘူးကုန်၏၊ တေသုယေဝ၊ ထိုတိုင်းတို့၌ပင်လျှင်၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 ပဉ္စာသဝဿာနိ၊ အံ့နှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ရဋ္ဌိပိဏ္ဍံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်း
 ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတုဋ္ဌိ၊ စားပြီဟော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်၊ သဗ္ဗ
 ဂန္တေဟိ၊ စစ်သိမ်းသောဂန္တထေးပါးတို့မှ၊ ဝိရက္ခာယ၊ လွတ်သော၊ ဘဒ္ဒါ
 ယ၊ ဘဒ္ဒါထေရီမအား၊ ဝီရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အဒါသိ၊ လျှူ၏၊ အယံဥပါသ
 ကော၊ ဤဥပါသကာသည်၊ သပညောဝတ၊ စည်ရှိပေစွ၊ ဗဟံ၊ များစွာသော
 ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း၊ ပဿဝိ၊ ပွားစေ၏။ ပုရာနနိဂဏ္ဌိ၊ တက္ကတွန်း
 မဖြစ်ဘူးသော၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆို
 သိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

(၄၇) မာဏဝါ၊ လူတို့သည်၊ နင်ထေဟိ၊ ထွန်တုံးတို့ဖြင့်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်
 ကို၊ ကသံကသန္တာ၊ ထွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆမာဆမာယံ၊ မြေ၌၊ ဖိဇာနိ၊ မျိုး
 ဝေ့ကို၊ ပဝပ္ပံ၊ ပဝပ္ပန္နော၊ ပိုက်မျိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊ သားမယား
 တို့ကို၊ ပေါသေန္တော၊ ပွေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိဒ္ဓန္တိ၊ ရကုန်သေး
 ၏ရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်ကား၊ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊
 အကုသိတာ၊ မမျှင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဒ္ဓတာ၊ မပျံလွင့်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ သာ
 သနကာရိကာ၊ သစ္စာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်းတည်းဟူသော ထုရားအဆုံး
 အမေဓာတ်ကိုလိုက်နာလျက်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နာမိ
 ဂစ္ဆာမိ၊ မရုတ်ရှိရာအံ့နည်း၊ အမိဂစ္ဆာမိ၊ ရအံ့သည်မချွတ်လျှင်တည်း။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိနောတော၊ ဤသို့၊ ထထတော၊ မြင့်ရာ အရပ်မှာ နိဗ္ဗံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ အရပ်
သို့၊ အာဂတံ၊ စီးသော၊ ပါဒေါဒကဉ္စ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊
ပါဒေါ၊ ခြေဘို့ကို၊ ပက္ခာယယိတွာန၊ ဆေး၍၊ ဥဒကေသု၊ ခြေဆေးရေတို့၌၊
နိမိတ္တံ၊ ကိုယ်တည်းဟူသော ရေသည် ကုန်ခြင်းသဘော၊ ဖျက်ခြင်းသဘော
ရှိသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရောမိ၊ ဝိပဿနာကိုပွားစေခြင်းဖြင့်ပြု၏၊ ပါ
ဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေ ယည်း၊ ထထတော၊ မြင့်ရာ အရပ်မှာ နိဗ္ဗံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ
အရပ်သို့၊ အာဂတံ၊ စီးလတ်သည်ကို၊ ဝိဒိတွာန၊ သိ၍၊ ကရောမိ၊ ဝိပဿနာ
ကိုပွားစေခြင်းကိုပြု၏။ ကတော၊ ထို သို့အာယုသင်္ခါရ၌ အနိစ္စအစရှိသည်
ဖြင့်ရှုပြီးသည်နောက်မှ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဓေထိံ၊ ဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်
ကောင်းစွာတည်စေ၏၊ ကိမိဝ၊ အတတ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းသော၊
အာဇာနိယံ၊ အာဇာနည်မျိုးဖြစ်သော၊ အသမံ၊ မြင်းကို၊ သာမုထိ၊ လိမ္မာသော
ရထားထိန်းသည်၊ သာရေတိဇ္ဈဝ၊ ဆုံးမသကဲ့သို့တည်း၊ ကထော၊ ထိုသို့
စိတ်ကိုဆုံးမပြီးသည်မှ၊ ဒိဝံ၊ ဆီမီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
ခန်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၏၊ သေယျံ၊ အိပ်ရာကို၊ ဩဇော
ကယိတွာန၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့်ကြည့်၍၊ မဉ္ဇကမ္ပိ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ နိယိန္တ
တ္ထာယ၊ ထိုင်နေအံ့သောဌ၊ ဥပါဝိသိံ၊ အနီးသို့ကပ်၏။ ကတော၊ ထိုနောင်မှ၊
သုစိံ၊ တံခါးကျည်ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ ဝဋ္ဋိံ၊ ဆီမီးစာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဩဇောကဿယာမိ၊ အောက်သို့ရှေ့ရှုငင်၏၊ ပဒီပဿ၊ ဆီမီး၏၊ နိဗ္ဗာနံဇ္ဈဝ
ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပဇ္ဇာစာရာ၊ ပဇ္ဇာစာရီထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာ
ယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၀) မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇီဝိတဟေတု၊ အသက်ဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ရသဇာနိ၊ ကျည်ပွေ့တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခဏ္ဍံ၊ စပါး
ကို၊ ကောဇေန္တိ၊ ထောင်းကုန်၏၊ မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊
သားမယားတို့ကို၊ ပေါသေန္တော၊ မွေးကြွေးကုန်လျက်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္နန္တိ၊
ရေကုန်သေး၏၊ တုဌာ၊ သင်တို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်တုရားအဆုံးအမတော်
ကို၊ ကတွာ၊ လိုက်နာသောကြောင့်၊ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန်မပူပန်ရ၊ တံဗုဒ္ဓ
သာသနံ၊ ထိုတုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကရေတ၊ ပြုကုန်သော၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်
စွာ၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်လျှောက်
မတ်သောအရပ်၌၊ နိယိဒထ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်
၏ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ဟွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာ

သနံ၊ ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဉ္စာစာရာ၊ ပဉ္စာစာရှိသည်၊ ဘိက္ခုနီနံ၊ သုံးကျိပ်သောရဟန်းမိန်းမတို့အား၊
 ဩဝါဒေဝိ၊ ဆုံးမ၏။ ၊ ထာ၊ ထိုသုံးကျိပ်သောရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ တ
 သာပဉ္စာစာရာယ၊ ထိုပဉ္စာစာရီထေရ်မ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော၊ ဝ
 စနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာလဟိတ္တာန၊
 ဆေးကုန်၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါပိသုံ၊ နေကုန်
 ၏၊ စေတောသမထံ၊ ပိတ်၏၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ၊
 ကတ္တာ၊ ဘုရားအဆုံးအမတော်ကိုပြည့်စုံစွာပြုကုန်သောကြောင့်၊ ရတ္တိယာ ^၈
 ညဉ့်၏၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌၊ ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ ရှေးဘဝကို၊ အနုဿဗ္ဗံ၊ အခံ
 နေနိုင်ကုန်၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မဇ္ဈိမေယာမေ၊ သနံ၊ နှိုင်းယံ၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ပိသောဓယံ၊ သုတ်သင်ကုန်၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမေယာ
 မေ၊ မိုးသေခံယံ၌၊ ထမောခန္ဓံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလပသုံ၊ ဖေခံခွဲကုန်၏၊ ဥဠာ
 ယ၊ နေရာမှထကုန်၍၊ မဟာထေရီ၊ မြတ်သောထေရီမ၊ တေ၊ သင်၏၊ အနုသာ
 သနိ၊ အဆုံးအမကို၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကထာ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ပါဒေ၊ ပဉ္စာစာရီထေရ်မ၏၊ ခြေတို့ကို၊ ဝဉ္စိံ၊ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ သင်္ဂါ
 မေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ အပရာဇိတံ၊ အသုရာတို့သည် မအောင်နိုင်သော၊ ဣန္ဒံ၊ ထိ
 ကြားမင်းကို၊ ပုရက္ခိတ္တာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေကုန်သော၊ တိဒသာဒေဝါ၊ ဣဝ၊
 တာဝတိံသာနတ်တို့ကဲ့သို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုရက္ခိတ္တာ၊ ခြံရံ
 ကုန်၍၊ ဝိဟရိဿာမေ၊ နေကုန်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အယျာယ၊ အရှင်ပဉ္စာစာ
 ရီကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါ
 ကင်းကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အ
 တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ထေရီ၊ ထေရီမတို့၏၊ ကန္တာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ပဉ္စာစာရာယ၊ ပဉ္စာစာရီထေရ်မ၏၊
 သန္တိကော၊ အထံ၌၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုတ်ကို၊ ဗျာကံသု၊ ကြားကုန်၏။ ၊

(၄၉) အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေးလူဖြစ်သောကောထ၌၊
 ဒုဂ္ဂတာ၊ သူဆင်းရဲမသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဝေါစ၊ ရုတ်ဆိုးမသည်လည်း
 ကောင်း၊ အပုတ္တိကာ၊ သားမရှိသည်လည်းကောင်း၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မိတ္တေဟိ
 အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥာတိဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း
 ဝိနာ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ တတ္တစောဋ္ဌဿ၊ ထမင်းပုခိုးကိုလည်း၊ နာမိဂတံ၊
 အလို ပြည့်အောင်မရခဲ့၊ ၊ ပတ္တံ၊ မြေသပိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍပူ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်၊

၂၇

တောင်ဌေးကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏ္ဍိတွာသက်စွဲ၍၊ ကုဏ္ဍာ၊ တအိမ်မှ၊ ကု
လံ၊ တအိမ်သို့၊ ဘိက္ခုမာနာ၊ တောင်းစားရသည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟဝတဝတော၊
အိမ်မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခုဗျေဒစ၊ အချင်းအပူဖြင့်လည်း၊ ခုပ္ပန္နိ၊ နှိပ်
စက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝသသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စာရိ
တွဉ်လည်သင်္ဃာ၊ ၂၃၊ ခုနစ်နှစ်မှနောက်၌၊ အနုပါနဿ၊ ထမင်းအဖျော်
ဖြင့်၊ ထာသိနိ၊ လောက်ပြန်ပြောထသော၊ ဘိက္ခုနိ၊ ပဋိပညာစာရိ၊ ရဟန်းမိန်းမကို
ဒိသ္မာန၊ မြင်ရ၍၊ ဥပသကံဗ္ဗ၊ ကပ်ကုန်လတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့၏၊ ပဋိပညာ၊ ပဋိပညာစာရိမည်သော
သာစ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပဗ္ဗာ
ဇေယျ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဩဝေတွာန၊ ဆုံးမ၍၊ ပရ
မတ္ထေ၊ မြတ်သော အကျိုးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင်၊ နိယောဇေယျံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုကြားခြင်းဖြင့်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တသပာ၊ ထိုပဋိပ
ညာစာရိ၏၊ ဂစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာန၊ နာ၍၊ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ အကာ
ထိ၊ ပြုပြီ၊ အယျာယ၊ အရှင်မပဋိပညာစာရိ၏၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်၊ အမော
စော၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊
စန္ဒာ၊ စန္ဒာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်
သောဂါတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ပဉ္စကနိပါတော၊ ပဉ္စကနိပါတ်
သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊ ။

၆-ဆတ္တနိပါတ်၊

(၅၀) အာဂတဿ၊ ဤအဝသို့ လာသော၊ ယဿ၊ အကြွင်သတ္တဝါ
၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ လာရာခရီးကို လည်းကောင်း၊ ဂတဿ၊ ဤဘဝမှ သွားစေ
သော၊ ယဿ၊ အကြွင်သတ္တဝါ၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ သွားရာခရီးကို လည်းကောင်း၊
နဇာနာသိ၊ သင်မသိတကား၊ ကုဏ္ဍော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတံ၊ လာ
သော၊ တံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ တံဂုတ္တံ၊ ထိုသားကို၊ မမပုတ္တောတိ၊ ငါ
သားဟူ၍၊ ရောဒသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ပိုကြွေးဘိသနည်း၊ အာဂတ
ဿ၊ ဤဘဝသို့လာသော၊ တဿ၊ ထိုသေစေသောသား၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ လာရာ
ခရီးကိုလည်းကောင်း၊ ဂတဿ၊ ဤဘဝမှသွားစေသော၊ တဿ၊ ထိုသေ
စေသောသား၏၊ မဂ္ဂုပ္ပ၊ သွားရာခရီးကို လည်းကောင်း၊ ခေါဇာနာသိ၊ အ
ကတိ၍သင်သိ သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေဓိ၊ ဤသို့သိသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုသေစေ

သောသားကို၊ နာမနုဿောစေတိ၊ အဘန်တလဲလဲ မရိုးရိပ်လင်း၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏။ ပါဏိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့သောခြင်း
 ပျက်ခြင်းသဘော၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ သော၊ ထိုသေစေ
 သောသင့်သားသည်၊ တတော၊ ထိုတမလွန်ဘဝမှ၊ အယောပိတာ၊ တာထည်
 ဟုမတောင်းပန်ဘဲ၊ အာဂန္တိ၊ ဤဘဝသို့ ထာထတ်၏။ အနုညာတော၊
 သွားစေဟု ခွင့်မပြုဘဲ၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ ဂတော၊ တမလွန်ဘဝ
 သို့သွားတတ်၏။ ကုတောပိ၊ အဘယ်ဘဝမှလည်း၊ အာဂတ္တာ၊ ပရိသန္ဓေနေ
 သောအားဖြင့်သာ၍၊ ကတိပါဟကံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝေထိတွာ၊ နေ၍၊
 ဣတောပိ၊ ဤဘဝမှလည်း၊ အညောနု၊ ဘဝတပါးသို့၊ အာဂတောနု၊ လာစေ
 သလော၊ တတော၊ ထိုဘဝကပါးမှလည်း၊ အညောနု၊ ဘဝတပါးသို့၊ ဂစ္ဆတိနု၊
 သွားစေသလော၊ မနုဿရူပေန၊ လူ၏အဖြစ်၊ ဘိက္ခုနီအဖြစ်စသည်မှ၊ ပေ
 တောအပေဘော၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ဖြစ်ပြီး၍၊ ကင်းသောသင့်သားသည်၊
 သံသရန္တော၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဂမိဿတိ၊ ထိုသို့သောဘဝသို့ ကပ်လိမ့်သတည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပုတ္တော၊
 သားကား၊ ယထာဂတော၊ မခေါ်ဘဲလည်း ဤဘဝသို့လာ၏၊ တထာဂတော၊
 သွားစေတော့ဟု ခွင့်မပြုဘဲလည်း တပါးသော ဘဝသို့သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ထာလိုလော့သွားလိုသွားသောသင်၏သား၌၊ ပရိဗေဝနာ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်၊
 ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇ္ဇာစာရာယ၊ ပဇ္ဇာစာရီသည်၊ အ
 နုဿာသိတာယ၊ ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ခမ၊ ငါ့အား၊ ခုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့လ
 သော၊ ဟဒယနိဿိတံ၊ စိတ်၌မှီထွေသော၊ သလ္လံ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော
 ဖြောင့်သည်၊ အဗ္ဗု၊ ဟိဝတ၊ ကျွတ်လေစွကကား၊ သောကပရေတာယ၊ ရိုးရိပ်
 ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ယာမေယသောမေ၊ အကြင်ငါ့အား၊ ပုတ္တသောကံ
 သား၌၊ ရိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဗုပါနုဗ္ဗိ၊ ပျောက်ပြိုသောအဖေ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု
 အဗ္ဗုဠသလ္လာ၊ ကျွတ်သောဖြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္ဆာတာ၊ တထာတည်းဟူ
 သောမွတ်သိပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍
 မုနိ၊ အထွတ်သို့ ရောက်ပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊
 ဓမ္မဉ္စ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 ရှစ်ယောက်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊
 ဆည်းကပ်၏။ ပဉ္စသတာပဇ္ဇာစာရာ၊ ငါးရာကုန်သော ပဇ္ဇာစာရီမည်
 သောရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ သုန္ဒုတံဓီရီကုန်ပြီ။ ။

(၅၁) အဟိ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တသောကေန၊ သား၌ပိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ အရွာ၊ နှိုက်စက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခိတ္တမိတ္တာ၊ မျှလွှင့်သောမိတ်ရှိသောအရူးမသည်၊ ဝိသညိနိ၊
 မိန်းမောတွေဝေသောအရူးမသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်အချည်း
 စည်း၊ ပကိဏ္ဍကေသိစ၊ ဖရိုဖရဲကြဲသောဆံရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကေနတေန၊
 ထိုထိုသောရှာနိဂုံးသို့၊ ဝိစရိ၊ ထည့်လည်သော၏၊ သင်္ကာရကုဋေသုစ၊ တံ
 မြက်ချေးရက်၌ လည်းကောင်း၊ သုသာနဓုတိယာသုစ၊ သုသာနခရီးမတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဝသိ၊ နေ၏၊ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ ခုပ္ပိပါသာ
 သမပ္ပိတာ၊ ငတ်ခြင်းမွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်နှိုက်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစရိ၊ ထည့်
 လည်သောပြီ၊ အယ၊ ထိုနောင်မှ၊ သုဂတံ၊ တင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိထ
 သော၊ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူတို့ကို၊ ဗမေတာရီ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်
 ထသော၊ အကုတောဘယံ၊ တရံတရသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သောဘေး
 လည်းမရှိပြီးထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ မိထိလံနဂရံ၊ မိထိထာပြည်
 သို့၊ ဂတံ၊ ကြွတော်မူသည်ကို၊ အဒ္ဓသာမိ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အ
 ဟိ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗိတ္တံ၊ ကြွပေတေ၊ မိမိမိတ်ကို၊ ပဋိသန္ဓါန၊ ရ၍၊ ဝန္တိတွာန၊ ရှိခိုး၍
 ဥပါဝိသိ၊ ထုရားထံသို့ကပ်ပြီ၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်တော်မူ
 သော၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသ
 ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထို
 မြတ်စွာထုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏိတွာန၊ နာရ၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ သတ္တ၊ ဝစနေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်၌၊
 ယုတ္တန္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ သိဝံ၊ ဘေးဥပဗ္ဗဝေါမရှိသည်
 ဖြစ်၍အေးငြိမ်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သတ္တာကာသိ၊ မျက်မှော်ပြုရပြီ၊ သဗ္ဗ
 သောကာ၊ ခပ်သိမ်းသောပိုးရိပ်ခြင်းတို့ကို၊ သရုန္တိန္ဒာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ယထော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောကာနံ၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းတို့၏၊ သမ္ပဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထု၊ သောက၏တည်
 ရာဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့ကိုလည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်
 ပရိညာတ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောကာ၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းတို့သည်၊ တေဒန္တိကာ၊ ဤငါသိအပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌င်အဆုံးရှိ
 ကုန်၏၊ ဝါသိဋ္ဌိ၊ ဝါသိဋ္ဌိမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤ
 ခွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၅၂) ခေမေ၊ အိုခေမာ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဒဟရာ၊ ငယ်ထုနုနယ်၏၊ ရူပ
 ဝတိ၊ အဆင်းလည်းကောင်း၊ အဟရိ၊ ငါမာရ်နတ်သည်လည်း၊ ဒဟရာ၊ ငယ်

ထွန်းနယ်၏၊ ယုဝါ၊ လှောင်ပျိုသာတည်း၊ ဇေတိ၊ လာတည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 ဗုဒ္ဓဝိကောန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ တုရိယေန၊ တုရိယာမျိုးကိုတီးမှုတ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ရမာမသေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းတူးကစားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတ္တ၊ မာရ်
 နတ်ကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာတု
 ရေန၊ ကျင်နာစွာထသော၊ ပဘင်္ဂနာ၊ ဗျက်ဆီးတတ်သော သဘောရှိသော၊
 ဣမိနာပူတိကာယေန၊ ဤအကောင်ပုပ်ဖြင့်၊ အဗ္ဗိယာမိ၊ ပြီးငွေ၏၊ ဟရာယာ
 မိ၊ စက်ဆုပ်၏၊ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ မဂ်ဖြင့်ဖျက်
 ဆီးအပ်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသုဏ္ဍပမာ၊ တံသွားနှင့်တူ
 ကုန်၏၊ အထ၊ ဆိုမှတစ်ပါး၊ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ တည်ရာ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ယံကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်ဖြင့်
 မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဗြူထိ၊ ငါအားဆို၏၊ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဖြင့်မွေ့လျော်
 ခြင်းသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမ၊ ငါအား၊ အရတိ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌တင်ခြင်း
 ကိုပယ်သောအားဖြင့်မွေ့လျော်သောပိတ်ရှိ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
 ခပ်သိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ပျောက်
 အပ်ပြီ၊ ထမောခန္ဓော၊ မောဘအရကို၊ ပဓါလိတော၊ ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ပါဝိမ၊
 မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သင်သိလော၊ အန္တကာ၊
 ဟယ်မာရ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဟဘော၊ ငါမှရှုံးလေသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဗာဏာ၊ သူရိက်တို့သည်၊ နက္ခတ္တာနိ၊ ကြယ်တို့ကို၊ နမဿန္တာ၊ ရှိခိုး
 ကုန်လျက်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ပရိစရိပရိစရန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ယထာတုဋ္ဌံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဇာနန္တာ၊ မထိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓိ၊ ကိလေသာ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အမညိတ္ထ၊ အော်မေ့ကုန်၏၊ အ
 ဟဉ္စခေါ၊ ငါသည်ကား၊ ဝုရိသုတ္တံ၊ လောက၌၊ မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္မု
 န္ဓံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးလျက်၊ သတ္တုသာသနကာရိကာ၊ မြတ်
 စွာတုရားအဆုံးအမတော်ကိုလိုက်နာသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ၊ ခပ်သိမ်း
 သောဆင်းရဲတို့မှ၊ ပရတ္တာ၊ လွတ်ပြီ၊ ခေမာ၊ ခေမာမည်သောထေရ်မသည်၊ ဣ
 မာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ

(၅၃) အလင်္ကာတာ၊ တန်ဆာလည်းဆင်ယင်ခြင်းရှိထသော၊ သုဝသ
 နာ၊ ကောင်းသော ဝတ်ခြင်းလည်းရှိထသော၊ မာထိနိ၊ ပန်းပန်ခြင်းလည်းရှိ
 ထသော၊ စန္ဒနောက္ခိတာ၊ စန္ဒကူးဖြင့်ထိမ်းကဲ့သောကိုယ်လည်းရှိထသော၊
 သဗ္ဗဘိရတာသဉ္ဇန္တာ၊ လက်ကောက်ခြေကျင်းစသော ခပ်သိမ်းသောတန်
 ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းအစွမ်းအားဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်း အပ်သော

ကိုယ်ရှိထသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခါးထိဝဏ္ဏသုက္ခတာ၊ ကျွန်ုပ်တို့မအပေါင်း
 ခြံရံထွက်၊ ” အနုပါနုပ္ပ၊ ထမင်းအဖျော်ကို ထည့်ကောင်း၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇံ၊ ခံ
 သွယ်စားသွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာ၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂေဟ
 ထော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာန၊ ထွက်သတ်၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ အဘိဟာရ
 ယိံ၊ ဆောင်ခဲ့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ မုမိတွာ၊ မွေ့ထောင်ပြီး၍၊ ကိဋ္ဌိတွာ
 ရွှင်မြူးပြီး၍၊ သကံစာရံ၊ မိမိအိမ်သို့၊ အာဂန္တုန္တိ၊ လာလတ်သည်ရှိသော်၊ သာ
 ကေတေ၊ သာကေတ၊ မြို့နား၌၊ အဗ္ဗနဝနံ၊ ယဉ်းတိုက်တော၌၊ ဝိဟာရရက္ခံ၊ သစ်
 ပင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သောကျောင်းသို့၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊
 ထောကပဇ္ဇေတံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောဆီမီးရှိတော်မူသော ကြောင့်လူအ
 ပေါင်း၏ဆီမီးဟန်ဆောင် သဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသ္မာ
 န၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဝန္တိတွာန၊ ရှိသိုး၍၊ ဥပါဝိသိံ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါး
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောတာဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟေသိဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သု
 တ္တာစခေါ၊ နာမ၍လည်း၊ သစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိရိန္တိံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ
 တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ပင်လျှင်၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့ကင်း
 ထသော၊ အမတံ၊ သေခြင်းလည်းမရှိထသော၊ ဗဒံ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်အ
 ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဝုဿယိံ၊ ရပြီ၊ တတေဝ၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ဝိညာတသန္ဓဇ္ဇာ၊ သိအပ်ပြီးသော သူတော်ကောင်းတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အနုဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိဿော
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿာသနံ၊ တရား
 အဆုံးအမထော်သည်၊ အမောဗံ၊ အချည်းနည်းမဟုတ်သည် သာလျှင်
 တည်း၊ သုဇာတာ၊ သုဇာတာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣဇာဂါထာယော၊
 ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၅၄) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗဟုဝိတ္ထေ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊
 မဟာဓူနေ၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ ဥစ္စေကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောသူဌေးမျိုး၌
 ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဝန္တုရူပေန၊ ကျေးဇူးအဆင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ မဇ္ဈိဿ၊
 မဇ္ဈမည်သောသူဌေး၏၊ အတြိဇာ၊ ခင်၌ဖြစ်သော၊ ဝိကာ၊ သွီးတည်း၊
 အဟံ၊ ငါကို၊ နာဇုတ္တေဟိ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ပတ္တိတာ၊ တောင့်တအပ်၏၊
 သေဗ္ဗိသုတ္တေဟိ၊ သူဌေးသားတို့သည်လည်း၊ ဂဇ္ဈိတာ၊ တပ်မက်မေးအပ်၏၊
 တေ၊ ထိုမင်းသားသူဌေးသားတို့သည်၊ မယျံ၊ ငါ့အား၊ အနုပပမံ၊ အနုပပ

မာမည်သောစွဲကို၊ ဒေဝ၊ ပေးကုန်လောဟု၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိထု၊ အဘ၏၊ သန္တိ
 ကံ၊ အထံသို့၊ ခုတ်၊ တမန်ကို၊ ပေသယိပေသယိ သု၊ စေကုန်၏၊ အယျ၊ ခဉ္စိ၊
 အရှင်သူဌေး၊ အနောပမာ၊ အနောပမာမည်သော၊ တုဟံ၊ အရှင်သူဌေး၏၊ ဧ
 သာမိကာ၊ ဤသို့သည်၊ သတ္တကံ၊ အကြင်မျှသောဥစ္စာကို၊ အပ္ပတိကံ၊ ထိုက်
 ၏ဟူ၍၊ ထက္ခဏညှဟိ၊ ထက္ခဏာကိုသိသောပညာရှိတို့သည်၊ တုလိတာ၊
 အဘိုးကိုပိုင်းခြားအပ်၏၊ ထတော၊ ထိုထိုက်လောအဘိုးထက်၊ အဋ္ဌဂုဏံ၊
 ရှစ်ဆတက်၍၊ ဟိရုညံ၊ ရွှေငွေကိုရင်း၊ ရတနာနိစ၊ ရတနာတို့ကိုရင်း၊ ဒသံ၊
 ပေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိထု၊ အဘ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ခုတ်၊ တ
 မန်ကို၊ ပေသယိပေသယိ သု၊ စေကုန်၏၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ထောက
 ဇေဋ္ဌံ၊ လူသုံးပါးတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူထသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုထည်း
 မရှိထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဿနု၊ ဗူးမြင်ရ၍၊ တသ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်
 လျှောက်ပတ်လော၊ အရစ်၌၊ ဥပါဝိသိ၊ နေ၏၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအ
 နွယ်တော်ဖြစ်တော်မူသော၊ သောသမ္ပုဋ္ဌေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ထရားတော်ကို၊ အဒေသသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထွံ၊ အာသနေ၊ ထိုတရားနာသောနေရာ၌၊ နိသိန္နာ
 ထိုင်နေထွက်၊ ထတိ၊ သမလံ၊ အနာဂါမိဗိုလ်ကို၊ ဗုသယိ၊ ရပြီ၊ ထတော၊
 ကိုနောင်မှ၊ ကေသာနိ၊ ဆံတို့ကို၊ ခေတုစာနု၊ ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ရတ္တိ၊ ရဟန်းပြုသောညဉ့်
 သည်၊ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောညဉ့်သည်၊ တတော၊ ထိုခုနစ်ရက်
 မြော်သောနေ့မှနောက်၌၊ မယော၊ ငါသည်၊ တဗ္ဗာ၊ တဗ္ဗာကို၊ ဝိသောသိတာ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနောပမာ၊
 အနောပမာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီအုံးအပ်သော
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။ ၊

(၅၅) ဝိရ၊ ကြီးသောထုံးထရှိတော်မူထသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊
 ဧဝံ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားသည်၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကိုထည်းကောင်း၊ အညံ၊
 အကျွန်ုပ်မှတပါးသော၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊ ဇနဉ္စ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲမှ၊ ပမောစေသိ၊ လွတ်စေ၏၊ ၊
 တသ၊ ထေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ မယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိ

ညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီ၊ ဟေတု၊ နုက္ခဏီအကြောင်းဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သောသမုဒယသစ္စာကို၊ ဝိသောသိတာ၊ ခြောက်တစ်စေ အပ်ပြီ၊ အရိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်မရှိသော၊ အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေ အပ်ပြီ၊ နိရောဓော၊ နုက္ခဏီချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ဟုဆို အပ်သောနိရောဓသစ္စာကို လည်း၊ ဖုထိတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာတုန္တံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်ကို ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဇာနန္တိ၊ မသိ သည်ဖြစ်၍၊ အနိဗ္ဗိသံ၊ သံသရာဟူသောသမုဒ္ဓရာ၌ထောက်ရာတည်ရာကို မသိသည်ဖြစ်၍၊ သံသရိ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သည် အစွမ်းဖြင့်ကျွင်သည်ရ လေပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာတာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တော၊ သားသည် လည်းကောင်း၊ ဝိတာ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ ဘိတာ၊ မောင်သည် လည်းကောင်း၊ အယျိကာ၊ အဖွားသည်လည်းကောင်း၊ ဂုရော၊ ရှေးရှေးဘဝ၌၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးသေပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောတဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘု ရားကို၊ ဗိဇ္ဇောဟိ၊ ဗိဇ္ဇာဝေ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံသမုဿယော၊ ဤငါ၏ခန္ဓာကိုယ် သည်ကား၊ အန္တိမော၊ အဆုံးစွန် သောကိုသိတည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇာတိသံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သံသရာသည်၊ ဝိက္ခိယော၊ ကုန်ပြီ၊ ဓါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခု၊ ပုနုတ္တဝေါ၊ တစ်ခါတစ် သစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာရဒ္ဓဝီရိ ယော၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော ဆုံ့လှေကိုကုန်ထားသော၊ ပဟိတတ္ထေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေ လွှတ်အပ်သောစက်ကိုကုန်ထားသော၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဓဋ္ဌပရက္ကမေ၊ မြဲမြံ သောဆုံ့လှေကိုကုန်ထားသော၊ သမဂ္ဂေ၊ အယူသိသတည်းဟူသော အဖြစ်သို့ရောက် ကုန်ထားသော၊ သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားတော်တို့ကို၊ ပဿပဿတိ၊ အ ဟုတ်အမှန်မြင်နိုင်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဧသော၊ ဤသို့သာဝကတို့ကိုဖြစ်ခြင်း သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားဘုရားတပည့်သားတော်တို့အား၊ ဝဉ္စနာ၊ ရှိခိုးခြင်းမည် ၏၊ မာယာ၊ ငါ့အမယာသည်၊ ဗဟုနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောသားတော်ဘုရား ထောင်းကို၊ ဇနုယိဝတာ၊ ဖွားမြင်ပေစွတာကား၊ သော၊ ထိုမာယာသားတော်ဖြစ် သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာဓိမရဏတုန္နာနံ၊ နာခြင်းသေခြင်းဖြင့်ထိုးကျွင် နှိပ်စက်ဆုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ နုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို၊ ဗျပါနုဒိ၊ အဆူးသဖြင့်ပယ်တော်မူနိုင်၏၊ မဟာဗဇာပတိ၊ ဂေါတမိ၊ မဟာပဇာပတိ

ဂေါတမိမည်သော ထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်
သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ။

(၅၆) ဂုတ္တေ၊ အိုဂုတ္တာ၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်ကိလေသာခန္ဓာငြိမ်းခြင်းအ
ကျိုး၌၊ သရပ္ပိယံ၊ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍
ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဣတ္ထိတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တမေဝ၊ ထိုကိလေသာ
ခန္ဓာငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ အနုဗြူ၊
ဟေဟိ၊ ပွားစေသော၊ ဝိတ္တဿ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော စိတ်၏ဝသံ၊
နိဝံသိ၊ မာဂမိ၊ မလိုက်လေသင့်၊ ။ ဝိတ္တေန၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော
စိတ်သည်၊ ဝဗ္ဗိတာ၊ ထူညှပ်ပတ်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ ပုထုဇဉ်ကန်းဖြစ်သော
သတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိဗ္ဗသု၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏၊ ဝိသယေ၊ အာရုံဖြစ်သောကာမဂုတ္တု၌၊ ရတော၊
မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ ဘဝများစွာသံသာရာ၌၊
သန္ဓာဝန္တိ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝသို့ပြေးသွားရကုန်၏၊ ။ ထိက္ခုနိ၊ ဂုတ္တာ
မည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ကာမဆန္ဒဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်၌ တစ်မက်မော
တတ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒံ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုဖျက်ဆီး
စေတတ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမေဝစ၊ ငါ၏ကိုယ်
ငါ၏ဥစ္စာဟု အယူမှား သောဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ သိလဗ္ဗထပရာမာသံ၊
နှား၏အထွေအကျင့်စသည်ဖြင့်သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟု ယုံမှားသော
အားဖြင့်စွဲလမ်းတတ်သောဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊
ဝိစိကိစ္ဆဉ္စ၊ ထုရား၌ယုံမှားခြင်းစသောထမဲ့ ခြောက်ပါးသောယုံမှားခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ။ ဧတာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဩရုက္ခာဂမနိ
ယာနိ၊ အောက်ကာမသံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သံ
ယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဇဟိတွာန၊ အနာဂါမိမင်္ဂဖြင့်ပတ်၍၊ ဣဒံ၊
ဤကာမသံသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ နိဟိသိ၊ ပဋိသန္ဓေအစွမ်းဖြင့်သင်မသာရလတ္တံ့၊
သတည်း၊ ။ ရာဂံ၊ ရူပအရူပသံ၌တစ်တတ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ မောနံ၊
မာနံထောင်လွှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ မသိခြင်းမောဟကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စဉ္စ၊ ပျံလွင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧတာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော၊ သံယောဇနာနိ၊ အထက်ရူပသံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သောသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်ခွါ၍၊ ဆေတွာန၊
အရဟတ္တမင်္ဂဖြင့်ဖြစ်၍၊ နက္ခဿ၊ ဝစိုဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿ
သိ၊ သင်ပြုရလတ္တံ့၊ ။ ဇာတိသံသာရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း လျှင်အရင်းရှိ

သောသံသရာကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ပုနဟ္မိ၊ တထာနိဘာဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ နိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ နိစ္ဆာတာ၊ တဏှာလည်းဟူသောပွတ်သိပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသယထိ၊ ချင်းသာစွာနေရလတ္တံ့၊ ၊ ဂုတ္တာ၊ ဂုတ္တာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၅၇) အဘိ၊ ငါသည်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ အဝသဝတ္ထိနိ၊ ငါ၏အလိုသို့မလိုက်သည်ရှိသော်၊ စေတသော၊ စိတ်၏သန္တိ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အလေ့၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ စတုက္ခတ္ထု၊ လေးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စက္ခတ္ထု၊ ငါးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ၊ ၊ ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခုနိ၊ ခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမသို့၊ ဥပသကံဗ္ဗ၊ ကပ်စေ၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ပရိပုစ္ဆိ၊ မေး၏သော၊ ထိုခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဥတ္တမတ္တဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရစေခြင်းငှါ၊ ခံတုအာယတနာနိစ၊ ခန္ဓာအာယတနခတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလာနိစ၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂိ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမဂ္ဂံ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခုသသန္တိ၊ ပြုထုက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟောပေ၏၊ ၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ထသော၊ ထိုခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၏၊ ဝစနံ၊ တရားစကားကို၊ သုက္ခာ၊ ကြားနာရ၍၊ အနုသာသနိ၊ ခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၏အဆုံးအမကို၊ ကရောန္တိ၊ လိုက်နာသည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌၊ ပုဗ္ဗဇာတိ၊ ဧှေးဘဝကို၊ အနုသာရိ၊ အောက်မေ့နိုင်ပြီ၊ ၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မဇ္ဈိမေယာမေ၊ သန့်ရှင်းယံ၌၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ဝိသောယေ၊ သုတ်သင်ရပြီ၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ မိုးစက်သောကံထံ၌၊ တမောခန္တံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလယိ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောခားသန်လျက်ဖြင့်ဖောက်ခွဲရပြီ၊ ၊ ဝိတိသုခေနာ၊ ပထသမာပတ်ဝိတိသုခဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယံ၊ ငါ၏ကိုယ်ကို၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ဝိဟရိ၊ နေပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တမိယာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်မှ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တမောခန္တံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလယ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောခားသန်လျက်ဖြင့် ဖောက်ခွဲ၍၊ ပါဒေ၊ ထက်ဝက်ဖွဲ့သော၊ ခြေတို့ကို

၃၆

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

ပသာရေမိ၊ဆန့်ပြီး၊ ဝိဇယာ၊ဝိဇယာမည်သောထေရ်မသည်။ ဣမာဂါ
ထာယော၊ ဤသို့ဆိုလိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ရှုတ်
ဆိုပြီး၊ ဆတ္တနိပါတေ၊ ဆတ္တနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး၊ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်၊

☞ (၅၀) မာဏဝါ၊လူတို့သည်၊ရသသာနိ၊ကျည်ပွေ့တို့ကို၊ဂဟေတွာန၊
ကိုင်း၍၊ ခဉ္စ၊စပါးကို၊ ကောဇေန္တိ၊အခစား ထောင်းကုန်၏၊ တေန၊ထို
ထောင်း၍ရသောအခဖြင့်၊မာဏဝါ၊လူတို့သည်၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊သားမယား
တို့ကို၊ ပေါသေန္တိ၊မွေးကျွေးရကုန်၏၊ ခနံ၊ဥစ္စာကို၊ဝိန္နန္တိ၊ရကုန်၏၊ ။
တုဋ္ဌာသင်တို့သည်၊ဗုဒ္ဓသာသနေးတုရားသာသနာတော်၌၊ စာသုတ္တ၊ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ကုန်သော၊ ယံ၊အကြင်တုရား အဆုံးအမတော်ကို၊
ကတွာ၊ပြုရသောကြောင့်၊နာနုဘပ္ပတိ၊နောင်တဖန်မပိုးရိမ်ရ၊ ခိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊
ပါဒေါနိ၊ခြေတို့ကို၊ခေဝိတွာ၊ဆေး၍၊ ဧကမန္တံ၊တင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ နိဝိဒေယ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ဝိတ္တံ၊ဘာဝနာစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌ
ပေတွာန၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ထင်စေ၍၊ဧကဂ္ဂံ၊တရသောအာရုံရှိသည်ကို၊သုဿမာ
ယိထံ၊ ကောင်းစွာ ထည်ကြည်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊သင်္ခါရေ၊ ထေဘူမ
ကသင်္ခါရတို့ကို၊ပရတော၊ ပြင်ပအားဖြင့်၊အတ္တတော၊ကိုယ်ဟူ၍၊ နောစ
ပစ္စဝေက္ခယ၊မဆင်ခြင်ကုန်သင့်၊ အူတိ၊ဤသို့၊ ပဇ္ဇာစာရာ၊ပဇ္ဇာစာရီ၊
ဟန်းမိန်းမသည်၊ ဓံ၊ငါကို၊အနုဿာယိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပဇ္ဇာစာရာပဇ္ဇာစာရာယ၊ပဇ္ဇာစာရီမည်သော၊ တဿာ၊ထိုရဟန်းမိန်းမ၏၊
အနုဿာသနိံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား
နာရ၍၊ ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာယယိတွာန၊ဆေး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါဝိသိံ၊နေပြီး၊ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏၊ ပုရိမေ
ယာမေ၊ညဉ့်ဦးယံ၌၊ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ရှေးဘဝကို၊အနုဿရိံ၊အောက်မေ့နိုင်ပြီး၊
ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏၊ မဇ္ဈိမေယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံ၌၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ဗိဗ္ဗစက္ခုကို၊
ဝိသောဓေယံ၊ သုတ်သင်ရပြီး၊ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ မိနင်း
သောက်ယံ၌၊ တမောခန္တံ၊မောဟအရကို၊ ပဒါယယိံ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
တည်းဟူသော ဓားသန်လျက်ဖြင့် ဖောက်ခွဲရပြီး၊ အထပန္နော၊ထိုနောင်မှ၊
တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၊ ဝုဋ္ဌာသိံ၊နေရာမှထပြီး၊ က
ဝံ၊အဘယ်သို့ထသနည်းဟူမူကား၊ မဟာထေရ်၊မြတ်သောပဇ္ဇာစာရီထေရ်

၇-သတ္တကနိပါတ်၊

၃၇

ရိမ၊တေ၊သင်္ဃိ၊အနုယာသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတာ၊လိုက်နာရပြီ၊ သင်္ဂါ
မေ၊စစ်မြေပြင်၌၊ အပရာဇိတံ၊ အသုရာတို့သည် မအောင်နိုင်ထသော၊
သက္ကံ၊ထိကြားမင်းကို၊ပုရက္ခိတွာ၊မြီရံ၍၊ဝိဟရန္တ၊နေကုန်သော၊တိဒသာ
ဒေဝါ၊ဣဝ၊တာဝတိံသာနတ်တို့ကဲ့သို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊တံ၊သင့်ကို၊ ပုရက္ခိ
တွာ၊မြီရံ၍၊ ဝိဟိဿာမိ၊နေထော့အံ့၊အယျာယ၊ အရှင်မကြောင့်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊အနာသဝါ၊အာသဝေါကင်း
သည်၊အမ္ဘိ၊ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆို၍၊ ဝေဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ပုဋ္ဌာသိံ၊
ထပြီ၊ ဥတ္တရာ၊ဥတ္တရာထေရိမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ဤသွေဆိုသီးကုံး
အပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၅၉) ဘိက္ခုနိ၊စာလာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ သတိံ၊သတိကို၊
ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ရှေးရှုမြင်စေပြီး၍၊ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊သဒ္ဓါစသောငါးပါးသော
ဣန္ဒြေကိုပွားစေအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ငြိမ်းချမ်းစွာထသော၊ သင်္ခါရူပ
သမံ၊ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်ထသော၊ သုခံ၊အလွန်ချမ်းသာ
စွာထသော၊ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဝိဇ္ဇါ၊မျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့်ထပြီ၊ ၊
ဣတိ၊ဤသို့၊စာလာ၊စာလာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊အာဟ၊ဆို၏၊ ၊
အထ၊ထိုအခါ၌၊ မာရော၊မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂန္တံ၊လာ၍၊ဝေံ၊ဤသို့၊
အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံ၊အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ၊စာထေ၊စာလာ၊ယေ
သု၊အကြင်များစွာသောအယူရှိကုန်သောသူတို့တွင်၊ကိံ၊နုခေါ၊အဘယ်ဆ
ရာကို၊ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊တွံ၊သင်သည်၊ ရဏ္ဍာ၊ဦးပြည်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်သ
နည်း၊ သမဏိဝိယ၊သင်္ကန်းကိုဆောင်သဖြင့်ရဟန်းမိန်းမကဲ့သို့၊ဒိဿသိ၊
ထင်၏၊ ပါသဗ္ဗေစ၊ ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့၏ အယူအထူးတို့ကိုလည်း၊
နစရောစေသိ၊ မနှစ်သက်၊ ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ဤရသေ့ပရိဗိုဇ်စ
သည်တို့၏ အယူအထူးဖြင့်စိရင်အပ်သော ဖြောင့်မတ်သောနိဗ္ဗာန်ခရီးကို၊
ပဟာယ၊စွန့်၍၊မောမူဟာ၊ အလွန်တွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ ဂရသိ၊ထူညွှပ်ပတ်ဘိ
သနည်း၊ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မာရော၊မာရ်နတ်သားသည်၊အာဟ၊ဆို၏၊ ၊
ပါဝိမ၊မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဣတော၊ဤဘုရားသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပဖြစ်
ကုန်သော၊ပါသဗ္ဗာ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့တွင်းကိုထောင်တတ်
ကုန်သော ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့၏အယူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိယော၊သဿတစ
သောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဥပနိဿိတော၊ ကပ်၍မှီသောအားဖြင့် ယူအပ်ကုန်၏၊တေ၊
ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့တွင်းကိုထောင်တတ်မိတ္တူအယူရှိသော
ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားကို၊နမိ

အာနန္ဒိ၊ မာဏိန္ဒိကုန္တိ၊ တေ၊ ထိတဏှာဒိဗ္ဗိတည်းဟူသော ဂေတုဂွကွင်းကို ထောင်ထတ်ကုန်သော ရေဘူပရိဗိုဇ်အစရှိသောသူတို့သည်၊ ဓမ္မဿ၊ နစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရား၌လည်း၊ နကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာကုန်၊ သက္ခကုလေသာကိာင်မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ထသော၊ အပ္ပဗုပ္ပံ၊ ပြိုင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာထေးပါးကို အလိုလိုသိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တိ၊ လူ၌ထင်ရှားရှိ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒိဗ္ဗိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ သမတိက္ကမံ၊ ကောင်းစွာလွန်ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၊ နက္ခံ၊ ပရိဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော နက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နက္ခသဓမ္မာဒိ၊ နက္ခကိုဖြစ်စေတတ်သောတဏှာဟုဆိုအပ်သောသဓမ္မသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နက္ခဿ၊ ပရိဆင်းရဲကို၊ အတိက္ကမံ၊ လွန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နက္ခပဿမဂါမိနံ၊ ပရိဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်ထသော၊ အရိယံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော၊ အပြစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုပြိုင်ဘက်ကင်းသောသာကိဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာ၏၊ ဝစနံ၊ သစ္စာထေးပါးတည်းဟူသောတရားစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ခုတော၊ ချာန်သမာပတ်ဖြင့် မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိ၊ နေပြီး၊ တံ၊ သောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီး။

။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟာတာ၊ ပျောက်အပ်ပြီး၊ တမောဓန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်မဂ်ခား သန်လျက်ဖြင့်ဖောက်ခွဲအပ်ပြီး၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဇေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိထား၊ အန္တက၊ ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဟတော၊ ငါမှရှုံးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ စာလော၊ စာလာမည်သောထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆို၏။

(၆၀) သဒ္ဓိမတိ၊ မြတ်သောအောင်မေ့ခြင်းသတိနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ စက္ခုမတိ၊ မြတ်သောမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဘိက္ခုနိ၊ ဥပစာထားမည်သော၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ မဂ်ဖြင့်ပွားစေအပ်ပြီးသောဣန္ဒြိယ

၇-သတ္တကနိပါတ်၊

၃၆

ပါးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကာပုရိသသေဝိတံ၊ မယုတ်မာသောထုရားအစရှိသော
ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်မဂ်ဥာဏ် ဖိုလ်ဥာဏ်ဖြင့် ဖြစ်အပ်သော၊ သန္တံ၊
ငြိမ်သက်စွာထသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဝိဇ္ဈါ၊ ထိုးထွင်း၍သိလေ့စွာကား၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပစာလာ၊ ဥပါစာလာမည်သောမဟာနိမိန်းမသည်၊ အာဟ၊
ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂတ္တံ၊ ထ၍၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဥပစာလေ
ဥပစာလာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဇာတိံ၊ ပဋိသ
န္ဓေနုခြင်းကို၊ နုရော၊ စေသိ၊ မနှစ်သက်လေသနည်း၊ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနု
သောသူသည်၊ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ကို၊ ဘုပ္ပတိ၊ ခံစားရ၏၊ တ
သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနုပြီးသော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကာမဂုဏ်
ယော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဖြင့်မြူးတူးမွေ့ လျော်ခြင်းတို့ကို၊ ဘုပ္ပတိ၊ ခံစား
ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓန္တုထာဗိဒိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မခံစားရလေဟုနောင်တ
ဖန်ပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်
နတ်သားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ပါပိမ၊ ဟတ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဇာတံ၊
ပဋိသန္ဓေနုပြီးသော သတ္တပါအား၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဇာတံ၊ ပဋိသန္ဓေနုပြီးသော သတ္တပါအား၊ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေ
တို့ကို၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနုရ
သော သတ္တပါသည်လျှင်၊ ဝဗေန္တပရိက္ခေသံ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းစသည်
ဖြင့်ပူပန်နှိပ်စက်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ထိုမှတစ်ပါးသောဆင်းရဲခြင်း
သို့လည်းကောင်း၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနု
ခြင်းကို၊ နုရော၊ စေသိ၊ ငါမနှစ်သက်သတည်း၊ သက္ခုက္ခဏေ၊ သာကီ
ဝင်မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ထသော၊ အပရာဇိတော၊ မာရ်ငါးပါးတို့သည်မ
အောင်နိုင်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာထေးပါးထရားကို အလိုလိုသိတော်မူ
သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ လူ၌ထင်ရှားရှိ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာထုရား
သည်၊ ဇာတိယံ၊ ပဋိသန္ဓေနုခြင်းကို၊ သမတိက္ကမံ၊ လွန်ကြောင်းဖြစ်ထ
သော၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ အဒေသသိ၊ ဟောထော်မူ၏။ ဒုက္ခံ၊
ဝဋ်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊
ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော တဏှာဆိုအပ်သော သမုဒယသစ္စာကို
လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အတိက္ကမံ၊ လွန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ၊ ဝဋ်
ဆင်းရဲ၏ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယံ၊ ကိလေသာ

တည်းဟူသောအပြစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုသော ကီဝင် မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝစနံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတည်းဟူသောတရားစကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရ၍၊ သာသနော၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်၌၊ ခုတ္တာ၊ ပထသမာပတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မဇျေဝံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိ၊ နေပြီ၊ တိသေသဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အောင်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ တဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါသိတော၊ ဖေဝံခွဲအပ်ပြီ၊ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သင်ထိလေသော၊ အန္တက၊ ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နိဟတော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပစာဏာ၊ ဥပစာဏာထေရ်မသည် ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ သတ္တကနိပါတော၊ သတ္တကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။ ၊

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်၊

☞ (၆၀) ကိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝီရိယသမ္ပန္နာ၊ စင်ကြယ်သောဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ နေ့စသောခြေပ်ပါးသောဣန္ဒြိယတို့၌၊ သုသံဝတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒံ၊ မဂ်ဥာဏ်၊ မိတ်ဥာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်ချမ်းသာစွာထသော၊ အသေစနကံ၊ သွန်းကြခြင်းငှါမထိုက်ထသော၊ ဩဇံ၊ ချိုမြိန်သောဩဇာရှိသောဆေးကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သောအရိယာနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆေ၊ အဓိဂစ္ဆာမိ၊ သိတော်မူစွာ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝီရိယုပစာဏာ၊ ဝီရိယုပစာဏာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ တာဝတိံသာစ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာမာစ၊ ယာမာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တုသိတာ၊ တုသိတာထုံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝတာစာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာရုတိနော၊ နိဗ္ဗာနရုတိထုံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ ဝသဝတ္ထိနော၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္ထိ ထုံ၌နေကုန်၏၊ တေ

ဒေဝါ၊ ထိုနက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးဆုံကုန်သော
ယတ္ထဗေဒနံနိကာယေသု၊ အကြင်နတ်တို့၌၊ တေ၊ သင်သည်၊ ပုဇ္ဇေ၊
ရှေးရှေးဘဝ၌၊ ဝုသိတံ၊ နေခဲ့ဘူး၏၊ တတ္ထ၊ တို့နေခဲ့ဘူးသော နတ်ငါးဆုံ၌၊
ဝိတ္တံ၊ သင်၏စိတ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဏီ၊ ဧဝံ၊ ထားထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ တာဝတိံ
သာစ၊ ကာဝတိံ သာတုံ၌နေကုန်သောနတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ယေမာစ၊
ယာမာတုံ၌နေကုန်သောနတ်တို့လည်းကောင်း၊ တုသိတာစ၊ တုသိတာတုံ၌
နေကုန်သော၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရတိနော၊ နိဗ္ဗာနရတိ
တုံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဗေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့
သည်၊ ဝသဝတ္ထိနော၊ ဝသဝတ္ထိတုံ၌နေကုန်၏၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်သော
တေပဉ္စဒေဝါ၊ ထိုငါးဆုံသားတို့သည်၊ ဘဝါ၊ ဘဝမှ၊ ဘဝံ၊ ဘဝသို့၊ ဥပဇ္ဈ
န္တာ၊ ကပ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကာလံ၊ ထိုထိုသို့သော အစအလယ်အ
ဆုံးကာလ၌၊ သက္ကာယသ္မိံ၊ မိမိခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောကိုယ်၌၊ ပုရက္ခတာ
ရှေ့၊ ရှုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာယံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောမိမိကိုယ်ကို၊
အဝိတိဝတ္ထော၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ဇာတိမရုဏသင်္ဂါနော၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းအို
ခြင်းသေခြင်းသို့အစဉ်သိုက်ရကုန်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော
လောကော၊ ထုံသုံးပါးသည်၊ ပဒီဝိတော၊ တဆဲ့တပါးသောမီးတို့ဖြင့်လောင်
၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလောကော၊ ထုံသုံးပါးသည်၊ ပဒီဝိတော၊ အပန်တ
လဲလဲလောင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလောကော၊ ထုံသုံးပါးသည်၊ ပဇ္ဇထိ
တော၊ တပြိုင်နက် ပြောင်ပြောင်လောင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလော
ကော၊ ထုံသုံးပါးသည်၊ ပကမ္ဘိတော၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်တုန်ထွက် ချောက်
ချား၏၊ တသ္မိံလောကော၊ ထိုသို့တုန်ထွက်ချောက်ချားခြင်းရှိသောထုံသုံး
ပါး၌၊ အကမ္ဘိတံ၊ တစုံတယောက်သော၊ သူသည်တုန်ထွက် ချောက်ချားစေ
ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော၊ အတုလိယံ၊ ဤမျှသာဟုမနိုင်ချိန်နိုင်သော၊
အပုတုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ပုတုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်မမှီဝဲအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ လော
ကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသသိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားကိုးပါး၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်
သည်၊ နိရုတော၊ မွေ့လျော်စွာ၏၊ အဟံ၊ ငါသိသူပစာထားသည်၊ တဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ လောကုတ္တရာ တရားကို ပြုတတ်သောစကား
တော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရ၍၊ သာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊

၄၂ လေဒီဂါထာပါမ္မိတော်နိဿယ။

ရတနာ၊ ဖဿသမာပတ်ဖြင့်ပွေ့လျော် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိ၊ နေပြီ၊ တိဿော
ဗိန္ဓာ၊ သုံးပါးသောဝိန္ဓာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထု
ရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ပါပိမ၊ မာရ်
နတ်ယုတ်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အဆုံးရုံသော အာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊
ဝိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလိတော၊
ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ဇေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာယိ၊ သိထေလော၊ အန္တက၊
ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်နိဟတော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်၊
အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သိသုပစာတာ၊ သိသုပစာလောလေဒီမသည်၊ ဣမာဂါထာ
ယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊

ဇ-နဝကနိပါတ်၊

☸ (၇၂) ဝဇ္ဇ၊ ချစ်သားဝဇ္ဇ၊ လောကမ္ဘိ၊ သတ္တလောကသင်္ခါရလောက၌၊ ဝန
ထော၊ ကိလေသာဟူသော တောချုံသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ကုဒါစနံ၊ တရံ
ထဆစ်မျှသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဗုတ္တက၊ ချစ်သားဝဇ္ဇ၊ တံ၊ သင်သည်
ပုနပျံ့နံ၊ အဖန်ထလဲလဲ၊ ဗုက္ခဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသော ဆင်းရဲ၏၊ ဘာဂီ
မာ၊ အတို့ဖြစ်သောကိလေသာရှိသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေလင့်ထေ၊ ဟိ၊
ထိုစကားသင့်စွ၊ ဝဇ္ဇ၊ ချစ်သားဝဇ္ဇ၊ မုနယော၊ မောနမည်သော မဂ်ဥာဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသောရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ အနဇာ၊ တုန်ထွက်ချောက်ချားစေတတ်
သောတဏှာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆိန္ဒုသံသယော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ဖြတ်
အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သီတိဘူတာ၊ ကိလေသာငြိမ်း
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒမပ္ပတ္တာ၊ မြတ်သော ယဉ်ကျေးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်ထျက်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရန္တိ၊
နေကုန်၏၊ ဝဇ္ဇ၊ ချစ်သားဝဇ္ဇ၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဣသိဘိ၊ သိထအစ
ရှိသောကျေးဇူးကို ရှာဖွေထတ်ကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန္တာမြတ်တို့သည်
အနုပိဏ္ဏံ၊ ကျင့်အပ်ထွေကျက်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ သမထဝိပဿနာတည်းဟူ
သောအကြောင်းကို၊ ဒဿနပတ္တိယာ၊ မဂ်ဥာဏ်အမြင်ကိုရသဖြင့်၊ ဗုက္ခဿ
ဝဂ္ဂံဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ အနုဗြူဟယ၊ ပွားစေ
ဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာ၊ မပယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊
သန္တရုတ္တရနိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ရုံကိုသာဝတ်၍၊ ဧကကံ၊ တယောက်
ထည်း၊ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့၊ အာဝုတံ၊ ထာသော၊ သာ
ကပုတ္တံ၊ မိမိသားဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇထေရံ၊ ဝဇ္ဇထေရ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဇနေ

တ္ထိ၊မပတ်တော်၊ တေမတ္ထံ၊ဤသို့အကျိုး စီးပွားနှင့်စပ်သော အဆုံးအမကို၊
 ဝိသာရဒါဝ၊ရုံရှာခြင်းကင်းသည့်ဖြစ်၍သာသျှင်၊မေ၊ငါ့အား၊တထာသိ၊သို့
 ဤ၊မာမိကေ၊မြတ်နိုးအပ်သောမပတ်တော်၊ဝနထော၊သား၌ချစ်မြတ်နိုးတတ်
 သောကိလေသာတည်းဟူသော တောချုံသည်မျှလည်း၊ တေ၊မပတ်တော်
 အား၊နဝိဇ္ဇတိနုန၊ မရှိယောင်တကား။ ဣတိ၊ဤသို့၊မညာမိ၊ငါ့အောက်မေ့
 ဤ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝစုထေရော၊ ဝစုထေရ်သည်၊အာဟ၊ဆို၏။ «ဝစု၊
 ချစ်သား၊ဝစု၊ယေကေမိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဟိနုဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမာ၊အယုတ်အ
 ထတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော
 အကြောင်း ထရားထေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့
 သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ထေသုပိ၊ထိုသင်္ခါရတရားတို့၌လည်း၊အဏုပိ၊အနည်း
 လတ်လည်းဖြစ်သော၊ အဏုမက္ခောပိ၊ ထိုအောက်အလွန် နည်းလည်းဖြစ်
 သော၊ဝနထော၊ကိလေသာတည်းဟူသောတောချုံသည်၊မေ၊ငါ့အား၊နဝိဇ္ဇ
 တိ၊မရှိသည်သာလည်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊အပ္ပမတ္တဿ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မမေ့မ
 ထေ့ဘဲသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယတောဈာယန္တိ ယာ၊မကောင်းမှုကိုဖုတ်ကြည်းပြီး
 ထသော၊မေ၊ငါ့အား၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊အာသဝါ၊အာသဝေါတရား
 တို့သည်၊ဗီတာ၊ကုန်ကုန်ပြီး၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊
 ရအပ်ကုန်ပြီး၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကထံ
 လိုက်နာရပြီး၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မာတာ၊မပတ်တော်သည်၊အာဟ၊ဆို၏။
 မေ၊ငါ့၏၊ မာတာ၊မပတ်တော်သည်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ပြန်ပြောစွာထသော၊ပတောဒံ၊
 ဆုံးမပေခြင်းတည်းဟူသောတံတန်ကို၊သမဝဿရိဝတ၊ကောင်းစွာဖြစ်စေ
 သိ၏တကား၊ယထာပိ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊အနုကမ္မိကာ၊အကျိုး
 စီးပွားကိုစောင့်ရှောက်သော အားဖြင့်သနားပေ၏၊ တထာ၊ထိုသနားသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရမတ္ထသဗ္ဗိတာ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန် အကျိုးနှင့်ဗျဉ်ကုန်
 သော၊ဂါထာ၊ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဂါထာတို့ကို၊ပဝတ္ထေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ တဿ၊ဇနေတ္ထိယာ၊ ထိုမပတ်တော်၏၊ အနုသိဋ္ဌိံ၊အဆုံးအမ
 ဖြစ်သော၊ဝစနံ၊စကားကို၊သုက္ခာ၊ကြား၍၊မမ၊ငါ့၏၊ဥာဏပေဂသရက္ခေဇံ-
 ဥာဏ်အဟုန်၏ကောင်းစွာထက်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပဝတ္ထေ
 သိ၊ဖြစ်စေ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သံဝေဂံ၊ပြင်းစွာသောထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊
 အာပါဒိံ၊ရောက်ပြီးသောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ယောဂက္ခေမဿ၊ယောဂလေး
 ပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊ပဓာနပဟိတ
 ဧတ္တာ၊ သမဓာန်လုံ့ထမြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ စေတ္တတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊

ရုတ္တိဒိဋ္ဌိနဲ့ညဉ့်ပတ်ထုံး၊ အတဒ္ဓိတော၊မပျင်းသည်ဖြစ်၍၊ မာထရာ၊အဓိ
 သည်းစောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ သန္တော၊ဖြစ်၍၊ဥတ္တမ၊မြတ်စွာထ
 သော၊သန္တိ၊ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊အပုထိ၊ရပြီ။ ။
 ဝဇ္ဇမာတာ၊ဝဇ္ဇမပင်တော်ထေရီမသည်၊ဣမာဂါထာယော၊ဤဘွဲ့ဆိုထိကူး
 အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ နဝကနိပါတော၊နဝ
 ကနိပါတ်သည်၊သမတ္ထော၊ပြီးပြီ။ ။

၁၆-ကောဒသကနိပါတ်၊

☞ (၆၃)ရန်နာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကဏ္ဍာဏမိတ္တတာ၊ကောင်းသောအဆွေ
 ခင်ပွန်းရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို၊သောကံ၊သတ္တသောကကို၊အာဒိဿ၊ရည်၍၊
 ဝဇ္ဇိတာ၊ပြီးပွင်းအပ်၏၊ ကဏ္ဍာဏမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊
 ဘဇမာနော၊မှီဝဲဆည်းကပ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗာလောအဝိ၊ရှေးကပင်မိက်
 သော်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိပြန်သည်၊ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊ သပ္ပုရိသ၊ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့ကို၊ဘဇိတဗ္ဗာ၊
 အခါခပ်သိမ်းမှီဝဲဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏၊တထာ၊ထိုငါဆိုတိုင်းမှန်၏၊ဘဇ္ဇန္တ
 နံ၊သူတော်ကောင်းတို့သို့ ဆည်းကပ်ကုန်သော သူတို့အား၊ ပညာ၊ပညာ
 သည်၊ပထုတိ၊ပွားများ၏၊ သပ္ပုရိသ၊ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်း
 တို့ကို၊ ဘဇမာနော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေဟိဒိ၊
 အလုံးစုံသည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်း စသောဝဋ်
 ဆင်းရဲတို့မှ၊ ရုက္ခေယျ၊လွတ်ထေရ၏၊ ဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်
 သော ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ သမုဒယေ၊
 ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊သမုဒယသစ္စာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ နိရောဓေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ချင်ချ၊နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော
 နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကိကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 မဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ သစ္စာတို့ကို၊၊ဝိဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ။
 ဣတ္ထိဘာဝေါ၊မိန်းမဖြစ်ရခြင်းကိုလည်း၊ ဒုက္ခော၊ ယျှပ်ပေါ်ခြင်းကိုပင်ဝန်
 ဆောင်ခြင်းသူတပါးတို့နှင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းစသောအဖြစ်တို့ဖြင့်ဆင်ရဲ၏ဟူ
 ၍၊ပုရိသဒမ္မသာရထိနာ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ကိုဆုံးမတတ်သည့် ဖြစ်၍
 ရထာ၊မှူးနှင့်တူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊အက္ခာတော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊
 သပတ္တိကိစ္စ၊ရန်သူနှင့်ပေါင်းပေါ်၍နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ အပ္ပေ

ကစ္စာ၊ အဇ္ဈိမိနိမတို့သည်၊ သင်္ကဏိဓိဓာတာယော၊ ထကြိမ်သားဘွားမှကုန်
သည်ရှိသော်၊ နုကွံ၊ ရှေးဦးစွာသားဘွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊
အသဟန္တိယော၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ၊ ဂဇေ၊ မိမိလည်တို့ကို၊
အပကန္တန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏၊ သုရမာလိနိယော၊ သိမ်မွေ့သောကိုယ်ရှိသောမိန်း
မမျိုးတို့သည်၊ ဝိသာနိ၊ အဆိပ်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုသည်းမခံနိုင်
သည်ဖြစ်၍စားကုန်၏၊ ဇနမာရကမဇ္ဈဂတာ၊ တွေဝေသဖြင့်ပဋိသန္ဓေနေ
သောသူငယ်တို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘောသိ၊ သားအမိနှစ်
ယောက်တို့သည်၊ ဗျာသနာနိ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသောပျက်စီးခြင်းတို့သို့
အနုဘောန္တိ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ၊ ဥပဝိဇညာ၊ သားဖွားကာနီး
သောကာလန္တိ၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ခရီးသွားသော၊ အဟံ၊ ငါပခုခာရာသည်၊ သကံဂေ
ဟံ၊ မိမိအိပ်သို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်မှီ၊ ပန္နော၊ ခရီး၌၊ ဝိဇာယိတွာနု၊ သားဖွား၍
ပတ်မတ်၊ ရွှေ့ကိုက်၍သေသောလင်ကို၊ အဒ္ဓဘံ၊ မြင်ရပြီ၊ ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧ
ဝုတ္တာ၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ကာလကံတာ၊ သေခဲ့ကုန်၏၊
ပတိစ၊ လင်သည်လည်း၊ ပန္နော၊ ခရီး၌၊ မထော၊ သေခဲ့၏၊ ကပဏိကာယ၊ လင်
သားသေသည်ဖြစ်၍ အတီးကျန်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာတာစ၊ မောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေမိတ
ကာယံ၊ တရုတည်းသောလင်းပုံ၌၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ မီးလောင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဝိတကုထိနေ
စည်းစိမ်ဥစ္စာစသည်တို့ဖြင့်ပျက်စီးခြင်းကုန်ခမ်းခြင်းသို့ရောက်သောအမျိုး
ရှိသော၊ ကပထော၊ သူထပါးတို့သည်မဝီရိယဖြင့်ပြုစင်သော အဖြစ်သို့ရောက်
သောကိသာဂေါတမီ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ အပရိမာတံ၊ အတိုင်းမသိ
သော၊ နုကွံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ အနုဗျုတ်၊ ခံစားရဘူးလေပြီ၊ ဗဟူနိဇာတိသဟ
သာနိ၊ များစွာသောဘဝအထောင်တို့ပတ်လုံး၊ တေ၊ သင်၏၊ အသုစ၊ မျက်
ရည်သည်လည်း၊ ပဝတ္တံ၊ ယိုစီးထွားလေပြီ၊ ၊ အထောပိ၊ ထိုမှတပါး
လည်း၊ သုသာနမဇ္ဈေ၊ သုသာနအထယ်၌၊ ဝုတ္တံသံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊
ခါဒိတာနိ၊ စားဘူးသည်တို့ကို၊ ပသဝိတံ၊ မြင်ရလေပြီ၊ ဟတကုထိကာ၊ ပျက်
စီးသောအမျိုး အနွယ်ရှိသည်၊ သဗ္ဗဂရဟိတာ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ကဲ့ရဲ့အပ်
သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ မတပတိကာ၊ ထင်သေရတ်ဆိုးမသည်၊ ဟု
တွာ၊ ဖြစ်ထျက်၊ ကလျာဏမိတ္တသေဝါယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကိုဖြစ်သ
ဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဂန္တိံ၊ ရပြီ၊ ၊ မေမယော၊ ငါ
သည်၊ အရိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအဖြစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌာနီ
ကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အမထဂါမီ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်

၄၆

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

သို့ရောက်စေတတ်ထသော၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကံ၊ဘာဝိတော၊ပွားစေအပ်ပြီ၊နိဗ္ဗာန်
 နိဗ္ဗာန်ကို၊သန္တိကတံ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ဓမ္မာဒါသံ၊ထရုံးဖြင့်ပြီးသော
 ဇေတြးမုကိ၊အဟံ၊ငါသည်၊ကန္တသလ္လာ၊အရိယာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်သောရာဂ
 စသောပြောင့်ရှိသည်၊ဩဟိတဘာရာ၊ချအပ်ပြီးသောကိလေသာအဘိသင်္ခါ
 ရတည်းဟူသောဝန်ရှိသည်၊အမိ၊ဖြစ်၏၊မေ၊ငါသည်၊ကရုဏိယံ၊ဧကန္တသစ္စာ
 ကိုပိုင်းခြား၍သိခြင်းအစရှိသောတဆွဲခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ၊ကိသဂေါတမိထေရီ၊ကိသဂေါတမိမည်သောထေရီမသည်၊သုဝိ
 ရုတ္တပိတ္တာ၊ အချင်းခပ်သိမ်းကိလေသာတို့မှလွတ်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဣမံအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ထဏှိ၊ဆိုပြီ၊ ကိသဂေါတမိ၊ကိသဂေါ
 ထမိထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့
 ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ကေဒသကနိပါထော၊ ကောဒသကပါတ်
 သည်၊သမဏ္ဏော၊ပြီးပြီ၊

၁၁-စွါဒသကနိပါတ်၊

☸ (၆၄) မာတာစ၊ အမိလည်းကောင်း၊ ဖိတာစ၊ ဘွီးလည်းကောင်း၊
 ဥဘော၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ သပတ္တိယော၊ရန်သူမတို့
 သည်၊အာသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တဿာမေ၊ထိုငါအား၊ အတ္တုတော၊မဖြစ်ဘူးမြဲ
 ထသော၊ထောမဟံသနော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ထ
 သော၊သံဝေဂေါ၊ထိတ်ထန်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ ကာမာ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့သည်၊မိရတ္တု၊စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ အသုဝိ၊ကိလေသာ
 တည်းဟူသော မစင်တို့ဖြင့်ပုဂ္ဂိုဏ်း၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊အဆိပ်နံ့ထိုင်သဖြင့်ပျက်သော
 အနံ့ရှိကုန်၏၊ ဗဟုကဏ္ဍကာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော များစွာသောဆူး
 ပြောင့်ရှိကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခံစား အပ်သော ကာမဂုဏ် တို့၌၊ မာ
 တာစ၊အမိလည်းကောင်း၊ ဖိတာစ၊ ဘွီးလည်းကောင်း၊ မယံ၊ ငါတို့နှစ်
 ယောက်တို့သည်၊ သဘာရိယာ၊ လင်တူ မယားဖြစ်ကုန်သော ရန်သူတို့
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ သာအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနံ၊အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ နိက္ခမံ၊ကာမဂုဏ်မှထွက်
 မြောက်ခြင်းကို၊ ခေမထော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဓဋ္ဌုဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သော လူ၏
 ဘေအင်မှ၊နိက္ခမံတွာ၊ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏
 ဘောင်၌၊ဗဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်

ကို၊ ဇာနည်၊ သို့၏၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်နိုင်၏၊ ဝေ၊
 တောပရိစ္ဆညာဏဉ္စ၊ သူကပါးတို့၏ စိတ်ကိုဝိုင်းခြား၍သိနိုင်သောစေတော
 ပရိယညာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သောတဓာတုစ၊ ဗိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝိသောမိတာ၊ သုတ်သင်နိုင်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိဝိ၊
 ဣဒ္ဓိဝိအဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ မေမယာ၊
 ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝက္ခယညာဏ်ကို၊ ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ မေမ
 ယာ၊ ငါသည်၊ ဆဋ္ဌဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကတာ
 မျက်မှောက်ပြုအပ်လှန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 တော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုရသမံ၊ မြင်းလေးစီးတို့
 ဖြင့်ကအပ်သော၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ငါ၏တန်ခိုးဖြင့်၊ အဘိနိဗ္ဗိတွာ၊ ဖန်
 ဆင်း၍၊ ယောကနာထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော
 သိရိမတော၊ အလွန်သောသုန်းကြက်သရေရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဓေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ယမကပါဋိဟာရိယ
 ကာလေ၊ မြတ်သော ဘုရားသည်ကဏ္ဍမည်သောသရက်ဖြုတ်ရင်းတန်ခိုး
 ပြာနိဟာပြကာနိုးကာလ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ၊ ဗာလေ၊ သူငယ်မ၊ တုဝံ၊ သင်
 သည်၊ သုဂုပ္ပိတဂ္ဂံ၊ အပျားမှစ၍ ပင်စိုး၊ ကျွတ်ပွင့်သော ပန်းပွင့် လည်းရှိ
 ထသော၊ ပါဒမံ၊ အင်ကြင်းပင်ရင်သို့၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊ ရုက္ခမူလေ၊ အင်
 ကြင်းပင်ရင်း၌၊ ဧကာ၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊
 တေ၊ သင်၏၊ ဒုတိယော၊ အဖော်သည်၊ ကောမိဇာဝိ၊ တရံ တယောက်မျှ
 ထည်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗာလေ၊ သူငယ်မ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တကာနံ၊ မိန်းမ
 ကြူးသောယောကျ်ားတို့မှ၊ နာယယတိ၊ အဘယ်ကြောင့်မကြောက်ဘိ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ဧဒိသကာ၊ ထိုသင်မာရ်နတ်ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော၊
 သတသဟသာနံဝိ၊ အထိန်းမကသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတ္တကာနံရတ္တ
 ကာ၊ မိန်းမကြူးသော သူတို့သည်၊ သမာဂတာ၊ ငါ့ကိုပျက်ဆီးဆုံးသောဌာ
 ထာကုန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ လောခံ၊
 အမွှေးတချောင်းသည်မျှလည်း၊ နုဇ္ဈဉ္ဇေ၊ မထွပ်ရာ၊ နဝိသမ္ပဝေဓေ၊ ပြင်းစွာမ
 ထွပ်ရာ၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဧကာ၊ တယောက်ထံ၌၊ သာဖြစ်
 ထက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ အထယ်သို့သော ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြု
 နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အန္တရဓာယာမိ၊
 သင်ရှေ့တွင်တည်ထွက်ပင်ကိုဟိကိုကွယ်ပေအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုန္တိ၊ ဝါး

ဝမ်းသို့မူလည်းပဝိသာဒိ၊ ဝင်အံ့ကရကန္တရေ၊ သင်၏မျက်မှောင်ကြား၌မူ
 ထည်း၊ တိဋ္ဌာမိ၊ ငါရပ်အံ့၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ သင်မျက်မှောင်ကြား၌ရပ်သော၊ ငါ့ကို
 ထည်း၊ နဒက္ခသိ၊ သင်မမြင်ရလတ္တံ့၊ ၊ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊
 အင်္ဂါ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္တမ္ပိ၊ ဈာန်သမာပတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိတ်၌၊ ဝသိဘူတာ
 ထေရောသောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဣဒ္ဓါပါဒါ၊ ဣဒ္ဓါပါဒ်လေးပါး တို့ကိုထည်း၊
 သုဘာဝိဘာ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ခဏအဘိညာ၊ အဘိ
 ဉာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ၊
 ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသုလ္လပမာ၊ ထုံသွားဥပမာရှိကုန်၏၊ ခန္ဓာ
 နံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ ထိုးခုတ်ရာစဉ်းတီတုံးနှင့် တူကုန်၏၊
 တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ယံကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်း
 ကို၊ ဗြူထိ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဒါ
 နိဗ္ဗာနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းမှကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊
 ဖျောက်အပ်ပြီ၊ ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါယိတော၊ ဖောက်ခွဲ
 အပ်ပြီ၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာ
 ဟိ၊ သိလော၊ အန္တက၊ ဘယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဟတော၊ ရှုံး
 ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမသည်၊
 ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
 ရွတ်ပြီဆို၊ ၊ ခွါဒသကနိပါတော၊ ခွါဒသကနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊ ၊

၁၂-သောဠသကနိပါတ်၊

(၆၅) အဟံ၊ ငါပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဒဟာဓီ၊ ရေခပ်ရသည်ဖြစ်၍၊ အယျာနံ၊ အရှင်
 မတို့၏၊ ဒဏ္ဍာဘယတိတာ၊ ထုံကန်တဖျာဘေးမှကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတ
 ခေါသာယဋ္ဌိတာ၊ ဆိုမြည်ဆဲရေခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်း တည်းဟူသော
 တေးဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ သီတော၊ ချင်းသော အခါ၌သော်လည်း၊ သဒါ
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ ဩတရိ၊ ဆင်းပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဒက
 တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားတယောက်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်မည်သောဘေးမှ၊ သီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ ဩတရိ၊ ဆင်းရသနည်း၊ ဩတရိတွာ

ဆင်းပြီး၍လည်း၊ ဝေဓမ္မာနေဟိ၊ ချင်းသည်ဖြစ်၍ကုန်ထွက်ကုန်သော၊ ဂိဇ္ဈ
 ဟိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ထုသံ၊ ပြင်းထွဋ္ဌာသော၊ ဝိတံ၊ ချင်းခြင်း
 တည်းဟူသောဆင်းရဲကို၊ ဝေဓယသော၊ ခံစားရလေသနည်း၊ ။ ဝုတ္တိကော၊
 ဝုတ္တိမည်သော၊ ဘောကိ၊ အိုရှင်မ၊ ထုသံ၊ ရှင်မသည်၊ ပါပကံ၊ ပျက်မာစွာ
 သော၊ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ချေန္တံ၊ တားမြစ်နိုင်ထသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်
 ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ကရောန္တံ၊ ရေသို့ ဆင်းသောအား
 ဖြင့်ပြုသောငါ့ကို၊ အာနန္တိမ၊ သိလျက်လည်း၊ ပရိပုစ္ဆယိ၊ မေး၏၊ ။ ဝုဇ္ဈာ
 ဝါ၊ အသက်ကြီးသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဒဟရောဝါ၊ ငယ်သည်မူလည်းဖြစ်
 ထသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပရုပ္ပတိ၊ အ
 လွန်ပြီမိ၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ဥဒကာဘိသေစနာ၊ ရေသွန်းသဖြင့်၊
 ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပရုပ္ပတိ၊ စင်စစ်လျှင်လွတ်၏၊ ။ ပြာဟူတာ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အာနန္တဿ၊ ကံ၏ အကျိုးကိုမသိသော၊ တေ၊ သင်အား၊ အာ
 နန္တော၊ ကံ၏ အကျိုးကိုအလျှင်မသိသော၊ ကော၊ အဘယ်သူမိက်သည်၊ ဥဒ
 ကာဘိသေစနေ၊ ရေကိုချိုးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါပ
 ကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပရုပ္ပတိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ အက္ခာသိနု၊ ပြောလေဘူးသနည်း၊ ဣ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 မဇ္ဈာ၊ ကဝစ္ဆပါ၊ တားလိပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သုသုမာရာစ၊ မိကျောင်းသပိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ငါးမကောင်း စသော သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ဥဒကေစရာ၊ ရေ၌ကျက်စားကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုငါးမကောင်းစသော
 ရေနေသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ သင်္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿန္တိနုနု၊
 သွားရလေကုန် ယောင်တကား၊ ။ ဩဓန္တိက၊ ဆိတ်သတ် မူဆိုးတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သုကရိတာ၊ ဝက်သတ်မူဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 မဇ္ဈိက၊ ငါးကိုသတ်သော ထင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မိဂဝိကာ၊
 သမင်သတ် မူဆိုး တို့သည် လည်းကောင်း၊ စောရာစ၊ ခိုးသူ တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဈာတာစ၊ သူတပါးကို သတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်းအမှု၌
 ယှဉ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အညေ၊ တပါး ကုန်သော၊
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပါပကမ္မိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်၏၊
 ထေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဥဒကာဘိသေစနာ၊ ရေသွန်းခြင်းကြောင့်၊ ပါပ
 ကမ္မာ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပရုပ္ပတေ၊ လွတ်ကုန်ယောင်တကား၊ ။ ဣမာနိယော
 ဤအစီရဝတိစသောမြစ်တို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ နေ့၌၊ ကထံ၊ မြဲအပ်ပြီး

သောပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သဝေဝါဟေယျ၊ အကယ်၍မျှော်နိုင်ကုန်သည်
 ဖြစ်အံ့၊ ဟထာ၊ ထိုသို့မျှော်နိုင်သည်ရှိသော်၊ ဣမာ၊ ဤအစီရဝတီဝသောဖြစ်
 တို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝုညဗ္ဗိ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း၊ ဝဟေယျ၊ မျှော်ထေကုန်
 ရာ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကိုမှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပဖြစ်သည်
 အသ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သည်၊ ယသ၊ အကြင်မကောင်းမှုမှ၊
 ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိ၊
 ဆင်း၏၊ ဗြဟ္မေ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ တမေဝ၊ ထိုကြောက်သောမကောင်းမှုကိုသာ
 ယျှင်၊ မာအကာထိ၊ သင်မပြုလင့်၊ သိတံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောချင်းသောကာ
 လန္တရေသွန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအချင်းသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဆဝိ၊ ကိုယ်အ
 ရေကို၊ မဟာနော၊ မညှဉ်ဆဲမနိုင်စက်စေလင့်၊ ဘောတိ၊ အိုရှင်မပုဏ္ဏ၊ တွံ၊
 သင်သည်၊ ဥဒကာဘိသေဝနံ၊ မကောင်းမှုကိုပျော်စေခြင်းငှါရေကိုသွန်းခြင်း
 တည်းဟူသော၊ ကုဗ္ဗိ၊ မှားသောခဏ်းသို့၊ ပရိပန္နံ၊ သွားသော၊ ဝံ၊ ငါကို၊ အရိ
 ယမဂ္ဂံ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သွားမြဲဖြစ်သော ထမ်း
 ခဏ်းသို့၊ သမာနယံ၊ ကောင်းစွာဆောင်ပေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမံသာဓု
 ကံ၊ ဤနှစ်ဟက်သောအစွန်းရှိသော ဆရာစားဖြစ်သောပုဆိုးကို၊ တေ၊ သင်
 အား၊ ဒဒါမိ၊ ငါပေး၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သာဓုကော၊ ပုဆိုးသည်၊ တုဟေဝ၊
 သင်အားသာယျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာဓုကံ၊ ပုဆိုး
 ကို၊ နုဇ္ဈာမိ၊ အလိုမရှိ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ၊ သဝေတာယ
 သိ၊ အကယ်၍ကြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်သည်၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊
 သဝေအပ္ပိယံ၊ အကယ်၍မချစ်မြတ်နိုးသည်မှန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မချစ်မြတ်နိုး
 သည်ရှိသော်၊ အာဝိဝါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ဗဟောဝါ၊
 မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံ
 ကို၊ မာအကာထိ၊ သင်မပြုလေလင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော
 ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ သဝေဝါကရိဿသိ၊ အကယ်၍နောင်အခါမှလည်း
 ပြုအံ့၊ သဝေကရောသိဝါ၊ အကယ်၍ယခုမှလည်းပြုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြု
 သည်ရှိသော်၊ ဥပဗ္ဗသဗ္ဗိစ္စ၊ မကောင်းမှု၏ အကျိုးငါးသို့မလိုက်ဆတ္တံ၊ ဟုစေ
 တနာရှိ၍၊ ပဿယတောမိ၊ ပြေးသော်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ နုက္ခာ၊ အကု
 သိုလ်ကံ၏အကျိုးဖြစ်သောဆင်းရဲမှ၊ ပရတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ
 သည်သာယျှင်လည်း၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲမှ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သဝေတာယသိ၊
 အကယ်၍ ကြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်သည်၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊
 သဝေအပ္ပိယံ၊ အကယ်၍ မချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ တာမိနံ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိ

၂၁

ဌာရုံစသည်တို့၌မတုန်ထွက်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗျံ့မြတ်စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ ကာမိနံ၊ ဣဌာရုံအနိဌာရုံစသည် တို့၌မတုန်ထွက်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဓမ္မံကိုးပါးသောသောကုတ္တရာတရားကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်စေ့စသာ၊ ဘိဏ္ဍာနိ၊ ဘိဏ္ဍတို့ကို၊ သမာဓိယာမိ၊ ဆောက်တည်စေသော၊ တံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းဘိဏ္ဍတို့ကိုဆောင်သည့်ခြင်းသည်၊ ဧတ၊ သင်အား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ အဘယ်၊ အနိရုဏ်မပုဏ္ဏ၊ ကာမိနံ၊ သောကဓိတရားရှစ်ပါးတို့၌မတုန်ထွက်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗျံ့မြတ်စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ ကာမိနံ၊ သောကဓိတရားရှစ်ပါးတို့၌မတုန်ထွက်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါအံ့၊ ဘိဏ္ဍာနိ၊ ဘိဏ္ဍတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါအံ့၊ တံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းဘိဏ္ဍကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးပုဏ္ဏားဖြစ်သောအခါ၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌ဖြစ်သောကြောင့်ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဣဓ္မအဝရှိသောဗေဒင်ကိုသရဏ္ဍာယံတတ်သောကြောင့်ဗြဟ္မဏဟူသောအမည်ရှိသည်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဣဓ္မအဝရှိသော ဗေဒင်သုံးပုံတည်းဟူသောအတတ်ရှိသောကြောင့် တေဝိဇ္ဇမည်သည်၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်နှင့်ပြည့်စုံသော ကြောင့်ဝေဒသမ္ပန္နမည်သည်၊ သောတ္ထိယောစ၊ သောတ္ထိယပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်သော ကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ နှာတကော၊ ညနံနက်ရေချိုးတတ်သော ကြောင့်နှာတကမည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ဟုရမှုကား၊ ဘုတ်၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အချင်းဝတ်ဝိုင်းမကောင်းမှုကိုအပပြုသောကြောင့်ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်တေဝိဇ္ဇမည်သည်၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်ဝေဒသမ္ပန္နမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတ္ထိယောစ၊ ကိစ္ဆေသာ တို့မှစင်ကြယ်သော ကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ နှာတကော၊ ဆေးချွှတ်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ကြောင့်နှာတကမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုတ္တိကာ၊ ပုတ္တံ၊ မည်သောထေရီသည်၊ ဣမာဂါထာ၊

၅၂

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

ယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊
သောဠသကနိပါတော၊ သောဠသကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ၊

၁၃ ဝိသတ်နိပါတ်၊

(၆၆) မမ၊ ငါအမွပါထိ၏၊ ခုဒ္ဒဇာ၊ ဥးကွင်း၌ရောက်သောဆံတို့သည်
ပုဇွေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောအခါ၌၊ ကာဠကဒ၊ မည်းနက်သော အခြင်းရှိကုန်
သည်၊ ဟမရ၊ ဝဏ္ဏသဒိသာ၊ မိတုန်းတောင်ကဲ့သို့သိပ်မွေစွာမိမ်းညှိသောအ
ဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဝလ္လိတဂ္ဂ၊ ဆံရင်းမှစ၍အဖျားတိုင်အောင်သားထိုးခား
ကဲ့သို့ကော့ကော့ညွတ်ကုန်သည်၊ အဟုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာ
ယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဥကွင်း၌ရောက်
သောဆံတို့သည်၊ သာဏဝါကသဒိသာ၊ ပိုက်ဆံလျှော်မြင်နှင့်တူခဲ့ကုန်၏၊
သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာဆိုထော်မူ ထတ်သောမြတ်စွာ
ထုရား၏ ခပ်သိမ်းသောရုပ်သည် အမြဲမရှိအိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်၏အစရှိ
သောစကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ ဟောထော်မှတိုင်း မှန်စွာသည်သာ
တည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥတ္တမင်္ဂီတုတော၊ မြတ်သော အင်္ဂါဟုဆိုအပ်သော
ဥကွင်း၌ရောက်သောဆံထုံးသည်လည်း၊ ဝါသိတော၊ ပန်းနံသာလွင်မှုန့်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်ထုံအပ်သော၊ ကရုဏ္ဏကောဇ္ဈဝ၊ နံသာကြွတ်ကဲ့သို့၊ သုရ
ဘိ၊ ကောင်းစွာမွေးမြှောင်သောအနံ့ရှိ၏၊ ပုပ္ဖပူရောပုပ္ဖပူရိတော၊ စကားပန်းမု
ထေးပန်းကြက်ရုံးပန်းစသော ပန်းတို့ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍ အညစ်အကြေး
ကင်း၏၊ အထ၊ ယခုအိုသောအခါမူကား၊ တံ၊ ထိုငါ့ဥကွင်းသည်၊ ဇရာယ
အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဏ္ဌာမဂန္ဓိကံ၊ ပြုကတေ၊
သောဆံ၏အနံသာ လျှင်ညှိညှိနံ့စေ့တိ၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ
ဆိုတတ်သော မြတ်စွာထုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ အချည်း
စည်းမဟုတ်သည် သာလျှင်တည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သုရောဗိတံ၊ ကောင်းစွာ တညီတညွတ် စိုက်ပျိုးအပ်သော၊
သယိတံ၊ တနဲ့နက်ထူထပ်စွာသော ဖြူဖြူပွယ်သွယ် ရောက်သောအခက်
ရှိသော၊ ကာနနံဇ္ဈဝ၊ ဥပျာဉ်ပတောက်ပန်းကဲ့သို့၊ ကောဏ္ဍသုမိဝိမိထဂ္ဂသော
ဘိတံ၊ ခေါင်းပြီး ရွှေဆံကျင်တို့ဖြင့် သင်အပ်ပြီးသော အဖျားရှိသည်ဖြစ်၍
တင့်တယ်၏၊ တံ၊ ထိုဥကွင်း၌ရောက်သောဆံပင်သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဟိံတဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊
ဝိရဋ္ဌံ၊ ကြံသည်ဖြစ်ခဲ့၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတတ်သောမြတ်

စွာထုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်
 တည်း။ ၊ တံ၊ ထိုဥက္ခောင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးပျိုစဉ်ကာလ၌၊ ကဏ္ဍဝန္တက
 သုဝဏ္ဏမဏ္ဍိတံ၊ ရွှေဆံကျင်အစရှိသည် တို့ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အင်သော
 မည်းသောဆံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝေဏီတိ၊ ရသီးနှင့်တူသောကောင်းသော
 ဆံစည်းတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်းဆာ ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောတတေ၊
 ရှေး၌တူညီထပ်၏၊ တံသီရံ၊ ထိုဥက္ခောင်းကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊
 အိုခြင်းသည်၊ စလိတံ၊ ဆံကျက်သည်ဖြစ်၍ဦးတင်းခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏
 သစ္စဝါဒီဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတတ်သောမြတ်စွာထုရား၏စကားတော်
 သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုဘ
 ဓုကာ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော မျက်မှောင်တို့သည်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောအခါ၌၊ ဝိတ္တက၊ ရသကတာ၊ ပန်းချီသမားသည်ဤ
 သောအဆင်းဖြင့် ကောင်းစွာရေးအပ်ကုန်သော၊ သေဝတာဇ္ဈဝ၊ အရေးတို့
 ကဲ့သို့၊ သောတဓေ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ တာ၊ ထိုငါ့မျက်မှောင်တို့သည်၊ ဣဒါနိ
 ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝလိတိ၊
 နဖူးစွန်း၌ဖြစ်သော အရေတွန့်တို့ဖြင့်၊ ပထမ္မိတာ၊ တွဲရစွဲရှည် တွန့်ကုန်၏၊
 သစ္စဝါဒီဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာထုရား၏စ
 ကားတော် သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်ယွင်းသည် သာလျှင်တည်း။ ၊ မမ၊
 ငါ၏၊ နေတ္တာ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောကာလ၌၊ မဏိယထာ၊
 မြည့်အမျက်ကောင်းကဲ့သို့၊ ဗဘဿရာ၊ ပြီးပြုံးပြက်သော အရောင်ရှိကုန်
 သည်၊ သရုပိရာ၊ သူတပါးတို့အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သည်၊ အတိနိဓမာ
 ယထာ၊ အလွန်ညီသည်ဖြစ်၍ရှည်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟေ၊ ထို
 ငါ၏မျက်စိတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ အတိဟကာ၊ နှိပ်စက်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ နသောတဓေ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ သစ္စဝါဒီဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ
 ဆိုတတ်သောမြတ်စွာထုရား၏ စကားတော်သည်။ အနုညထာ၊ မချွတ်မ
 ယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ မမ၊ ငါ၏၊ နှာသိကာ၊ နှာခေါင်းနှာတံသည်အ
 လွန်ပျိုသောအရွယ်ကို၊ ပတိ၊ စွဲ၍၊ သဗ္ဗဝုဂ်သဒိသိစ၊ သိပ်မွေ့စွာမြင်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍ကြွင်းသော မျက်နှာအပိတ်တို့နှင့် ရောက်ပတ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သောတတေ၊ လုံး၍ထားအပ်သောခေးခန်းမြင်းထိသောတောင်ကဲ့သို့
 တင့်တယ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ သာ၊ ထိုနှာခေါင်းသည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
 တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပကုလိတာပိယ၊ ပြုတ်ဖြော၍ဖိန်းသ
 ကဲ့သို့၊ ဇာထာ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သစ္စဝါဒီဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်

သောမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်
သာလျှင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊ ကဏ္ဍပါဠိယော၊နာက္ခေတိ၊သံည၊ပုရေ၊ရှေး
ပျိုရယ်သောကာလ၌၊ သုကတံ၊ရှေး၌ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊
ကောင်းစွာစိုက်၍ထားအပ်သော၊ ကကံတံ၊၊ရွှေက္ခေကဲ့သို့၊ သောဘဇေ၊
တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုမူကား၊ တာ၊ထိုငါနားက္ခေတိ၊သည်၊ ဇရာယ၊
အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝဇီတိ၊ထိုထိုသို့သောအခါ၌
ဖြစ်သောအတွန်တို့ဖြင့်၊ ဝဇီ၊တွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပလမ္ပိတာ၊ရှည်သည်
ဖြစ်၍ထွေရ၍ကျွဲကုန်၏၊ သစ္စဝါဒီဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုဟတ်သော
မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာ
လျှင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊သုဒန္တာ၊ကောင်းသောသွားတို့သည်၊ ပုရေ၊ရှေး
ပျိုရယ်သောအခါ၌၊ ပတ္တလိမက္ခန္ဓ ဝဏ္ဏသဒိသာ၊ ဌက်ပျာင့်နှင့်တူသော
သဏ္ဌာန်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဇေ၊တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုမူ
ကား၊ဘေ၊ ထိုငါ၏ သွားတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူ သောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ခဏ္ဍာဝ၊ကွဲခြင်း ကျွတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကျိုးသောအဖြစ်သို့
ရောက်ကုန်၏၊ ပိတကာ၊ အဆင်းပျက်သဖြင့် ရွှေသော အဖြစ်သို့ရောက်
ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒီဝစနံ၊မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား
၏စကားတော်သည်၊အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊
ဝန၊သဏ္ဌာဝါဒီနိ၊ တောအုပ်၌ကျက်စားလေ့ရှိသော၊ ကာနနိ၊တော၌၊နိဝါ
ထိနိ၊နေထေ့ရှိသော၊ ကောကိလာဝ၊ ဥဩမကဲ့သို့၊မရုရံ၊သာယာစွာသော
အသံကို၊အဘံ၊ငါသည်၊ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊ နိက္ခဏိ၊ဆိုပြီးတံ၊ထိုသာယာစွာ
ဆိုသော အသံသည်၊ ဣဒါနိ၊ယခု၊ ဇရာယ၊အိုခြင်း တည်းဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ တဟိံတဟိံ၊ထိုထိုသောစကား၌၊ခလိတံ၊ချွတ်ယွင်းခဲ့
၏၊သစ္စဝါဒီဝစနံ၊မှန်သည်ကို သာဆိုတော်သော မြတ်စွာဘုရား၏စကား
တော်သည်၊အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊
သုဂီဝါ၊ ကောင်းစွာလုံးပြီးသောလည်တို့သည်၊ ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊သုပ္ပမန္တိ
တာ၊ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သော၊သဏ္ဌကမ္မုရိဝ၊ ထိပ်မွေ့သောဂြေ
ဖြစ်သောရွှေစင်ပေါက်ကဲ့သို့၊သောဘဇေ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊သာ၊ထိုလည်
သည်၊ ဇရာယ၊အိုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တပ္ပါ၊အကြော
ပြိုင်းပြိုင်းထသဖြင့် ပျက်စီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနာမတာ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်၏၊သစ္စဝါဒီဝစနံ၊မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘု
ရား၏စကားတော်သည်၊အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊

မမ၊ ငါ၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ သုဗ္ဗဟာ၊ ကောင်းသောသက်
 မောင်းကို ညည်းပုရေ၊ ရှေးဦးရှယ်သောအခါ၌၊ ဝဇ္ဇပလိဏသဒိသောဗမာ၊
 ပွတ်တိုက်အပ်သောထုံးသောတံခါးတိုင်နှင့်တူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဇေး
 တင့်တယ်ကုန်၏၊ တာ၊ ထိုငါ့လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို နည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူ
 ကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပါဠိပုလိတာ
 ယထာ၊ အထီးသီးသောသစ္စာတပ်၏ အခက်နှင့်တူကုန်၏၊ သစ္စဝါဒီဝစနံ၊
 မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊
 အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ မမ၊ ငါသည်၊ သုဟ
 ဟ္တာ၊ ကောင်းသောလက်ချောင်းတို့သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဦးရှယ်သောကာလ၌၊
 သဗ္ဗမုဒ္ဓိကာသုဝဏ္ဏမဿိထာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော သိမ်မွေ့ ပြေပြစ်သောလက်
 စွက်တို့ဖြင့်ကန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဇေး၊ တင့်တယ်ကုန်၏
 ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 တာ၊ ထိုလက်ချောင်းတို့သည်၊ မူသမူလိကာယထာ၊ ကညို့မြစ်ချင်းသီးကဲ့
 ဖြစ်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒီဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ
 ဘုရား၏စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။
 ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ သုထနကာ၊ ကောင်း
 သောသံမြတ်တို့သည်၊ ဝိနဝဇ္ဇသဟိတာ၊ မြိုးပြည့်ထုံးလျောင်း တပေါင်း
 ဟည်းအချင်းချင်းတကွ စပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥဂ္ဂတာ၊ အထက်သို့
 မျက်နှာပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဇေး၊ ရွှေပိုင်ခဲသို့တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တော၊ ထို
 သံမြတ်နှစ်ဘက်တို့သည်၊ အနောဒကော၊ ရေမရှိသော၊ ထေရီထိဝ၊ တွဲတွဲတွဲ
 ထားအပ်သောရေစပ်အိပ်ကဲ့သို့၊ ထမ္မန္တိ၊ ရှည်ခဲ့ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒီဝစနံ၊ မှန်
 သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူ တတ်သော မြတ်စွာဘုရား စကားတော်သည်၊
 အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မမ၊
 ငါ၏၊ သုကာယော၊ ကောင်းသောကိုယ်သည်၊ သုမဋ္ဌိ၊ ဟင်းသပတားဖြင့်
 ရှည်မြင့်စွာပွတ်နုပယ်အပ်သော၊ ကဉ္စနမယဗလကံဇ္ဈဝ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောပျဉ်
 ပြားကဲ့သို့၊ သောဘဇေး၊ တင့်တယ်၏၊ သော၊ ထိုငါ့ကိုယ်သည်၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုမူကား၊ သုရမာဟိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ဝဏီဟိ၊ အတွန့်တို့ဖြင့်၊ ဩတ
 ကော၊ အရေတွန့်သောအဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့၏၊ သစ္စဝါဒီဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ
 ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊
 မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်

၁၂

ကုန်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုဗ္ဗိရူ၊ ကောင်းသောပေါင်တို့သည်၊ နာဂတောကသဒ္ဓိ
သောပမာ၊ ဆင်နှာမောင်းနှင့်တူကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သောဘဇေ၊ ကင့်
တယ်ကုန်၏၊ တာ၊ ထိုငါ၏ပေါင်နှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်း
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဝေဠုနာရိယောယထာ၊
ဝါနုဒိနိကျူရိနိနှင့်တူကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်
သောမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်
သာလျှင်တည်း။ ၊ ဝုဇေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုဗ္ဗိရူ၊ ကောင်းသော
မြင်းခေါင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗုပုရသုဝဏ္ဏမဏ္ဍိတာ၊ သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သောရွှေ
ခြေကျင်းတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဇေ၊ ကင့်တယ်
ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တာ၊ ထိုမြင်းခေါင်းတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တိဏဒဏ္ဍကာရိဝ၊ ရိတ်၍ကြွင်းသော
ခြောက်သောနှင်းရိုးတို့ကဲ့သို့၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်
ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုည
ထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ ဝုဇေ၊ ရှေးအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊
ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ သုပါဒါ၊ ကောင်းသောခြေတို့သည်၊ တုဏ္ဍုဏ္ဍ
သဒ္ဓိသောပမာ၊ လက်ဝဲလဲဖြင့်ပြည့်သောဖထောင့်ဖုံးဖမ်းတပ်သောထိနပ်
နှင့်အတူနူးညံ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘဇေ၊ ကင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
တေ၊ ထိုခြေနှစ်ဖက်တို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့် ဖုဠိတာ၊ ကွဲခဲ့ကုန်သည်၊ ဗထိမဏ္ဍာ၊ တွန့်သောအရေရှိခဲ့ကုန်သည်။
ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာ
လျှင်တည်း။ ၊ အယံသာဓုသာယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်၊ ဧဒိသော၊ ဤသို့
သဘောရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဇန္တုရော၊ ဝေဠုသောအကြောင်းရှိသည်၊ ဗဟု
ဒုက္ခာနံ၊ အိုခြင်းစသောအကြောင်းရှိသော များစွာသောအဆင်းရဲတို့၏၊
အာယယော၊ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုငါ၏ကိုယ်
သည်၊ အပဇေပပတိတော၊ ကုသိုလ်ကံသည် အလွန်ပြုပြင်အပ်သောအ
သားအသွေးကုန်သဖြင့်လည်း ခြင်းသို့ရှေးရှုသည်၊ ဇရာစာရော၊ အိုခြင်း၏
တည်ရာဖြစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်
ကိုသာဆိုတော်မူလေ့ရှိသော ငါ့ဆရာမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊
အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ အပ္ပပါထိ၊ အပ္ပပါထိ

မည်သော နေ့ထိမသည်၊ ဣမာဂါယာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါ
ယာတို့ကိုအသာသိတ္တ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆၇) ဘောတိ၊ ချစ်သွီးရောဟိနိ၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ သမဏာတိဇ္ဈင်္ခံ၊
ရဟန်းဟူသောစကားကိုသာလျှင်၊ ကိတ္တေန္တိ၊ ဆိုလျက်၊ ဝိသယိ၊ အိပ်သော
အခါလည်းအိပ်၏၊ သမဏာတိဇ္ဈင်္ခံ၊ ရဟန်းဟူသောစကားကိုသာလျှင်၊
ကိတ္တေန္တိ၊ ဆိုလျက်၊ ပဗုတ္တိယိ၊ နိုးသောအခါလည်းနိုး၏၊ သမဏာနမေဝ၊
ရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကိတ္တေသိ၊ မြီးမွမ်းဘိ၏၊
ဝိတိရူပေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဌိတာပိ၊ ကည်သော်လည်း၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊
သဂေတိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘဝိဿသိနုန၊ ဖြစ်လိမ့်ယောင်ထကား၊ ။
ဝိဂုလံ၊ များစွာသော၊ အနုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုဉ္စ၊ အဖျော်ကို
လည်းကောင်း၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပဝေစ္ဆယိ၊ လျှူ၏၊ ရောဟိနိ၊ အိပ်
ရောဟိနိ၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုတ္တယိ၊ မေးပါ၏၊ ကေန၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်သည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်
ကုန်သနည်း၊ ။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အကမ္မကာမာ၊ အကျိုးစီးပွား
ကိုဆောင်ကတ်သောအမှုကိုပြုခြင်းငှါအလိုမရှိကုန်၊ အနုလသ၊ ပျင်းမိကုန်
၏၊ ပရေတ္တု၊ ပဇိဝိနော၊ သူတပါးတို့သည်ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာလျှင်၌
အသက်မွေးလေ့ရှိကုန်၏၊ အာသံသကာ၊ ထိုသူတပါးတို့မှအဝတ်အစားအစ
ရှိသည်တို့ကိုတောင့်တတ်ကုန်၏၊ သာဓုကာမာ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော
အစာကိုသာအလိုရှိကုန်၏၊ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်
သည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သနည်း၊ ။ တာတ၊
ဘခင်ပုတ္တု၊ စိရသံဝတာ၊ ကြာမြင့်မှလျှင်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့
ကို၊ ဝိယာ၊ ယိတဗ္ဗံ၊ ချစ်အပ်သည်ကို၊ ပရိပုတ္တယိ၊ မေးထေဘိ၏တကား၊ တေ
သံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပညာသိလပရက္ကံ၊ ပညာသိလလုံ့လကို၊ တေ၊ သင်ဘ
ခင်အား၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ငါကြားပေအံ့၊ ။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊
ကမ္မကာမာ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်လှေစသော ရဟန်းအမှုကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှါ
အလိုရှိကုန်၏၊ အနုလသ၊ ပျင်းမိခြင်းမရှိကုန်၊ ကမ္မသေဋ္ဌဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
ဆောင်တတ်သောမြတ်သောအမှုကိုးကာရကာ၊ ပြုထတ်ကုန်၏၊ ရာဂံ၊ တစ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မဇ
ဟန္တိ၊ စွန့်နိုင်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းတည်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ခေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်
ကုန်၏၊ ။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မူလံ၊ နိ၊ သော

တဒေါသမောဟတည်းဟူသောအဖြစ်အရင်းတို့ကို၊ ရနန္တိ၊ ခါတွက်နိုင်ပေ
ကုန်၏၊ သုဝိကာရိနော၊ အပြစ်မရှိစင်ကြယ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ သေ
ထိုရဟန်းတို့အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဟိ
နံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ
ချစ်အပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော
အမှုသည်လည်း၊ သုဝိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဝစိကမ္မဉ္စ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှု
သည်လည်း၊ တာဒိသံ၊ ထိုကာယကံအတူစင်ကြယ်၏၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
၏၊ မနောကမ္မံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ သုဝိ၊ စင်ကြယ်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏၊
ကေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သံခရတ္တာဝ၊ စင်စွာပွတ်သောစရောင်း၊ ရတနာပုလဲ
ရတနာတို့ကဲ့သို့၊ ဝိမလော၊ ရောဂစသောအညစ်အကြေးမှကင်းကုန်၏၊ သန္တရ
ဗဟိရာ၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်မှ၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သောအလိုလို့ လာရှိကုန်၏၊
သုက္ကဟိ၊ စင်စစ်မြဲစင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သောထိလစသော
ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ပုန္နော၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟု
သုတာ၊ ပရိယတ္တိပဒိုဝေတတည်းဟူသောများသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏၊
ဓမ္မဒ္ဓရာ၊ ပရိယတ္တိပဒိုဝေတတရားကိုဆောင်တတ်ကုန်၏၊ အရိယာ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောအပြစ်မရှိကုန်၊ ဓမ္မဇိဝိနော၊ အသင့်အားဖြင့်အသက်မွေး
တတ်ကုန်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း၊
ဒေသေန္တိ၊ ပြောဟောတတ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်၊ ဗဟုသုတာ၊ ပရိယတ္တိပဒိုဝေတတည်းဟူသော များသောအကြား
အမြင်ရှိကုန်၏၊ ဓမ္မဒ္ဓရာ၊ ပရိယတ္တိ ပဒိုဝေတတရားကို ဆောင်ကုန်၏၊
အရိယာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်မရှိကုန်၊ ဓမ္မဇိဝိနော၊ တရား
သဖြင့်အသက်မွေးမြူကုန်၏၊ ကေဝုစိတ္တာ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်
၏၊ သတိမန္တော၊ သတိရှိကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဗုရင်္ဂမာ၊ လျှောင့်ဝေသောတောအရပ်သို့သွားတတ်ကုန်၏၊ သတိမန္တော၊ ထင်
သောသတိရှိကုန်၏၊ မန္တဘာဏိ၊ ပြည့်ညှင်းစွာဆိုတတ်သောအထွေရှိကုန်
၏၊ အနုဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝစီဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊

ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ယဇှ်ဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှ၊ ပတ္တမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏။ တထိ၊ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌၊ ကိဉ္စိန္တ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော သတ္တဝါသင်္ခါရကို၊ နှိယောကေန္တိ၊ တင်ပဲ့ကွက်သောအားဖြင့်မကြည့်ကုန်၊ အနုပေက္ခာဝ၊ တင်ခြင်းပဲ့ကွက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရွာမှဖဲကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ကောဋ္ဌေ၊ ကျီကြ၌၊ နုဩပေန္တိ၊ မသိဦးကုန်၊ ကုန္တိ၊ ကုန္တိသံ၊ အိုး၌၊ နုဩပေန္တိ၊ မသိဦးကုန်၊ ကဋ္ဌောပိယံ၊ ခြင်း၌၊ နုဩပေန္တိ၊ မသိဦးကုန်၊ ပရိနိဗ္ဗိတမေသနာ၊ တပါးသောအမျိုးတို့၌သူတပါးတို့အကျိုးငှါချက်ပြီးသောအစာကိုသာလျှင်ရှာဖွေထေ့ရှိုကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဟိရညံ၊ အသပြာကို၊ နဝဗ္ဗန္တိ၊ မခံကုန်၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ နဝဗ္ဗန္တိ၊ မခံကုန်၊ ချပ်ယံ၊ ငွေကို၊ နဝဗ္ဗန္တိ၊ မခံကုန်၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ မျှကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ နာနာကုဏာ၊ အထူးထူးသောအမျိုးမှသည်းကောင်း၊ နာနာဇနပဓေဟိစ၊ အထူးထူးသောဇနဝန်တို့မှသည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ဖြစ်၍အမျိုးအရည်မတူဘဲလျက်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကောကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တောတိရောဟိနိ၊ အိုချစ်သွီးရောဟိနိ၊ တံ၊ သင်ချစ်သွီးသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးအစီးအပွားအထို့ငှါ၊ ကုဏေ၊ ငါတို့အမျိုး၌၊ ဇာတာသိဝတ၊ ဖြစ်တော်မူစွတကား၊ တံ၊ သင်သည်းဗုဒ္ဓေစ၊ ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ တရား၌လည်းကောင်း၊ သံဃောစ၊ သံဃာ၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ပေစွ၊ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ အလွန်ရှိသေခြင်းရှိပေစွ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တုဝံ၊ သင်ချစ်သွီးသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အလွန်အကဲမရှိထသော၊ ပုညဓေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးရာဏယံ၊ မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းသုံးပါးကိုပဇာနာသိ၊ သိပေ၏။ ဧတေသမဏာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အမှမ္ဘိ၊ ငါတို့၏လည်း၊ ဓက္ခိတံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိဂ္ဂဗ္ဗန္တိ၊ ခံပေကုန်၏။ ဧတ္တံ၊ ဤရဟန်းတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်းထားအပ်သော၊ ယညော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဝိပုဏောဟိဝိပုဏောဝေ၊ ပြန့်ပြောများမြတ်သော အကျိုးရှိ

သည့်သံသျှင်၊ ထဝိသတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ၊ တာတ၊ ဘခင်ပုတ္တော၊ တံ၊ သင်
 တခင်သည့်၊ ဒုက္ခဿ၊ အပါယိဝသောဆင်းရဲမှ၊ သစေတာယ၊ သိ၊ အကယ်
 ချီကြောက်သည့်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်ဘခင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ အပါယိဝသောဆင်းရဲ
 ကို၊ သစေအဗ္ဗိယံ၊ အကယ်၍မချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ တာဒိန္နံ၊ ရှေးထုရားတို့
 ကဲ့သို့ရှုအပ်သော သဘောရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို လည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ သံစာတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ သိသာ
 နိ၊ သိသတို့ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်လေလော၊ တံ၊ ထိုရကနာသုံး
 ပါးကိုကိုးကွယ်ခြင်း သိသဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ တေ၊ သင်ဘခင်၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ၊ ဘောတိ၊ အိုချစ်စွိုးရော
 ဟနိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဒိန္နံ၊ သည်းခံခြင်းစသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ သံစာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ
 ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ သိသာနိ၊ သိသတို့ကို၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်
 တည်ပါ၏၊ တံ၊ ထိုရကနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်း သိသကို ဆောက်
 တည်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးပုတ္တော၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုတ္တော၊ ၏အမျိုး၌
 ဖြစ်သောကြောင့်ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်သည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗေဒင်ကိုသရဏ္ဍဟံသော
 ကြောင့်ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဣရုစသောဗေဒင်သုံးပုံ အတတ်ရှိ
 သောကြောင့် တေဝိဇ္ဇမည်သည်၊ သောတ္ထိယော၊ သောတ္ထိယပုတ္တော၊ မျိုး၌
 ဖြစ်သောကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ ဝေဒဂု၊ ဣရုစသော ဗေဒင်သုံးပုံ၏
 ကင်းကတက်သို့ရောက်သောကြောင့် ဝေဒဂုမည်သည်၊ နှာတကော၊ ညနံ
 နက်ရေမျိုးတတ်သောကြောင့်နှာထကမည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုမူကား၊ သောအဟံ၊ ယိငါသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အမပြု
 တတ်သောကြောင့်ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 သောကြောင့်တေဝိဇ္ဇမည်သည်၊ သောတ္ထိယော၊ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှဝင်ကြတ်
 သောကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဒဂု၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကင်းတထက်သို့ ရောက်တတ်သောကြောင့် ဝေဒဂု
 မည်သည်၊ နှာတကော၊ ခေး၊ ဧဿံအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောကြောင့်
 နှာထကမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ရောဟိနိ၊ ရောဟနိမည်သော ထေရီမ

သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသွေဆိုသိဇနိုးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆၈) စာပေ၊ စာပါ၊ အတံ၊ ငါဥပကသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးပရိဗိုဇ်ရဟန်းဖြစ်
သော အခါ၌၊ ထမ္ဘိဟတ္ထော၊ ခွေးနက်နှင့်တကွထုံထံလက်စွဲ၍သွားသော တက္က
တွန်းသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်သွားပြီ၊ သောအတံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနိဇ္ဈာနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ မိဂလုဒ္ဓကော၊ သားမူဆိုးနှင့်အတူတကွသုံးဆောင်းခြင်းပေါင်းဖော်ခြင်း
တို့ကြောင့်သားမူဆိုးသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အာသာယ၊ တစ်မက်မောခြင်း
ကြောင့်၊ စောရာ၊ ရွတ်ဖြင့်ရုံးတိုက်ခြင်းထက်ကြမ်းခြင်းကြောင့်ကြမ်းတန်း
စွာသော၊ ပထိပါ၊ ကာမဂုဏ်မိမိတည်းဟူသော ညွှန်စေးမှ၊ တဿ၊ ထိုညွှန်
စေး၏၊ ပါရံ၊ ကင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဇေတုဂန္ထ၊ ရောက်ခြင်းငှါ
နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ။ သုမတ္တံ၊ မိမိ၌အလွန် ကာမဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့်တပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ငါဥပကကို၊ မညမာနာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍၊ စာပါ၊ မူဆိုးသွိုးဖြစ်
သော ငါ့မယားစာပါသည်၊ ငါ့ငါ့ကို၊ ဆနေန္တိ၊ ချုတ်ချယ် လိုသည်ဖြစ်၍၊
ပုတ္တံ၊ သားကို၊ တောသယံ၊ တက္ကတွန်းသားစသည် ဖြင့်သားကိုကူးသိ၏၊
စာပေ၊ စာပါ၊ အတံ၊ ငါသည်၊ စာပါယ၊ သင်စာပါ၌၊ ဗန္ဓနံ၊ ချစ်ခြင်းကိစ္စသော
တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပုနောမိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်
လည်း၊ ပဗ္ဗဒိသံ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသော ဥ
ပကာ၊ မေ၊ ငါအား၊ မာကုဏ္ဍ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုကာမျှဖြင့် အမျက်မထွက်ပါစေနှင့်
မဟာရနိ၊ ဖြတ်သော ရဟန်းဖြစ်သော အရှင်ဥပကာ၊ မေ၊ ငါအား၊ မာကုဏ္ဍ၊
ပြက်ရယ်မှုပြုကာမျှဖြင့် အမျက်မထွက်ပါစေနှင့်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ကောပေရေ
တဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အရှင် ဥပကာအား၊ သုဒ္ဓိ၊
သိလ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိနိုင်ရာ၊ တပေါ၊ ခြိုးခြံသော၊ အကုဋ်
သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အတိမှာရှိနိုင်အံ့နည်း၊ ။ စာပေ၊ စာပါ၊ ကော၊ အတယ်
မည်သောသူသည်၊ ဣနောဇ္ဇာယ၊ ဤငါမွေးဖွားရာနာဠာ၌၊ ဝစ္ဆတိ၊ နေထွက်
နည်း၊ အတံ၊ ငါသည်၊ နာဠတော၊ နာဠရွာမှ၊ ပက္ကမိဿ၊ ပက္ကမိသံဇေ၊ သွား
အံ့သည်မချွတ်သမျှထိုင်ထည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မဇီဝိနောထူ
ရားသဖြင့်အသက်မွေးကုန်သော၊ သမတော၊ ငါကဲ့သို့သော ရဟန်းကောင်း
တို့ကို၊ ဣတ္ထိဇ္ဈပေန၊ မိန်းမတို့၏အမူအရာအသွင်းအပြင်ဖြင့်၊ ဗန္ဓန္တိ၊ နှောင်ဖွဲ့
ထုတ်၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်သိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပရိပ္ပဇေမိ၊ ငါစွန့်
တော့အံ့၊ ။ ကာဠ၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော အရှင်ဥပကာ၊ ဇေယျံ၊ လဆုည့်
ဦး၊ နိက္ခာသု၊ ပြန်ပါဦး၊ ပုရေယထာ၊ ရှေးအခါကဲ့သို့၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့

၆၂

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ကိုဝံသုဉ္စိ ခံစားဦးလော၊ အဟန္တ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယေဝိဉ္စာ
 တံကာ၊ အကြင်အဆွေအမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေ
 သဗ္ဗေ၊ ထိုငါနှင့်တကွအလုံးစုံသောဆွေမျိုးတို့ကို၊ ထေ၊ သင်၏၊ ဝဘိ၊ အလို
 သို့လိုက်သည်တို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ စာပေ၊ စာပါ၊ တံ၊ သင်သည်
 ယထာယာဒိတံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောစကားကို၊ ဘာသထိ၊ ယခုအခါ
 ဆို၏၊ ဧတ္ထော၊ ဤသင်ယခုဆိုသောစကားထက်၊ စတုတ္ထာဝံ၊ ထေးဆတက်
 ဖြစ်သော၊ ဝိသသမုဒါဘာရံ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကိုဆိုခြင်းကို၊ စေကဓေ
 ယျာသိ၊ အကယ်၍မူလည်း သင်ပြုအံ့၊ တံ၊ ထိုချစ်ဖွယ်သောစကားကိုဆိုခြင်း
 သည်၊ ဘယိ၊ သင်၌၊ ခုတ္တသ၊ တစ်မက်မောသော ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်သော၊
 ပေါသသ၊ ယေဂတျားအား၊ ဥဠာရံတ၊ မြတ်သည်သာလျှင်၊ ဝိယာ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ထယိ၊ သင်၌၊ ဝိရက္ခော၊ တစ်ခြင်းကင်းခဲ့ပြီ၊
 ကာဠ၊ မည်းသော အဆင်းရှိသောဥပက၊ ဝိရိရန္တနိ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ဝုပ္ပိတံ၊
 လျှင်စွာပွင့်သော၊ တက္ကာရိဇ္ဈဝ၊ ခုနားနွယ်ငယ်ပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ဖုလ္လံ၊ လျှင်စွာပွင့်သော၊ ဒါလိမာကဠိဝ၊ ထလည်ပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 အန္တောဒိပေ၊ လေးကွန်းအချာအသုရာပြည်၌၊ ပါဠိလိဇ္ဈပ၊ လျှင်စွာပွင့်သော
 သခွတ်ပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိနိ၊ ထွတ်ထွတ်နုနယ်ထွထင့်တယ်
 သောကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ဟရိစန္ဒနလိတ္တဝီ၊ စန္ဒကူးနိဖြင့်ထိမ်းကျံအပ်
 သောရွှေရွှေဝါဝါကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ကာသိကုတ္တမ ဗေရိနိ၊ မြတ်သော
 ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောရုဗျိုးကိုသာပတ်ရုံထသော၊ တံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဓံ၊ ငါစာပါကို၊ ဂူပဝတိ၊ အဆင်းထွခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သန္တိ၊ ဖြစ်
 ထူက်၊ ကသ၊ အထတ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆထိ၊ သင်
 သွားအံ့သနည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ သာကုန္တိ၊ ကောဝ၊ ဌက်မူဆိုးသည်သာလျှင်၊
 သကုဏိ၊ ဌက်အပေါင်းကို၊ ဗန္ဓိတုံ၊ ထောင်ခြင်းပြု၊ ဣန္ဒြိယထာ၊ အလိုရှိ
 သကဲ့သို့၊ ကထာ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာဟာရိမေန၊ ဆံကိုတန်းစာ
 ဆင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်ကိုယ်ကို သုတ် သင်ခြင်းအဝတ် နှံဆာဆင်ခြင်း
 အစရှိသည်ဖြင့်ပြုပြင်ခြင်းရှိသော၊ ဂူပေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဗန္ဓိတုံ၊ ကာ
 မဂုဏ်ဖြင့်နှောင်စွဲခြင်းပြု၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိခဲ့၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမှာမူကား၊ ဓံ၊ ငါ
 ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဗာပေယိသသထိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်လတ္တံ့၊ ကာဠ၊ မည်း
 သော အဆင်းရှိသော အရှင်ဥပက၊ ကသာမေ၊ ထိုငါအား၊ ထယာ၊ သင်
 သည်၊ ဥပ္ပာဒိကံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဣမံစုတ္တပလံ၊ ဤသား၏စီးပွားခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံထာဒိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ပုတ္တဝကံ၊ ထ

၆၃

ရားဖြင့်ရအပ်သောသားရှိသည်။ သန္တိ၊ ဖြစ်ထွက်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်
 ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ စာပေ၊ စာပါ၊ သပ္ပညာ၊
 သံသရာ၌ အပြစ်ကိုယ်နိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူတော်ကောင်း
 တို့သည်၊ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို၊ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ဥပတိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို၊ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ခနံ၊ ဥစ္စာ
 ကို၊ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ သံကြိုးကို၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ နှုတ်၊ သွားသကဲ့သို့၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးသော
 လုံ့လရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ လူ၏အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေ
 တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ကာဠု၊ မည်းသော အဆင်းရှိ
 သောအရှင် ဥပကာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ တေ၊ သင်၏၊ ဣမံ၊ ပုတ္တံ၊ ဤသုတန်မည်သော
 သားကို၊ ဗုဏ္ဏေ၊ တရံ၊ တရသောထွံ၊ တံဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခုရိကာယဝါ၊
 သနံ၊ ထွက်ငယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရိ၊ သာမိ၊ ရိုက်ခတ်ပေအံ့၊ ဘူမိယံ၊
 ဘူမိယံဝါ၊ မြေ၌မူလည်း၊ ပါတေတွာ၊ ချ၍၊ နိသုန္တိ၊ သံ၊ ညည်းဆဲပေအံ့၊ ပုတ္တ
 သောကာ၊ သား၌ပိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်၊ နဂစ္ဆသိ၊ သင်သွားလတ္တံ့။
 ပုတ္တကာတေ၊ သားကိုရိုက်မည်နှိပ်စက်မည်ဆို၍ ဗျားပေးတတ်သော၊
 ဇမ္ဗိ၊ ဟယ်သူယုတ်မ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုတ္တံ၊ ငါ့သားသုတန်ကို၊ သိင်္ဂါ၊ လာနံ၊
 မြေခွေးတို့အားလည်းကောင်း၊ ကုက္ကု၊ ရာနံ၊ အိမ်ခွေးတို့အားလည်းကောင်း၊
 သဝေပဒါဟိ၊ အကယ်၍မူလည်းကိုက်စေအံ့၊ ပုတ္တကာ၊ ရုဏာ၊ သားတည်း
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုနံ၊ တဖန်၊ နအာဂတ္တ
 ယိ၊ သာသိ၊ လူ့ဘောင်သို့ မလည်စေနိုင်လတ္တံ့။ ကာဠု၊ မည်းသောအ
 ဆင်းရှိသော၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ကောင်းသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောအရှင်ဥပကာ၊
 ဟန္တု၊ ခေါ်ခါနိ၊ ယခု၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိ၊ သာသိ၊ သင်သွားလတ္တံ့
 နည်း၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဂါမနိ၊ ဂမံ၊ ရွာနိရုံးသို့၊ ကတမံ၊ အဘယ်
 မည်သော၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ရာဇဌာနိယော၊
 မင်းနေပြည်တို့သို့၊ ဂမိ၊ သာသိ၊ သင်သွားလတ္တံ့နည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဂဏိ၊ နော၊ ရိုက်ကိုဆောင်သောတက္ကတွန်း
 တို့သည်၊ အဟုမ္မာ၊ ဖြစ်ခြေကုန်၏၊ အသမတာ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်ဘဲထွက်၊
 သမတာမာနိ၊ နော၊ ရဟန်းဟုအမှတ်ရှိကုန်၏၊ ဂါမေန၊ တရွာမှ၊ ဂါမံ၊ တရွာသို့
 နဂရေ၊ မြို့တို့သို့၊ ရာဇဌာနိယော၊ မင်းနေပြည်သို့၊ ဝိစရိမ္မာ၊ တက္ကတွန်းဖြစ်၍
 ထွဉ်ပတ်ဘူးကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ ဧသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေရုဗ္ဗရံ၊ နေရုဗ္ဗရံ၊ ယ၊ နေရုဗ္ဗ

ရာမည်သော၊ နမိ နမိယာ၊ မြစ်၏၊ ပတ်သမိပေ၊ အနီး၌၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
သဗ္ဗဒုက္ခမဟာနာယ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်း၌၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊
ဒေသေသိ၊ ဟော၍နေတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေအံ့၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊
ငါ၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ကာဠမည်ရဥပက ကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကာဠ၊ အိုမောင်ကာဠ
ဥပက၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝန္ဓနံ၊ ဘုရားရှင်အားရှိခိုးခြင်း
ကို၊ အနုတ္တရံ၊ ဖြိုင်ဘက်ကင်းမြောက် တယော့က်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူ
သော၊ လောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇာသိ၊ အကျွန်ုပ်စာပါကရှိခိုးလိုက်ကြောင်းကို သျှောက်ထား
ပါလေ၊ ပဒက္ခိဏဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသုံးပတ် လကျှာရစ် ထည့်ခြင်းကို
လည်း၊ ကတွာနံ၊ ပြု၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ တတော၊ ထိုကောင်းမှုမှ၊ မေ၊ ငါ
အား၊ ဒက္ခိဏံ၊ ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှု၏အတ္ထိကို၊ အာဒိသေယျာ
သိ၊ အကျွန်ုပ်အား အမှုပေးဝေလိုက်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ စာပါကကိုဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ စာပေ၊ အိန္ဒမစာပါ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယထာယံဝစနံ၊ အ
ကြင်လကျှာ ရစ်ထည့်၍ရှိခိုးပါလေ ကောင်းမှုအတ္ထိကိုလည်း ငါ့အားဝေ
လိုက်ပါဟူသောစကားကို၊ ဘာသသိ၊ သင်ဆို၏၊ ဧတံခေါပဒက္ခိဏကမုဏ
ပုညံ၊ ထိုလကျှာရစ်ထည့်၍ သုံးကြိမ်ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှု၏
အတ္ထိကိုသင်အား ပေးဝေခြင်းကို၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊
ဒါတု၊ ပေးခြင်းငါ၊ လတ္တံ၊ ရခြင်း၌ တတ်ကောင်း၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝန္ဓနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ လောကနာထံ၊
လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇံ၊ ငါ
သျှောက်လိုက်ပါအံ့၊ ပဒက္ခိဏဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသုံးပတ်ထည့်၍ရှိခိုးခြင်း
ကိုလည်း၊ ကတွာနံ၊ ပြု၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုအတ္ထိ
ကို၊ တေ၊ သင်စာပါအား၊ အာဒိသိဿာမိ၊ အမှုပေးဝေလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ကာဠေ၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော ဥပကသည်၊ တတောစ၊
ထိုနာဠရှာငှလည်း၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲလေ၏၊ သော၊ ထိုမည်းသော အဆင်းရှိသော
ဥပကသည်၊ နေရဉ္စရံ၊ နေရဉ္စရာယ၊ နေရဉ္စရာအမည်ရှိသော၊ နမိ နမိယာ၊ မြစ်
၏၊ ပတ်သမိပေ၊ အနီးဖြစ်သောကမ်းနား၌၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ သဗ္ဗန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အဒ္ဓဿာသိ၊ မြင်ရာ၏၊ သောအထံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်

၆၅

သောဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒ်၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်
သောတဏှာဟုဆိုအပ်သော သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမု
ဝရ်ဆင်းရဲ၏၊ အဘိက္ကမံလွန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိရောဓသ
စ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အရိယံ၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ဒုက္ခုပယမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော
မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ခေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ သမ္မု
ဋ္ဌံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿာထိ၊ မြင်ရပြီးဒိသ္ဗာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုဖြတ်
စွာဘုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွဿ၊ ရှိခိုး၍၊ အဝ္ဗဒက္ခိတံ၊ ထင်ရှား
ရစ်ထည့်၍ရှိခိုးခြင်း တည်းဟူသောဖြတ်သော ကောင်းမှုကို၊ ကတွဿ၊ ငြိ၍၊
စာပါယ၊ စာပါအား၊ အာဒိသိတွဿ၊ ကောင်းမှု၏အတို့ကို အပူပေးဝေ၍၊
သော၊ ထိုဥပကသညံ၊ အနုဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တေ
န၊ ထိုဥပကသညံ၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊
ရအပ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ က
တံ၊ လိုက်နာအပ်၏၊ စာပါ၊ စာပါ ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤ
ဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၆၆) ဘောတိ၊ အိုဝါသိဗ္ဗိထေရီမ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊
ပေတာနိပေတေ၊ သေကုန်သော၊ ပုတ္တာနိပုတ္တေ၊ သားတို့ကို၊ ခါဒမာနာ၊ စား
သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝါစ၊ နေ၌လည်းကောင်း၊ ဓုတ္တေ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ အ
တိဝံ၊ ပြင်းစွာလျှင်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဗရိတပ္ပထိ၊ မင်ပန်း၏၊ ပြာဟုဏီ၊
ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော၊ ဝါသိဗ္ဗိ၊ ဝါသိဗ္ဗိထေရီမ၊ သာတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ သဗ္ဗာနိ
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတပုတ္တာနိသတပုတ္တေ၊ အရာသောသားတို့ကို၊
ခါဒိတွဿ၊ စား၍၊ အန္တုယရ၊ ကေနဝဏ္ဏေန၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဗာဠု
ပြင်းစွာ၊ နပရိတပ္ပထိ၊ မမင်ပန်းလေသနည်း၊ ပြာဟုဏ၊ အိုသုဇာတာ
မညံ၊ သာပုဏ္ဏား၊ အတိတံသေ၊ သေလွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗဟူ
နိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပုတ္တသတာနိ၊ အရာသေအသားတို့ကို လည်းကောင်း၊
ဥာဏိသဟံ၊ သတာနိစ၊ အရာသော ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ ကိုလည်းကောင်း၊
မမစ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ ထုပ္ပဉ္စ၊ သင်ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ခါ
ဒိတာနိ၊ စားအပ်ကုန်ပြီ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ မရှိသန္ဓေနေ
ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မရဏဿစ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ နိဿ
ရတံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဥတွဿ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ နသော
စာမိ၊ မပိုးရိပ်ပြီ၊ နရောဒါမိ၊ ပိုလည်းမပိုပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပရိတပ္ပထိ၊

ပင်ထည်းမပင်ပန်းပြီ၊ ဝါသိဋ္ဌိ၊ အရှင်မဝါသိဋ္ဌိမည်သောထေရ် တံ၊ အရှင်
မသည်၊ အတ္တတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော၊ ဇေဒိသိ၊ ဤသို့ပိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်း
ငင်ပန်းခြင်းတို့၏မရှိခြင်းကိုပြုတတ်သောသဘောရှိသော၊ ဝါစံ၊ နသောစာမိ
နရောဒါမိ နစာဟံပရိတပ္ပယိ ဟူသောစကားကို၊ ဘာသထိတော၊ ဆိုပေစွ
တကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်မည်သောဆရာ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
အညာယ၊ သိရ၍၊ ဇေဒိသိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဂိရံ၊ စကားကို၊ ဘာ
သထိ၊ ဆိုသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ သုဇာတာပုဏ္ဏား၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို အလိုလိုသိတော်မူတတ်သော၊ သေဇေသောဇာဂဝါ၊ ဤမြတ်
စွာတရားသည်၊ မိမိလံနဂရံ၊ မိမိလောမည်သောပြည်ကို၊ ပတိဥပနိဿာ
ယ၊ အဖွဲ့ပြု၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သဗ္ဗဒုက္ခပ္ပဟာနာယ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဇေဒေသထိ၊ ပော၍နေတော်မူ၏၊
ဗြာဟ္မဏ၊ သုဇာတာပုဏ္ဏား၊ အယံ၊ ငါသည်၊ အရဟတော၊ ပစ္စည်းထေးပါးကို
ခံတော်မူထိုက်သော၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏၊ နိရူပမိ၊ ဆင်းရဲကျဉ်း
မြောင်းခြင်းမရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုက္ခာ၊ နာ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်
စွာတရားအထံတော်၌၊ ဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာထေးပါး
တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တသောကံ၊ သား၌ပိုးရိမ်ခြင်းကို၊ ဗျပါနုဒိ၊ ပယ်နှင်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆုံးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါသိဋ္ဌိ၊ ဝါသိဋ္ဌိထေရ်မ၊
သောအဟတ္တိ၊ တိုငါသည်လည်း၊ မိမိအနဂရံ၊ မိမိလောနဂရသော၊ မိမိလောပြည်
၏၊ ပတိသမိပေ၊ အနီးသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားပေအံ့၊ သောဇာဂဝါ၊ ထိုဘုန်း
တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာတရားသည်၊ ဖံ၊ ငါကို၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ၊ အပ္ပေဝနာမပမောစယ၊ လွတ်စေပါမည်
လည်းမထိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍ ဗြာဟ္မဏော၊ သုဇာတာပုဏ္ဏားသည်၊
ဂန္တံ၊ မိမိလောပြည်သို့သွား၍၊ ဝိပ္ပရတ္တံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအလုံးစုံသောကိ
လေသာတာဝမှလွတ်တော်မူထသော၊ နိရူပမိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိပြီးထ
သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မျှော်မြင်ရလေ၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
တည်းဟူသောရေအယဉ်၏၊ ခါရုဂ္ဂ၊ ကင်းပစ္စယံဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
တော်မူပြီးထသော၊ မုနိ၊ ဥေယျံ၊ တရားငါးပါးကို သိတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုတညာဟံနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာတရားသည်၊ တဿ၊ ထို
သုဇာတာပုဏ္ဏားအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတည်းဟူသောဒုက္ခသစ္စာကိုလည်း
ကောသင်၊ ဒုက္ခသရုပ္ပါဒ်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟုံဆို
အောင်သောသရုပ္ပါဒ်သစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အတိက္က

မံ၊ လွန်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 အရိယံ၊ ဖြူစင်သော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒုက္ခ၊ ပဿမဂါ
 မိန့်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒေသေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ သုဇာတော၊ သုဇာတာ သုဏ္ဏားသည်၊ ထတ္ထံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဝိညာဓာသန္ဓေဋ္ဌော၊ ထိခပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး
 တရားတည်းဟူသော သုတေသ်ကောင်းတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်း
 အဖြစ်ကို၊ သမရောစယိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဝီဟိရတ္တိဟိ၊ သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊
 တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို အဓယယယိ၊ ရလေ၏။ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို ဖုသိတွာ၊ ရ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာရထိ၊ ရထား
 ထိန်း၊ ဧဟိ၊ လာဟုည့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝေဠာဟိ၊ သွားချေလော၊ ဣမံရထံ၊ ဤ
 ရထားကို၊ နိယျာဒယဟိ၊ ပုဏ္ဏားမအားအပ်နှင်းပါချေလော၊ အာရောဂုံ၊ ငါ
 ၏အနာကင်းသောအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ ဝဇ္ဇ၊ သင်ပြော
 ပါချေလော၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ သုဇာတော၊ သုဇာတာမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ ဝီဟိရတ္တိဟိ၊ သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို၊ အဓယယယိ၊ ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇ၊ ဆိုပါချေလော။
 သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်၊ တထော၊ ထိုမိမိလောပြည်မှ၊ ရထဉ္စ၊ ရထားကို
 လည်းကောင်း၊ သဟဿဉ္စာရိ၊ လမ်းစာရိက္ခာအလို့ငှါ ယူခဲ့သော အာသြာတ
 ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူခဲ့၍၊ နိယျာဒေသိ၊
 ပုဏ္ဏားမအားဆောင်နှင်းပေး၏။ အာရောဂျဉ္စ၊ သုဇာတာသုဏ္ဏား၏ အနာမရှိ
 ခြင်းကိုလည်း၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ ဗြာဟ္မဏိ၊ အိုအရှင်
 ပုဏ္ဏားမ၊ သုဇာတော၊ သုဇာတာမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သင့်ခင်ပွန်းပုဏ္ဏား
 သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ ဝီဟိရတ္တိဟိ၊ သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို၊ အဓယယယိ၊ ရလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပုဏ္ဏားမအား
 ပြောဆို၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ ဝေဠာအဿရထံ၊ ထိုမြင်းကသော
 ရထားကို လည်းကောင်း၊ သဟဿဉ္စာရိ၊ အာသြာတထောင်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ငါခင်ပွန်းပုဏ္ဏား၏ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော အကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ သင့်အထံမှ ကြားရလောကြောင့်၊
 တေသင့်အား၊ ပုဏ္ဏပတ္တိ၊ နှစ်သက်သောပေးခြင်းကို၊ ဒေဒါမိ၊ ငါပေး၏။ ဗြာဟ္မ
 ဏိ၊ ပုဏ္ဏားမ၊ အဿရထော၊ မြင်းကသောရထားသည် လည်းကောင်း၊
 သဟဿဉ္စာရိ၊ အာသြာတထောင်သည်လည်းကောင်း၊ တုဋ္ဌေဝ၊ အရှင်မ

၆၈

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

တို့အားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝရ
 ပညာယ၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုဘညာဏ်စသောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ၊ ဣဒံဝစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ သုတက္ခဏေယေဝ၊ ကြားသောစကောဋ္ဌာသာလျှင်၊ သုန္ဒရီ
 ချစ်သွီးသုန္ဒရီ၊ ထုပ္ပုံ၊ သင်ချစ်သွီး၏၊ ဝိထာ၊ ဘာဝင်သုတတပုတ္တားသည်၊
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသံ
 အသော၊ မြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဏိစ၊ ပတ္တမြားတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ကုဏ္ဍလံကုဏ္ဍလာနိစ၊ နားချောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောဆင်စသော အပြားရှိသော ဥစ္စာ မဆိုသေးသောလယ်ယာ ရွှေငွေစ
 သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဖိတံ၊ များစွာထသော၊ ဂေဟဝိဂတဉ္စ၊ အိမ်၏
 အဆောက် အဦ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်းယောကျ်ားစသည်ကို လည်းကောင်း၊
 ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ သုန္ဒရီ၊ ချစ်သွီးသုန္ဒရီ၊ တံ၊ သင်သည်
 ဘောဂါနိ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ထုပ္ပာဝံစားလော၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကုလေ၊ ငါတို့
 အပျိုး၌၊ ဒါယာဒိကာ၊ အမွေကိုခံခြင်းငှါထိုက်၏၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ မယျံ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဝိတာ၊ ဘာဝင်ပုတ္တားသည်၊ ပုတ္တသောကေန၊ သား၌စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ အဗ္ဗိ
 တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိ၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသံအသော၊ မြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 မဏိ၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလံကုဏ္ဍလာနိစ၊ နားချောင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆင်အစရှိသော ဥစ္စာမဆို
 သေးသော ရွှေငွေလယ်ယာအစရှိသောဥစ္စာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရမ္မံ၊ နှလုံး
 မွေဝေချပ်သွယ်ရှိသော၊ ဂေဟဝိဂတံ၊ အိမ်၏အဆောက် အဦကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊
 ဘာထုသောကေန၊ မောင်နှံကံပိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ အဗ္ဗိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပေအံ့၊ ၊ သုန္ဒရီ၊ ချစ်သွီးသုန္ဒရီ၊ ယံ၊ အကြင်
 ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေယိ၊ တောင့်တ၏၊ ထေ၊ သင်၏၊ သောသကံပွေ၊ ထို
 ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၌အကြံသည်၊ ဣတ္ထတု၊ အန္တရာဟင်္ကင်းသဖြင့်ပြည့်စုံစေသ
 တည်း၊ ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဏော၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းရပ်၍ရအပ်သောဆွမ်းရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာစ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါအိမ်စဉ်အိမ်တိုင်းလည်ခြင်းရပ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောဆွမ်းကိုရှာဖွေခြင်းလည်းကောင်း၊ ပံသုကူလံ၊ မြေစွန့်ကဲ့သို့
 စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝိဝရဉ္စ၊ တံမြက်ချေးရစသည်တို့၌
 ရသောသကံနိလည်းကောင်း၊ တောနိ၊ ထိုဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဏစသည်တို့ကို၊ အဘိ

၁၃-ဝိသတ်နိပါတ်

၆၉

သတ္တောန္တိ၊ မပြီးစွပြီးစေနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အနာသပါ၊ အာသဝေါကင်းလျက်
 ထောကော၊ လောကန္တံ၊ စရ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်နေသွားသည်ဖြစ်စေသတည်း။ ။
 အယျေ၊ ဥပဇ္ဈာပတိဖြစ်သော အရှင်မ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခ
 မာနသည်၊ သမာနာယ၊ ဖြစ်ထျက်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်
 သင်အပ်ပြီ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ထံ၌၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝုရေ၊ ရှေးရှေးဘဝ၌၊ ဝုသိတံ၊
 နေခဲ့ဘူး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထံ၌၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာ
 နာမိ၊ သိ၏၊ သံဃာဿ၊ သံဃာ၏၊ ထေရီ၊ ထေရီဖြစ်သော၊ သောဘာတော၊ တင့်
 ထယ်သော သီလစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကလျာဏီ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းဖြစ်သော၊ အယျေ၊ အရှင်ဥပဇ္ဈာပတိမ၊ ထုဝံ၊ အရှင်မကို၊ နိဿာယ၊ ဖြိ
 ၍၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊
 ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 လိုက်နာအပ်ပြီ။ ။ အယျေ၊ အရှင်ဥပဇ္ဈာပတိမ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣ
 တော၊ ဤဗာရာဏသီပြည်မှ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္ထပေ၊ သွားခြင်း
 ဌ၊ ဣန္ဒြေ၊ ဣန္ဒြေမိ အလိုရှိ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုပါလော
 ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိဟာနာဒံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုကြားခြင်းတည်းဟူသော ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့သော အသံကို၊
 နဗိဿာမိ၊ မရှုံ့မရှုအပ်ချေအံ့၊ သုန္နရိ၊ သုန္နရိရဟန်းမိန်းမ၊ ဟေမဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအ
 ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းတော်ရှိထသော၊ ဟရိတ္တံ၊ ရွှေနှင့်တူသောတော်
 ပသော အရောင်ရှိသော အရေတော်လည်းရှိထသော၊ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေ
 သောသူတို့ကို၊ ဒမေတာရံ၊ ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော၊
 သမ္ပန္နံ၊ ခပ်သိမ်းသော ထရားတို့ကိုမိမိအလိုလိုသာလျှင်မဘောက်မဖြန့်သိ
 တော်မူပြီးထသော၊ အကုတောဘယံ၊ တရံ တခုသောဘေးလည်းမရှိပြီးထ
 သော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿ၊ သင်ရှုစေလော့၊ ဝိပုဗ္ဗတ္တံ၊
 ကိလေသာဘဝတို့မှ လွတ်ပြီးထသော၊ နိရူပဓိံ၊ ဆင်းရဲခြင်း ထည်းမရှိထ
 သော၊ ဝိတရာဂံ၊ ရာဂထည်းကင်းပြီးထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ သံယောဇဉ်တို့မှ
 ထည်းကင်းပြီးထသော၊ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော
 မဂ်ကိစ္စထည်းရှိထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါထည်းကင်းပြီးထသော၊ အာ
 ယန္တိံ၊ သုရားအထံတော်သို့ထားသော၊ သုန္နရိံ၊ သုန္နရိအမည်ရှိသော၊ ဓံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ထေရီမကို၊ ပဿ၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်ရှုတော်မူပါလော့၊ မဟာဝိရု၊ ကြီး
 သောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာဝိကာ၊
 တပည့်မဖြစ်သော၊ သုန္နရိ၊ သုန္နရိမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဗာရာဏသီ

တော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ ကဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတံ၊ လာသည်ဖြစ်၍၊ ပါဒေ၊ အရှင်ဘုရား၏ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပြာဟူဟ၊ မကောင်းမှုကိုအပြုတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူ့တမျှတည်းသောသဗ္ဗညုဘုရားပေတည်း၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သတ္တဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သော အကျိုးတို့ဖြင့်ဆုံးမတတ်သောဆရာပေတည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုဟံ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဩရသာ၊ ရင်၌ဖြစ်သော ရခတော၊ အရှင်ဘုရားခံတွင်းတော်မှ၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဘာ၊ ဝှိုးတော်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ကတကိစ္စာ၊ တဆယ်ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလိကကို ထည်းပြုအပ်ပြီ၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါလည်းကင်းပြီ၊ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသောသုန္နဓိ၊ တတော၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်မှ၊ တသ္မာတေ၊ ထိုသင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါဘုရားအထံတော်သို့လာခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ သုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါဘုရားအထံတော်သို့ လာခြင်းသည်၊ အနုရာဂတံ၊ အပြစ်မရှိသော လာခြင်းတည်း၊ သုန္နဓိ၊ သုန္နဓိ၊ ဧဝံ၊ ဤယခုသင်သာသော အတုထွင်းဒန္တာ၊ အရိယမင်္ဂတည်းဟူသော ယဉ်ကျေးခြင်းဖြင့်ယဉ်ကျေးကုန်ပြီးထသော၊ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂလည်းကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ သံယောဇဉ်တို့မှကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ကတကိစ္စာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောတဆယ်ခြောက်ပါးသောမင်္ဂလိကရှိကုန်သော၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းသောရဟန္တာတို့သည်၊ သတ္ထု၊ ပါဒါနံ၊ ငါဘုရားခြေထော်တို့ကို၊ ဝန္တိကာ၊ ရှိခိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အာယန္တိ၊ လာကုန်မြဲတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တသ္မာတေ၊ ထိုသင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါဘုရားအထံတော်သို့လာခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ သုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ အနုရာဂတံ၊ အပြစ်မရှိသောလာခြင်းတည်း၊ သုန္နဓိ၊ သုန္နဓိ၊ ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊

(၇၀) ဘောန္တောဉာတကာ၊ အိုအဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေ့လူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဗဟရာ၊ အငယ်သာဖြစ်လျက်၊ သုန္ဒဝသနာ၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ ကရားတော်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အသုဏီ၊ နာရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့သောသတိဖြင့်၊ အာရတ္တန္တိယာ၊ သိလကိုဆောက်တည်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းခြင်းကိုအား

ထုတ်သော၊ တသောမေ၊ ထိုငါအား၊ သစ္စာသိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို
ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီး၊ တတောတောနကာရုဏေ၊ ထိုဘုရား
အထံတော်၌တရားတော်ကိုနာရခြင်း၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းကြောင့်၊ အဟံ
ငါသည်၊ သဗ္ဗကာမေသု၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ အရ
တိ၊ မပွေးလျော်ခြင်းကို၊ အတ္တံ၊ ရပြီ၊ သက္ကာယတ္ထံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါး
ထည်းဟူသော၍၊ ကိယံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘေးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဥပဇာတ်မျက်
မိဖြင့်မြင်ရ၍၊ နေက္ခမမေဝ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြော်ကြောင်းထွက်မြော်ရာ
ဖြစ်သောရဟန်းအဖြစ်နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဟယေ၊ တောင့်ထ၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဥာတိဇဏံ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒါသကမ္မကရာနိစ
ဒါသကမ္မကရေစ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ မိတာနိ၊ ပြည့်စုံလှစွာ
သော၊ ဝါမဓေတ္တာနိ၊ ရွာလယ်ယာတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ရမဏီယေ၊ နှစ်သက်
သွယ်ရှိလှစွာသော၊ ပမောဒိတေ၊ ဝမ်းမြောက်အပ်လှစွာသော၊ ဘောဂက္ခန္ဓေ၊
စည်းစိမ်အရတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဟိတ္တာနု၊ စွန့်၍၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊
သာပတေယျံ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားရွေးငွေသောဥစ္စာကိုထည်း၊ ပဟာယ၊
စွန့်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုး
မကနာသုံးပါးကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမ္မ၊ အိမ်မှထွက်၍၊ သုဗ္ဗေဝဒိတေ၊
မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်
ကောင်းတရားတည်းဟူသော အရိယဝိနည်း၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊
ရဟန်းပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုပြီးသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧတံ၊
ထိုစွန့်အပ်ပြီးသောကာမဂုဏ်တို့သို့တစာနဲ့ပြန်ခြင်းသည်၊ ပတိဇ္ဈာနံ၊ လျောက်
ပတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်၊ အာကိဉ္စညံဟိအာကိဉ္စညံဝေ၊ ဥစ္စာသိမ်းဆည်း
ခြင်းမရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပတ္တပေပတ္တယာမိ၊ ငါတောင့်
တ၏၊ ယောဂုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတဗျပရဇတံ၊ ရွှေငွေစသော
ဥစ္စာကို၊ ဌပေတွာ၊ စွန့်ပစ်ထားခဲ့၍၊ ပုန၊ တစာနဲ့၊ အာဂဟေ၊ ယူပြန်ငြားအံ့၊
သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ အန္တရေ၊ အထယ်၌၊ ကထံ
အသို့လျှင်၊ သိသံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဥက္ခိပေယျ၊ ချိပ်ပါအံ့နည်း၊ ရဇတံဝါ၊
ငွေသည်လည်းကောင်း၊ ဇာတဗျပဝါ၊ ရွှေသည်လည်းကောင်း၊ ဗောဓာယ၊
သစ္စာလေးပါးကိုသိတတ်သောမဂ်ဥပဇာတ်အကျိုး၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သန္တိ
ယာ၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဧတံ၊ ဤရွှေငွေစသော သိမ်းဆည်းအပ်သောဝတ္ထု ထိုဝတ္ထုကို ခံခြင်း
သည်၊ သမတာသာရဗ္ဗံ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်

တေံ၊ ထိုရွှေစသောသိမ်းဆည်းအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ အရိယစနံ၊ အရိယာ
 တို့၏သနားသဖြင့် ပြီးသောဥစ္စာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေံ၊ ထိုရွှေငွေစ
 သောသိမ်းဆည်းအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ ထောဘနံ၊ တင်မက်မောခြင်းကို
 လည်းဖြစ်စေတတ်၏၊ မဒနံစ၊ မာန်ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်းဆောင်
 တတ်၏၊ မောဟနံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ ရဇဝဏနံ၊ ရာဂစ
 သောကိလေသာ ခြုံကိုလည်း ပွားစေတတ်၏၊ သာသကံ၊ ရုံရှာသွယ်
 ဘေးဘျင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဗဟုအာယာသံ၊ စီရင်ခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်း
 အစရှိသည်ဖြင့်များသောပင်ပန်းခြင်းရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥစ္စာတည်းဟူသောအ
 ရာနှုံးရံစ၊ ခြံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဦးတီးတည်ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတ္ထ၊ ထိုဥစ္စာ၌၊ ရတ္တာ၊ တစ်ကုန်သော၊ နရာစ၊ သတ္တဝါတို့
 လည်လည်းကောင်း၊ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌သတိကင်းသဖြင့်မေ့လျော့
 ကုန်သော၊ နရာစ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌမနာ၊ ညစ်
 ညူးကုန်သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ တထောစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အညမညေန၊ တ
 ယောက်သည်တယောက်နှင့်၊ ဗျာရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဝုဏှ၊ များစွာသောသံတ္တဝါတို့သည်၊ မေဝဂံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အဓိပဉ္စာနံ၊ လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သောသူတို့အား၊ ဝဇော၊ သတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တေသော၊ လက်ဖြတ်ခြင်းစသော ပူပန်နှိပ်စက်
 ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဇာနိ၊ ဥစ္စာအကြွေအရံ မှယုတ်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သောကပရိဒ္ဓဝေါ၊ မိုးရိပ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဧဝမာဒိကံ၊ ဤသဘောရှိသော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဗျသနံ
 အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗိဿတေ၊ ထင်
 သည်သာတည်း၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့ကာမဂုဏ်တို့၌ တစ်ခြင်းကင်း
 သောသဘောရှိသော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ညာတိ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်ပါ
 ကုန်သျှက်၊ အဓိတ္တာဝ၊ ငါ့အကျိုးစီးပွားကို အလိုမရှိသောရန်သူတို့ကဲ့သို့၊
 ကိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ယုဉ္ဇထ၊
 တိုက်တွန်းကုန်ဘိသနည်း၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဘယဒသိနိ၊ ဘေး
 အားဖြင့်မြင်ထသော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ချောန်းပြုသော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာထံအနုဇာနာ
 ထ၊ ခွင့်ပြုကုန်သော၊ ဟိရည သုဝဏ္ဏေန၊ ရွှေငွေဖြင့်၊ အာသဝါ၊ ကာမာ
 သဝေသောလေးပါးသောအာသဝေါတို့သည်၊ နပရိက္ခိယန္တိ၊ တရံတဆုတ်
 ရှုမကုန်နိုင်ကုန်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အဓိတ္တာ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို

ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ချစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်ကုန်၊ ဝဓကာသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်သန်ထူးကိုချီ၍ရအပ်သော သူသတ်ယောကျ်ားနှင့်တူကုန်၏၊ သပတ္တဝါ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍လည်းအကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့် ရန်သူနှင့်တူကုန်၏၊ သဗ္ဗဗန္ဓနာ၊ ရာဂစသောပြောင့်ငါးစင်းကိုဖွဲ့တတ်ကုန်၏၊ တံတာမိသံ၊ ထိုသို့ကာမဂုဏ်တို့၌တပ်ခြင်းကင်းသောသဘောရှိသော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ ဥပတိ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်ပါကုန်လျက်၊ အဓိတ္တဝါ၊ ငါ၏အကျိုးစီးပွားမဲ့ကိုအလိုရှိသော ရန်သူတို့ကဲ့သို့၊ ကိ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ယုတ္တထ၊ တိုက်တွန်းကုန်ထိသနည်း၊ ရဏ္ဍာ၊ ဦးပြည်းသောဆံ့သည်ရှိသသော၊ သံဃာမိပါရုတံ၊ ဒုက္ခရှိဖြင့်ရုံအပ်သော ကိုယ်လည်းရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာထ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့၊ ဥတ္တိဋ္ဌမိဏ္ဍော၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းရပ်၍ ရအပ်သော ဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈာစ၊ ဆွမ်းအသိုငှါရှာမှီခြင်းလည်းကောင်း၊ ပံသုကုတံ၊ မြေမှုန့်ကဲ့သို့စက်ဆုတ်တွယ်ရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ဝိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဇေတိခေါ၊ ထိုသုံးပါးသည်လျှင်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သာရပုံလျောက်ပတ်၏၊ အနုဂါဗ္ဗဗ နိဿယော၊ အိမ်ရာ ထောင်ခြင်း မရှိသော ရဟန်းတို့၏ မှီရာအသက်မွေးခြင်း၏ အရံအတားဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်သောဝိဇ္ဇာစသောကျေးဇူးကိုရှာတော်မူထတ်သောထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းသည်၊ ဝန္တော၊ စွန့်အပ်ကုန်၏၊ ထေ၊ ထိုထုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာဘဝတို့မှလွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခေမဋ္ဌာနေ၊ ကာမယောဂအစရှိသောယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်ဥပဒ္ဓဝေါမရှိရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ အစလံ၊ တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ပတ္တာ၊ ရကုန်၏၊ ယေသု၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌၊ တာတံ၊ ကိုးကွယ်ရာမည်သောအကျိုးစီးပွားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့နှင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာသင်္ကန္တိ၊ ပေါင်းသော်ခြင်းမျှမရောက်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အဓိတ္တဝါ၊ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်ချစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်ကုန်၊ ဝဓကာသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်သန်ထူးကို

၇၄

ထေရီဝါထာဝါမ္ဗိတော်နိဿယ၊

ကိုချီ၍ရပ်သောသူသတ် ယောကျ်ားနှင့်တူကုန်၏။ အပ္ပိန္နပုဗ္ဗမာ၊ ပြင်းစွာပူ
 ဗန်စေတတ်သောသဘောကြောင့်မီးပုံကြီးနှင့်တူကုန်၏။ ဒုဝါ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့
 သောကြောင့်ဆင်းရဲကုန်၏။ သေဇေသော၊ ဤကာမဂုဏ်သည်၊ ပရိဗန္ဓော
 မထိအပ်သောများသောအကျိုးစီးပွား၊ မဲ ကိုဆောင်ထုတ်သော ကြောင့်နှိပ်
 စက်တတ်သော၊ ဘာယော၊ ဘေးရန်မည်၏။ သမိဇာသတော၊ မိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
 ကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိ၏။ သကဏ္ဍကော၊ စူးစင်တတ်သောကြောင့်
 ဆူးပြောင့်နှင့်တကွဖြစ်၏။ ဂေဇော၊ မိတ်၏တပ်မက်မောခြင်းအကြောင်းဖြစ်
 ၏။ သေသော၊ ဤကာမဂုဏ်သည်။ သုဝိသမောစ၊ ပြင်းစွာထည်းနှိပ်စက်တတ်
 ၏။ မဟန္တော၊ မောဟနာမုခေါ၊ အားကြီးစွာတွေဝေခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်၏။ ဥပသဂ္ဂေါ၊ ဆေးရန်ကဲ့သို့ထည်းဖြစ်၏။ ဘိဗ္ဗရူပေါစ၊ အ
 လွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သော သဘောထည်းရှိ၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့
 သည်။ သပ္ပထိရူပမာ၊ မကုစားနိုင် သောဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်သော
 ကြောင့်မြွေဥကွောင်းနှင့် တူကုန်၏။ ယော၊ အကြင်မြွေဥကွောင်းနှင့်တူသော
 ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဗဒဏာ၊ ခိုက်ကုန်သော၊ အန္ဓတူတာ၊ ပညာမရှိသည်ဖြစ်၍
 သူကန်းသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အ
 လွန်နှစ်သက်ကုန်၏။ ကာမပဏီန၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော ညွှန်
 ပျောင်းဖြင့်၊ သတ္တာ၊ ကပ်ငြိကုန်သော၊ ဇနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ လောကော၊
 လောကန္တိ၊ ဗဟူ၊ များစွာသောဆင်းရဲတို့ကို၊ အပ္ပိန္နသု၊ ခံစားကုန်၏။ တေဇနာ
 ထိုကာမဂုဏ်၌မက်မောကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတိယာစ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မရဏသေစ၊ အိုခြင်းငွေခြင်း၏လည်းကောင်း၊
 ပရိယန္တိ၊ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နာဘိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရောဂမာဝဟံ၊ ကျင်နာတတ်သော သဘော
 ဖြင့်ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်ခြင်းစသောအပြားရှိသော ဆင်းရဲကိုဆောင်
 တတ်သော၊ ကာမဟေတုကံ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းလျှင် အကြောင်း
 ရှိသော၊ ဗဟုံ၊ ပါဏာတိပါတစသော အားဖြင့်များသော အပြားရှိသော၊
 ဒုဂ္ဂတိဂမနံ၊ ငရဲစသော အပါယ် လေးတုံသို့ ထားစေ တတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊
 အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ် ဒုစရိုက်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ပဋိပစ္စ
 န္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့အဓိတ္တာဝစေသော ခရီးအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား
 ဖြင့်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အဓိတ္တဇနနာ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းမဟုတ်
 သောအပြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တာပနာ၊ ပူပန်စေတတ်သောသဘော
 ရှိကုန်၏။ သံကိလေသိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းပူပန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်ကုန်

၁၃-ဝိသထိနိပါတ်၊

၏။လောကောမိသော၊ လူ၌ ဆွမ်း သင်္ကန်းစသော အာမိသသဗ္ဗဟံဖြစ်၍ ဖြစ်
ကုန်၏။ဗန္ဓနိယာ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ မရုဏဗန္ဓနာ၊
ဘဝတို့၌ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၍ သေခြင်းနှင့်စပ်ကုန်၏။ ဥဗ္ဗာဒနာ၊ တေဉ်
ပြန်ခြင်းကွေ့ကွင်းခြင်းဖြင့်ပိုးရိမ်ခြင်းရူးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဥလ္လပနာ၊
ဩချမ်းသာစွာဩချမ်းသာစွာဟုအထက်အထက်၌ပလ္လား၍ဆိုတတ်ကုန်၏။
ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဝိတ္တပမန္နိနော၊ စိတ်ကိုနှိပ်စက်သောအထွေရှိ
ကုန်၏။သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့ကို၊သံကိဏေသာယ၊ နှိပ်စက်ပူပန်စေခြင်းဖြင့်
ခိပ္ပံ၊လျှင်စွာ၊ မာရေန၊မာရ်နတ်သားသည်၊ ဩဠိတံ၊ထောင်အပ်သောဣဿ
ဗ္ဗဟံဖြစ်၏။ ကာမာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်၊အနန္တဒီနဝါ၊ တပ်မက်မော
ခြင်းစသော အဆုံးအမရှိသောများသောအပြစ်ရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊အ
ပါယ်ဆင်းရဲစသောများသောအပြားရှိသော ဆင်းရဲဖြင့် အတန်တလဲလဲဖွဲ့
တတ်ကုန်၏။ မဟာဝိသော၊ ထတ်တလောသေစေတတ်သောပြင်းသောအ
ဆိပ်နှင့်တူကုန်၏။ အပ္ပဿာဒေါ၊ ဓားသွားဖျား၌ တည်သောများရည်ကဲ့သို့
နည်းသောသာယာခြင်းရှိကုန်၏။ ရဏကရာ၊ ရာဂစသည်နှင့်စပ်သောငို
ကြွေးကြောင်းစသောကိလေသာကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သုက္ခဗက္ခဝိသောသ
နာ၊သတ္တဝါတို့၏အပြစ်မရှိမြူစင်သော ကုသိုလ်အတို့ကို ခြောက်စေတတ်
ကုန်၏။ သာအဟံ၊ထိုကာမဂုဏ်တို့ကိုစွန့်၍ရဟန်းပြုပြီးသောဝါသည်၊
ကတွာဇ္ဈတိ ကတွာဇ္ဈမိနာ ကာရဏေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်း
ကြောင့်၊တောဒီသံ၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသဘောရှိသော၊ ကာမဟေတုကံ၊
ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဗျာသနံ၊ပျက်စီး
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ တံ၊ထိုကာမဂုဏ်ကို၊ သဒေါ၊အခါခပ်သိမ်း၊
နိဗ္ဗာနာဘိရုဏာ၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ နုပစ္ဆာဂမိဿာမိ၊နောင်တ
တန်မခံစားအံ့၊အဟံ၊ဝါသည်၊ကာမာနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ရဏံ၊အရိယမဂ်
တည်းဟူသောစစ်ထိုးခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ပြု၍၊သီတိဘာဝါဘိသင်္ကပ္ပိနိ၊ကိ
လေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံယောဇနက္ခယေ၊ သံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတာ၊မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တာ၊မမေ့မလျော့၊ ဝိဟ
ရိဿာမိ၊နေတော့အံ့။ မဟေသိနော၊သီလစသောဟေးဇူးကိုရှားတတ်
ကုန်သောဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယေနမဂ္ဂေန၊အ
ကြင်မပွင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောခရီးဖြင့်၊ ဝိတ္တော၊သံသရာတည်းဟူသော
ကြီးစွာသောရေအယဉ်ကိုကူးကုန်၏။ အဟတ္ထိ၊ဝါသည်လည်း၊ တေဟိ၊ထို

၇၆

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးလည်းဖြစ်
ထသော၊ အသောက်၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိထသော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်း
ဟူသောမြူလည်းမရှိထသော၊ ခေမံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းတည်းဟူသော သေး
လည်းမရှိထသော၊ အရိယံ၊ ပြုစင်စွာထသော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်စွာထသော၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း
ဟူသောခရီးသို့၊ အနုဂစ္ဆာမိ၊ လိုက်ပေအံ့၊ ဗဟိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုဗျေ၊ သင်
တို့သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌံ၊ အရိယဖိုလ်တရား၌တည်ထသော၊ ကမ္မာမုမိတရံ၊ ရွှေပန်းထိပ်
သည်၏သို့၊ ဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ သဘာမည်သော၊ ဣမံ၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့၊ ပဿ
ထ၊ ရှုကုန်ထော၊ အယံ၊ ဤသုဘာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အနေဇံ၊
တဏှာ၊ ကင်းပြီးသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ရုက္ခမူလမ္ပိ
သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချာန်ကိုဝင်စား၏၊ သုဘာ၊
သုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇာ
ယနေ၊ အဋ္ဌမိ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တည်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ
တရားနှင့်ပြည့်စုံစေ၏၊ သဒ္ဓမ္မသောဘဏာ၊ မဂ်ဥပဇာန်ဖိုလ်ဥပဇာန်ကိုရသ
ဖြင့်သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကိုတင့်တယ်စေတတ်၏၊ ဥပ္ပထဝဏ္ဏံ၊ ယ
ဥပ္ပထဝဏ္ဏံထေရီမသည်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်၏၊ ထေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်
ပြည့်စုံ၏၊ မဇ္ဈဟာယိနိ၊ သေးခြင်းတရားမှယုတ်၏၊ သာအယံဘိက္ခုနီ၊
ထိုသုဘာရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘုဒ္ဓိဿာ၊ တော်ထွန်ပြီးဖြစ်၍ ကိလေသာ
တည်းဟူသောအရှင်၏ထက်မှလွတ်၏၊ အနုဏာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ကြွေမြီလည်းမရှိပြီ၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေငါးပါးကိုလည်းပွား
စေအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ၊ အလုံးစုံသောယောဂစေးပါးတို့မှလည်း
ကင်းပြီ၊ ကတကိစ္စာ၊ ထဆဲ၊ ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကိုလည်းပြုအပ်ပြီ၊
အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းသောရဟန္တာမိန်းမတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဓာတုပထိ၊ လူ့ထုံ၊ ဗာတု
မဟာရာဇိထုံ တာဝတိံသာထုံတည်းဟူသောကာမသုဂတိထုံ၌ ဖြစ်သော
'သတ္တဝါတို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဒေဝသီ
ဗောန၊ တာဝတိံသာနတ်သားအပေါင်းနှင့်တကွ၊ ကမ္မာမုမိတရံ၊ ရွှေပန်း
ထိပ်သည်၏သို့ဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ သုဘာမည်သော၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာမသို့၊
'ဣဒ္ဓိယာ၊ မိမိနတ်တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပသကံဗ္ဗ၊ ကပ်လေ၍၊ နမဿတိ၊ ငါးပါးသော
'မိန့်ခြင်းဖြင့်ရိုသေစွာရှိခိုး၏၊ ကမ္မာမုမိတာ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်၏သို့ဖြစ်သော
သုဘာ၊ သုဘာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံး

၁၃-ဝိသတိနိပါတ်၊

၇၇

အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ရှုတ်ဆိုပြီး၊ ဝိသတိနိပါတ်တော၊ ဝိသတိနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ၊

၁၄-တိသနိပါတ်၊

☞ (၇၁) ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထသော၊ ဇီဝကမ္မဝနံ၊ အဘယမင်းသားသည်မွေးအပ်သောဇီဝက၏ ဘိဇ္ဇကံ ပဉ္စယျာဉ်တောသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ နေခြင်းငှါသွားသော၊ သုဘံ၊ သုဘမည်သော၊ တံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကို၊ ရတ္တကော၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌ ဖြစ်သော ရွှေပန်းထိပ်သည်သားမိန်းမကြွေးသောကျားသည်၊ နိဝါရေယိ၊ သွားခြင်းကိုဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုမိန်းမကြွေးသောယောကျ်ားကို၊ သုဘာ၊ သုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ အဗြဗံ၊ ဆိုထေ၏၊ အာရသော၊ အမောင်လှလင်း၊ တော၊ အမောင်လှလင်းအား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ အပရာမိတံ၊ ပြစ်မှာမိထေသနည်း၊ ယံယေနအပရာမေန၊ အကြင်အပြစ်ကြောင့်၊ ဝံ၊ ဥယျာဉ်သို့သွားပါသောငါ့ကို၊ ဩဝရိယာန၊ ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌသိ၊ သင်ရပ်ဘိ၏၊ သော၊ ထိုအပြစ်သည်၊ နတ္ထော၊ ငါ၌မရှိသည်သာတည်း၊ အာရသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ ပဗ္ဗဇီတာယ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမ္ဗုသနာယ၊ ထိပါးခြင်းငှါ၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ အာရသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ ဂရုကော၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့အလေ့ပြုအပ်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ သတ္တုသာသနော၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ယာသိက္ခာ၊ အကြင်အကျင့်ဝတ်သိက္ခာဝုန်ကို၊ သုဂတေန၊ ထာခြင်းကောင်းတော်မူ သာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုရည်၍ပညတ်အပ်၏၊ တာဟိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သိက္ခာဝုန်တို့ဖြင့်၊ ပရိသုဇ္ဈပဒံ၊ စင်ကြယ်သောကုသိုလ်အရရှိသော၊ အနဂီတံ၊ ရာဂစသောကိလေသာတည်းမရှိပြီးထသော၊ ဝံ၊ ငါသို့သောရဟန်းမိန်းမကို၊ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဩဝရိယာန၊ ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌသိ၊ သင်ရပ်ဘိသနည်း၊ အာဝိသမိတ္တော၊ စိတ်၏နောင်ကျူခြင်းကိုပြုတတ်သောကာမစိတက်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်နောက်ကျူသောစိတ်ရှိသော၊ သရဇော၊ ရာဂစသောကိလေသာတည့်ဟူသောမြှူရှိသော၊ ထံ၊ သင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သားသည်၊ အနာဝိလံ၊ ကာမစိတက်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်နောက်ကျူသောစိတ်မရှိပါသော၊ ဝိဂတရဇံ၊ ရာဂစသောကိလေသာမြှူထည့် ကင်းပြီးထသော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌၊ ဝိရုတ္တမာနသံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သောလွတ်ခြင်းဖြင့်ကိလေ

သာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသောသော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဩဝရိ
ယောန၊ ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌသိ၊ သင်ချင်သိသနည်း၊ ဟဂိန၊ နှမ၊ တွံ၊ သင်
သည့်၊ ဗဟရာစ၊ ပဌမအရူဟိန္ဒတည်သည်ဖြစ်၍ ငယ်လည်းငယ်သေး၏၊
အပါပိကာစ၊ အဆင်းအားဖြင့်မယုတ်မာသည်သာလျှင်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊
ပဌမအရူဟိန္ဒတည်သည်ဖြစ်၍ကောင်းသော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသင်
အား၊ ပဗ္ဗတ္တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ကိ၊ ကရိသတိ၊ အဘယ်မူစဖို့နည်း၊ ကာ
သာယစိဝရံ၊ ဖန်သည်ဖြင့်စွန်းသောသင်္ကန်းကို၊ နိက္ခိပ၊ ချွတ်လော၊ ဇေယျ၊ လာ
ထည့်လော၊ သုပုပ္ဖိတေ၊ လှိုင်စွာပွင့်သောပန်းပင်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တော
၌၊ ခမာမ၊ ငါတို့မွေ့လျော်ပျော်ပါးကုန်အံ့၊ ဒုမာ၊ သင်ပင်တို့သည်၊ ကုသုမရ
ဇေန၊ မိမိတို့၏ပန်းဝတ်မှုံရဖြင့်၊ သရဋ္ဌိတာ၊ တညီတညွတ်တည်ကုန်ထွက်၊
သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မရရဉ္စ၊ မွေးကြိုင်ပျံ့စွာသော အနံ့ကိုလည်း၊
ပသဝန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏၊ အယံ၊ ဤလဉ္စတုသည်၊ ပဌမဝဿန္တော၊ ရှေးဦး
စွာသောရိပ်းလည်း၊ ဥတု၊ ရှေးဦးစွာသောရိပ်းဥတုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်
၍၊ သုခေါ၊ အလွန်သဒယာ၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ဇေယျ၊ လာထည့်၊ သုပုပ္ဖိတေ၊ လှိုင်စွာ
ပွင့်သောပန်းပင်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တော၌၊ မယံ၊ နှစ်ယောက်သောငါ
တို့သည်၊ ခမာမ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးကုန်အံ့၊ ကုသုမိတသိခရာ၊ အများ
တိုင်အောင်ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပန်းပင်ရှိကုန်သော၊ ပါဒပါ၊ သင်ပင်တို့
သည်၊ မာလုတေရိတာ၊ ထေရ် အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊
သောင်းသောင်းထဲထဲ အသံ ရှိကုန်ထွက် ပြီးမှင်း သကဲ့သို့ မည်ကုန်၏၊
တွံ၊ သင်အရှင်မသည်၊ ကောဝ၊ တယောက် အထည်တည်းသာ၊ ဝနံ၊ တော
သို့၊ ယဒိဋ္ဌိဂါဟိဿသိ၊ အကယ်၍ သက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုတော၌၊
တုတ္တံ၊ သင်နှမအား၊ ကာ၊ အဘယ်မည်သော၊ ခတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ဘ
ဂိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့နည်း၊ ဝါဠုမိဂသံဃာသေဝိတံ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားစ
သောသားရဲအပေါင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်သော၊ ကုဗ္ဗရမတ္တကရေဏုဇ္ဇော
လိတံ၊ အရန်ယစ်သော ဆင်ပေါ်ဆင်မတို့သည်မျိုးပဲ၊ အပ်သောသစ်ရွက်
သစ်ခက်သံတို့ဖြင့် ချောက်ချားနှောက်ရှက်အပ်သော အရပ်လည်းဖြစ်ထ
သော၊ ခဟိတံ၊ လူမှုလည်း ကင်းထသော၊ ဘိသနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိ
ထသော၊ မဟာဝနံ၊ ကြီးစွာသောတောအုပ်သို့၊ အသဟာယာ၊ အဖော်မပါ
တံယောက်ထည်းသာလျှင်၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ သင်အလိုရှိသိ၏၊
တပနိယကုတာ၊ နိစွာသောရွှေဖြင့် ထုလုပ်စီရင်အပ်သော၊ မိတိကာ၊ ဣတ၊
ရွှေဆင်းထုကဲ့သို့၊ ဝိတ္တထတေ၊ ဝိတ္တထတာမည်သောနတ်ဥယျာဉ်၌၊ အန္တ

၂၂

ရာဇာနတ်သွီးတို့ကဲ့သို့၊ ဝိစရသိ၊ အလွန်ထင်တယ်လျက်သွား၏၊ အနုပမေ၊
 နှိုင်းယှဉ်ရာမရနိုင်သောနှုမ၊ ထုံ၊ သင်နှမသည်၊ ဝဂ္ဂဟိကာသိကသုရမေ
 ဟိ၊ အလွန်ပြေပြစ်ချောမြေ့၊ နွေညက်ကုန်သောကာသိ ကရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်
 သောသိပ်မွေ့ညံ့သက်သောအဝတ်တို့ဖြင့်၊ သောဘသိ၊ နှိုင်းယှဉ်ရာမရ
 အောင် တင့်တယ်လတ္တံ့၊ ကိန္နရီမန္တလောစနေ၊ ကိန္နရီမကဲ့သို့ညှင်း
 ညှင်းကြည့်သောစွဲစွဲ ရှုသာကြည်လင်စွာသော မျက်လုံးရှိသောနှုမ၊ မယံ၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သောငါတို့သည်၊ ကာနုနန္တရေ၊ တော၏အလယ်၌၊ သဟ၊
 တက္က၊ ယဒိဝိဟရေရ၊ အကယ်၍မွေ့ပျော်နေရကုန်ငြားအံ့၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ သောနုဂေါ၊ အလိုသို့လိုက်သည်၊ သိယံ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဟိသ
 စ္စံ၊ မှန်၏၊ တယာ၊ သင်ထက်၊ ဝိယတ္တရော၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်သော၊ ပါတော၊
 တစုံတယောက်သောသတ္တဝါသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထုံ၊ သင်
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ယဒိကရိသသသိ၊ အကယ်၍လိုက်နာအံ့၊
 ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ သုဝိတာ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ဘောင်၌အာဝသ၊ ချမ်းသာစွာနေလှည့်စော၊ ပါသဒ္ဓနိဝါတဝါ
 သိနိ၊ နတ်တို့၏မိမိနှင့်တူသော ပြာသာဒ်ဆောင်တို့၌ နေသည်၊ ဧဟာဟိ၊
 ဖြစ်လော၊ နာရိယော၊ ကျွန်မိန်းမတို့သည်၊ တေ၊ အရှင်မ၏၊ ပရိကမ္မန္တ၊ အမှု
 ကြီးငယ်ကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုစေကုန်၊ ထုံ၊ သင်နှမသည်၊ ကာသိကသုရမာ
 နိ၊ အလွန်ညှပ်သိပ်မွေ့သော ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော ဂုဓိတို့ကို၊ ဝေရယ၊
 ဝတ်ဆင်ထေလော၊ မာလာဝဏ္ဏကံစ၊ ပန်းနံသာနံသာပျောင်းကိုလည်း၊ အ
 သိဇောပေဟိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအထင့်အတယ်ပြုခြင်းဖြင့်လည်းကိုယ်ကို
 တပ်စေလော၊ ကဗ္ဗနမဏိရတ္တကံ၊ ရွှေအတိဖြစ်သောအသား၊ နှိုက်ပတ္တမြား
 ဂုဏ်တို့ဖြင့်ချယ်ထယ်အပ်သော၊ ဗဟု၊ ထက်ကောက်ခြေကျင်းအစရှိသော
 အားဖြင့်များသောအပြားရှိသော၊ ဝိဝိဓံ၊ အလုပ်ဆန်းကြယ်စွာသောအားဖြင့်
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ အဘာရကံ၊ တန်ဆာကို၊ တေ၊ သင်အား၊ က
 ရောမိ၊ ပြုပေအံ့၊ တဂိနိ၊ နှုမ၊ သုခေတရဗေဒန္တံ၊ စင်ကြယ်စွာပွတ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လွင့်ပြီးသော မြူရှိသောအထက်၌ ကျက်အပ်သောနီ
 သောမိတာန်လည်းရှိထသော၊ သုတံ၊ တင့်တယ်စွာထသော၊ ဂေါနကတုလိ
 ကသန္တကံ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသောမည်းသော ကော်ဇောဟင်းသားမွှေးစ
 သည်ဖြင့်ပြည့်သော လဲသွတ်သောအခင်းတို့ဖြင့် နှီးအပ်ခင်းအပ်ထသော၊
 နုဓံ၊ အသစ်စက်စက်သော၊ မဟာရဟံ၊ အဘိုးများစွာထိုက်ထသော၊ စန္ဒနမ
 ဣထိထာဒုဂန္ဓိကံ၊ ဂေါသိတစသောစန္ဒကူးနှစ် ဖြစ်ထုံအပ်သည်ဖြစ်၍အ

လွန်မွှေးကြိုင်သော အနံ့ထည်းရှိသော၊ သယံ၊ အိပ်ရာထဲ၌၊ တံ၊ သင်
အရှင်မသည်၊ အဘိဇ္ဈဟ၊ တက်၍ချင်းသာစွာအိပ်နေ ထည့်ထော၊ ဘဂိနိ၊
နှမ၊ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ သရဗ္ဗတံ၊ တက်၍ကည်သော၊ အမနုဿသေဝိတံ၊ ဘီလူး
ရက္ခိသ်တို့သည်စောင့် အပ်သော၊ ဥပ္ပလံ၊ ကြာပွင့်သည်၊ ကေနမိ၊ တရံတ
ယောက်သောသူသည်၊ အခရိတုတ္တံ၊ မသုံးဆောင်ရဘဲပျက်စီးသည်သာ
လျှင်၊ တဝေယျယံထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ အရှင်မ
သည်၊ ဗြဟ္မစာရိနိ၊ မြတ်သောရဟန်း၏ အကျင့်ကိုကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သကေ
သု၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂေသု၊ တရံတယောက်သော သူသည်မသုံး
ဆောင်အပ်သောကိုယ်အင်္ဂါ၊ ကြီးပယ်တို့၏၊ ဧရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ဝမိဿထိ၊
ရောက်လတ္တံ့သတည်း၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတ္တကော၊ မိန်းမကြူးသော
ယောကျ်ားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။ အာရသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်
သား၊ ကုဿ၊ ဝုဋ္ဌရမ္ဘီ၊ ခပ်စသောသုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော
သောဒနဓမ္မေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ပျက်တတ်သောသဘောရှိသော၊ သုသာနဝ
ဆးန၊ သင်းချိုင်းရာမြေကြီး ကိုပွားစေတတ်သော၊ ဣဓကဋ္ဌေဝရေ၊ ဤမ
စင်အတိပြည့်သောအကောင်၌၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သောဝတ္ထုကို၊ တေတ
ယာ၊ သင်လှသင့်သည်၊ သာရသဗ္ဗတံ၊ မြတ်၏ဟုပြီးပွင်းအပ်သနည်း၊ ယံ၊ အ
ကြင်မတင့်တယ်စွာသောကိုယ်အင်္ဂါကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိမနော၊ တပါးသော
အာရုံ၌ကင်းသော စိတ်အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒိက္ခထိ၊ သင်ကြည့်၏ထံ၊ ထို
သင်နှစ်သက်အပ်သောကိုယ်အင်္ဂါကို၊ မယတ္တံ၊ ငါ့အား၊ ကထေဟိ၊ ဆိုစဉ်းပါ
ကိံထော၊ ။ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ တုရိယာ၊ သမင်မငယ်၏အကြီးနိဇ္ဈဝ၊ မျက်လုံးတို့
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ ထောင်၌၊ ကိန္နရိယာ၊ ကိန္နရီမ၏၊ အ
ကြီးနိဇ္ဈဝ၊ မျက်လုံးတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သောဘိတာနိ၊ တင့်တယ်ကုန်
သော၊ ထဝ၊ သင်၏နယနာနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဒက္ခိယ၊ မြင်ရ၍၊ ဘိယျော၊ အ
ဆင့်အဆင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာမရတိ၊ ကာမဂုဏ်၌ ဖွေထွေခြင်းသည်၊ ပဝစ
တိ၊ ပွား၏၊ ။ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ဝိမကေ၊ အညစ်အကြေးမရှိသော၊ ဟာရုက
သန္နိတော၊ ရွှေချပ်၏မျက်နှာနှင့်တူသော၊ တေ၊ သင်၏မူခေ၊ မျက်နှာပြင်၌၊
ဥပ္ပလသိဝရောပမာနိ၊ ကြာနီပွင့်ချပ်ပျားနှင့်တူကုန်သော ရွှေရွှေဝင်းဝင်းတိ
သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ထဝ၊ သင်၏၊ နယနာနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ဥဒိက္ခယ၊
မြင်ရ၍၊ ဘိယျော၊ အဆင့်ဆင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်သည်၊
ပဝစတိ၊ ပွား၏၊ ။ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ နုရဂတာ၊ ဝေးသောအရပ်သို့
သွားလိမ့်သည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဟထပဋ္ဌေ၊ ရှည်သူယ်သောမျက်မှောင်

၀၀၀

ထန်းအရေးရှိကုန်သော။ ပိသုဒ္ဓိဒဿနေ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသောမျက်စိထုံးတို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သရဌသေ၊ တံ ပါးသောအမှုကိုမကြံမူ၍ အောက်မေ့ကုန်အံ့၊ ကိန္နရိမန္တသောစနေ၊ ကိန္နရိမ ကဲ့သို့ညွှင်းညွှင်းကြည့်သောမျက်စိရှိသောနှစ်မ၊ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ တယာ တဝ၊ သင်၏၊ နုယနာ၊ မျက်စိထုံးထက်၊ ပိယတ္တရော၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်သော သူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာဝုသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ် သည်သား၊ ယောဝု၊ အကြင်သင်သည်၊ ဗုဒ္ဓသုတံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ရင်၌ ဖြစ်သောသွေးတော်ရဟန်းမိန်းမကို၊ ပတ္တယသိ၊ တောင့်တထိ၏၊ သောဝု၊ ထို သင်သည်၊ အပထေ၊ ဆူးပြောင့်ဘေးရန်ရှိသောမှားသောခရီးဖြင့်၊ ပယာတုံ သွားခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသည်မည်၏၊ စန္ဒ၊ ထဝန်းမိမာန်ကို၊ ကိဠနကံ၊ ကစားဖွယ်ရာဟူ၍၊ ဂဝေသသိ၊ ရှာသည်မည်၏၊ မေရုံ၊ ယူစနာရှင်သောင်း ထေးထောင်မြင့်သောမြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို၊ လင်္ဂေတုံ၊ ခုံကျော်အံ့သောငှါ၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသည်မည်၏၊ အာဝုသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည် သား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အာရုံ၌၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရာဂေါ၊ တပ် ခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံသည်၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောက၌၊ နုတ္ထိဟိ၊ နုတ္ထိတေ၊ မရှိသည်သာတည်း နံရာဂံ၊ ထိုတပ်ခြင်းကို၊ ကိရိသောပိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ န ဇာနာမိ၊ ငါမသိ၊ သမုလကော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသောအမြစ်အရင်းနှင့်တကွသော တပ်ခြင်းကို၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ် ဖြင့်၊ ဟတော၊ ငါသတ်အပ်ပြီ၊ ဣဟံဇ္ဇာရရာ၊ မီးကျိုးတွင်း၌၊ ဥဇ္ဈိတော ဣဝ၊ ချအပ်သောလောင်စာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပတော၊ အဆိတ်၏အ စေးကိုမျှမကြွင်းစေသောအားဖြင့်၊ ကတော၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကိုပြုအပ်သော၊ ပိယပတ္တောဣဝ၊ အဆိပ်အိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နံရာဂံ၊ ထိုတပ်ခြင်းကို၊ ကိရိသောပိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ နပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ သမု လကော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသောအမြစ်အ ရင်းနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကို၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဟတော၊ ငါသတ်အပ်ပြီ၊ ယဿာဣတ္ထိယာ၊ အကြင်မိန်းမအား၊ ဣဒံဓန္ဓပဉ္စကံ၊ ဤဓန္ဓာငါးပါးအပေါင်း ကို၊ အပစ္စဝေက္ခိတံ၊ မဆင်ခြင်အပ်သေးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သတ္ထာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ယဿာဣတ္ထိယာ၊ အကြင်မိန်းမအား၊ အနုနုဿ သိတော၊ မဆုံးမအပ်သေးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိကံ၊ ထိုအို့သ ဘောရှိသောလောကုတ္တရာ တရားကိုမျက်မှောက် မပြုရသေးသောမိန်းမ

၂၂

ကို၊ တို့၊ သင်သည်၊ ပထောတယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ဖြားယောင်းလော၊ သေခံ
 တို့၊ ထိုသင်သည်၊ ဇာနန္တ၊ ဖြစ်ခြင်းမျက်ခြင်းကိုမတောတ်မပြန်သိသော၊ ဣ
 မ၊ ဤသုဘာမည်သော၊ ခဟန်းမိန်းမကို၊ အာဂမ္မ၊ ရွှေ၊ ဝိဟညသိ၊ ပင်ပန်းတိ
 ဇီ၊ အာရသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ အတ္တ၊ ငွ
 ဝန္တိထေ၊ ဆဲရေးခြင်းရှိခိုးခြင်း၌ ထည်းကောင်း၊ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာခြင်း
 ဆင်းရဲခြင်း၌ထည်းကောင်း၊ သတိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်ထွဋ်သောသတိသည်
 ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ အခါခပ်သိမ်းထင်၏၊ သင်တံ၊ တေထု
 မ္မကသင်္ခါရကို၊ အသုဘန္တိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မစင်တို့ဖြင့်ပိုစီး
 သောကြောင့်မတင့်တယ်ယူ၍၊ ဇာနိယ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောဘ
 ဝသုံးပါးလုံး၌ပင်လျှင်၊ မနော၊ ငါ၏မိတ်သည်၊ နုလိမ္မတိ၊ တဏှာတည်းဟူ
 သောလိပ်းကျိခြင်းစသည်ဖြင့်မထိမ်းကျ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သုဂ
 တဿ၊ ကောင်းသောထာခြင်းရှိထော်မှုသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝိကာ၊
 တပည့်မတည်း၊ မဂ္ဂဠာကယာနုယာယိနိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမင်
 တည်းဟူသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ယာဉ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့သွားလေ့ရှိ၏၊
 ဥဒ္ဓတသလ္လဿ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသော ကိလေသာတည်းဟူသော
 ငြောင့်ရှိ၏၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်း၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုညာဝါရထော၊
 ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့သွား၍၊ ခမာမိ၊ တယောက် ထည်းတည်းမွေ့လျော်
 ၏၊ အာရသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ သုမိတ္တိတာ၊ လက်ခြေ
 မျက်နှာစသောအခြင်းအရာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာစီရင်ပန်းဆင်း၍ လုပ်ကျွေး
 အပ်ကုန်သောကောင်းမွန် တင့်တယ်စွာသော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိထသော၊
 တန္တု၊ ဟိစ၊ ကြိုးသွယ်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ခိလကေဟိစ၊ လက်ခြေကေသျှံ
 ကုန်းနားရွက်စသည်တို့ကိုသွယ်ခြင်းငှါတတ်အပ်သော သင်သားထုံတံတို့
 ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝိနိဗ္ဗာ၊ လက်ဆစ်ခြေဆစ်ဥက္ခောင်း ထည်နားအစရှိ
 သည်တို့ကို အသွယ်သွယ်ဖွဲ့အပ်သော၊ နဝါ၊ လုပ်သစ်စက်စက်ဖြစ်သော၊
 ဒါရုကမိလ္လကာ၊ သင်သားထုံတံ စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ စီရင်အပ်
 သောစက်ယန္တရားရုပ်ကို၊ ဝိဝိဓပနုစိတာဝိယ၊ ယန္တရားစက်ကြိုးစသည်
 တို့ဖြင့်ဆွဲငင်၍သတင်အစီးအရင်ဖြင့် ထားအပ်ကစေအပ်သကဲ့သို့၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ခိဋ္ဌာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏အဖြစ်ကိုပညာမျက်စိဖြင့်မြင်အပ်ပြီ၊ အာရသော
 ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ ထမ္ဘိတန္တုဝိလကေ၊ ထိုသင်သားယန္တရားရုပ်
 အပိုဖွဲ့သော ကြိုးလက်ဆစ်ခြေဆစ် ခါးဆစ်ထည်ဆစ်ဥက္ခောင်းနားစသည်
 တို့ကိုဖွဲ့သောကြိုးနှင့်တကွသောလွှဲတံကို၊ ဥဒ္ဓတေ၊ ဖွဲ့မြဲထားတိုင်းသောအ

ရာဇဂြိုဟ်ပင်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဝိဿန္တဝိဿန္တန၊ ထိုထိုသို့သော
 အပင်၌ပင်ချ်သဖြင့်၊ ပရိတြိတော၊ ဖရိုဖရဲကြိအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍ
 သော၊ ထိုသစ်ယန္တရားရုပ်အစိတ်၌အထုံးအထုံးအပိုင်းအပိုင်းရှိသောအား
 ဖြင့်၊ ကထော၊ ပြုအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ပေါတ္ထကရူပန္တိ၊ ဤကြိုးကားယန္တ
 ရားရုပ်၌ထုံတံကားယန္တရားရုပ်ဟူ၍၊ နဝိန္ဒေယျ၊ မှတ်ခြင်းကိုမရရာ၊ ဧဝံသ
 န္တေ၊ ဤသို့မကောင်းသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်သားစက်ယန္တရားရုပ်ဟူမ
 ကောင်းသောအစိတ်အစိတ်သော ကြိုးထွံတံတို့တွင်၊ ကိမ္ဘိ၊ အဘယ်သော
 အစိတ်အစိတ်၌၊ မနံ၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ နိဝေသယေ၊ သစ်စက်ယန္တ
 ရားရုပ်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရာအနည်း၊ အာရသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်
 သည်သား၊ တထူဝံ၊ ထိုအစိတ်စိတ်အဖြာဖြာရှိပြီးသော သစ်သားယန္တရား
 ရုပ်နှင့်တူစွာ၊ ဒေဟကာနိ၊ လက်ခြေမျက်နှာစသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့သည်၊
 ဝံမမ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုကိုယ်အင်္ဂါတို့သည်၊ တေ
 ပိဓဗ္ဗေဟိ၊ ထိုပထဝီဓာတ်အစရှိသော ပရမတ္ထတရားတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊
 နဝတ္ထန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဒေဟော၊ အတ္တဘောသည်၊ အဝယဝေဟိ၊ လက်ခြေ
 မျက်နှာအစရှိသောကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အစိတ်တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္ထ
 တိဝိယ၊ အဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူမဗ္ဗေဟိ၊ အစိတ်အစိတ်သောတရား
 တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္ထန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုပထဝီဓာတ်စသော
 တရားအစိတ်တို့တွင်၊ ကိမ္ဘိ၊ အဘယ်မည်သောတရားအစိတ်၌၊ မနံ၊ ဥာဏ်
 နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ နိဝေသယေ၊ ကိုယ်ထက်ခြေမိန်းမယောကျ်ားဟူ၍ နှ
 လုံးသွင်းရာအနည်း၊ အာရသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊
 ဘိတ္တိယာ၊ တိုက်နံ့၌၊ ဟရိတာလေန၊ ဆေးခါနီးဟင်းသစ်တားသင်တွဲစ
 သည်ဖြင့်၊ မက္ခိတံ၊ လိမ်းကျံပွတ်နယ်၍၊ ကတံ၊ လိမ္မာစွာသောပန်းချီသွား
 သည်ပြုအပ်သော၊ ဝိတ္တိကံ၊ မိန်းမရုပ်ကို၊ အန္ဓာ၊ မြင်ရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမိန်းမရုပ်
 ၌၊ မာနုဿိကာ၊ လူမိန်းမပင်ဖြစ်သကောဟူသော၊ ယာသညာ၊ အကြင်အမှတ်
 သည်၊ ဝိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာသညာ၊ ထိုအမှတ်သည်၊ နိရတ္ထကာ၊ လူ၏အဖြစ်
 ဟုဆိုအပ်သောကိုယ်၏ မရှိသောကြောင့် အချည်းနှီးအကျိုးမရှိသည်သာ
 ယှဉ်တည်း၊ တမ္ဘိ၊ ထိုပန်းချီမိန်းမရုပ်၌၊ တေ၊ သင်ထုထင်၏၊ ယံဒဿနံ၊ အ
 ကြင်လူမိန်းမဟူ၍ဖြစ်သည်၊ ဝိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဒဿနံ၊ ထိုမိန်းမရုပ်ကို
 လူမိန်းမဟုတ်၍ဖြစ်သည်၊ ဝိပရိတဒဿနံ၊ ဘောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းရှား
 သောအားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ

အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဟရံအဿု၊ ဆောင်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿနရဿ၊ ထိုမိန်းမကြီးသောယောကျ်ားအား၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ အဒါသိ၊ ပေးစေ၏။ သာ၊ ထိုသုဘာထေရီမသည်၊ နပဗ္ဗိတ္ထ၊ ထုတ်၍ပေးအပ်သော မျက်စိ၌ ကပ်ငြိခြင်းသို့မရောက်၊ တဿစ၊ ထိုမိန်းမကြီးသော ယောကျ်ားအား ထည်း၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုထုတ်၍ပေးအပ်သော မျက်လုံး၌၊ ရာဂေါ၊ တပ်စွမ်းငဲ့ကွက်ခြင်းသည်၊ ဝိဂမာသိ၊ ကင်းလေ၏။ သော၊ ထိုမိန်းမကြီးသောယောကျ်ားသည်၊ နံ၊ ထိုသုဘာထေရီမကို၊ ခမာပယိ၊ ကန်တော့ထည်းကန်ထော့၏။ ကထံ၊ အတယ်သို့ကန်တော့သနည်း၊ ဗြဟ္မစာရိနိ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိသောသခင်မ၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သောတ္ထိ၊ အနာကင်းသဖြင့်ချမ်းသာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဝေနေ၊ ဤမှနေောင်တဖန် ဇေသကံ၊ ဤသို့မကောင်းသော ခုစမှိုက်အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းသည်၊ နဘာဝိသတိ၊ မဖြစ်တတ္တံ၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ဇေသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောခပ်သိမ်းသောအာရုံ၌ ထပ်ခြင်းကင်းပြီးသော၊ ဇနံ၊ အရှင်မသုဘာကျိ၊ အာဟာနိယ၊ ပြစ်မှားမိ၍၊ မဇ္ဇလိတံ၊ ထိန်ထိန် လောင်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးပုံကြီးကို၊ လိဂိယ၊ ဖက်၍၊ ဝိဟရိသံ၊ နေသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အာသိဝိသံ၊ အဆိပ်ထန်သောခြွေပွေးခြွေဟောက်ကို၊ ဂဏ္ဍိယ၊ ဖမ်းကိုင်၍၊ ဝိဟရာမိဝိယ၊ နေမှားမိသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အပရန္တံ၊ ပြစ်မှားမိ၏၊ တုယံ၊ အရှင်မအား၊ အဗိနု၊ စင်စစ်၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပရာမံ၊ အပြစ်ကို၊ ခမေဟိ၊ သည်းခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နံ၊ ထိုသုဘာထေရီမကို၊ ခမာပယိ၊ ကန်တော့၏။ သာဘိက္ခုနီ၊ ထိုသုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ တထော၊ ထိုကာမကြီးသောယောကျ်ားထက်မှ၊ ရတ္တာ၊ လွှတ်ပြီးသော်၊ ဗုဒ္ဓဝရဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အဂမိ၊ သွားစေ၏၊ ဝေရုညထက္ခဏံ၊ မြတ်သောပါရမီတော်တို့ကြောင့် ပြည့်စုံသော လက္ခဏာ တော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါး လက္ခဏာတော်ငယ်ရှစ်ဆယ်ကို၊ ပဿိယ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ ပူရဏကံယထာ၊ ရှေးမျက်စိအမြင်ကဲ့သို့၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ အာသိ၊ အသစ်တဖန်ဖြစ်ပြန်၍ ပြကထေ၊ ရှိ၏။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့၊ ဇိဝကမ္ပဝနိကာ၊ ဇိဝကသရက်ဥယျာဉ်တော၌နေသော၊ သုဘာ၊ သုဘာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသုံးဆယ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ တိသနိပါတော၊ တိသနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။ ။

၁၅-ဝတ္ထုသီလသနိပါတ်၊

(၇၂) ပထဝီသာ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဒီပါမြေအပြင်၏၊ မဏ္ဍေ၊ တန်းဆာသဗ္ဗဟံ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပါဝုလိပုတ္တမ္ဘိ၊ ပါဝုလိပုတ်မည်သော၊ ကုသုမနာမေ၊ ကုသုမသဒ္ဓါဖြင့်ယူတတ်သော အမည်ရှိသော၊ နဂရမ္ဘိ၊ မြို့၌၊ သက္ခကုထကုလိနာယော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်တည်းဟူသော အမျိုး၌အမျိုးကောင်း ထိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဏဝတိယော၊ ဘိဝေသေ၊ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ နွေဘိက္ခုနိယော၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းမိန်းမ တို့တွင်၊ ဧကာ၊ တယောက်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣထိဒါဝိ၊ ဣထိဒါဝိမည်၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဗောဓိထေရီ၊ ဗောဓိမည်သော ထေရီမတည်း၊ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဘိဿဝဗ္ဗန္ဓာ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဘိလနှင့်လည်းပြည့်စုံကုန်၏၊ ဗျာနုဇ္ဈာယနရတာယော၊ လောကီလောကုတ္တရာဗျာန်ကို ဝင်စားခြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်၏၊ ဗဟုသုတာယော၊ ပရိယတ်အကြားအမြင်တည်းဟူသောများသောအကြားအမြင်လည်းရှိကုန်၏၊ ရတကိလေသာယော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ ခါအပ်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကိလေသာရှိကုန်သော ရဟန္တာမိန်းမတို့ချည်းတည်း၊ ၊ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ ပါဝုလိပုတ်မြို့သို့သွားကုန်၍၊ တတ္တတ္တံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကရိယ၊ ပြီးစေ၍၊ ဇောတပတ္တာယော၊ သပိတ်ကိုဆေးကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ရဟိတမ္ဘိ၊ လူကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာဂင်္ဂါမြစ်ထဲရ၌၊ သုခနိသိန္နာ၊ ရဟန်းချမ်းသာ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းချမ်းသာစွာနေကုန်လျက်၊ ဣမာဂိရာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဘိက္ခုနီဆိုအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အတ္တုဒီရေသုံ၊ အမေးအဖြေ၏အစွမ်းဖြင့်ဆိုကုန်၏၊ ၊ အယျဣထိဒါဝိ၊ အရှင်မဣထိဒါဝိ၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ပါသာဒိကာ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် မြင်သောသူတို့၏ ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ဝယောဝိ၊ အယွယ်သည်လည်း၊ အပရိဟိနော၊ ပဌမအရွယ်၌ထည်သည်ဖြစ်၍မယုတ်ပါသေး၊ ကိ၊ အဘယ်သို့သော၊ ဝတိကံ၊ အိပ်ရာထောင်ခြင်း၌ အပြစ်ကို၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ နေက္ခဝံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ဟောသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုယုတ္တမာနာ၊ ဗောဓိမည်သော ထေရီမသည်မေးအပ်သော၊ ရဟိတေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ ဓမ္မဒေသနာကုသထာ၊ ထရားဟောခြင်း၌ထိမ္မာ

သော၊ ဣသိဒါဝါ၊ ဣသိဒါဝါအမည်ရှိသော၊ သာ၊ ထိုရဟန်း မိန်းမသည့်၊
 ဗောဓိ၊ အရှင်ဗောဓိထေရီမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာ၊ အကြင် သို့သော်
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ မဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ထံ၊ ထိုအခြင်း
 အရာကို၊ သုတာ၊ သင်နားထောင်ထော၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ အဗြဟ္မ၊ ဆိုလေ၏၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိ မည်သောထေရီမ၊ မတ္တံ၊ ငါ
 ၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ ဥဇ္ဇေနိယာ၊ ဥဇ္ဇေနိ အမည်ရှိသော၊ ဝုရဝရေ၊ အ
 ဝန္တိတိုင်း၌ဖြစ်သောမြတ်သောမြို့၌၊ သီလသုသံဝုတော၊ သီလကိုကောင်း
 စွာ စောင့်သုံးသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ မနာပါ၊ သီလ အကုသို
 ကျေးဇူးဖြင့် နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဒယိတာစ၊ သနားအပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ကောမိတာ၊ တယောက် တည်းသော သွီးသည်၊ အမှီ
 ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်အယွဟ်သို့ ရောက်သောအခါ၌၊ သာကေတ
 တော၊ သာကေတမြို့၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝရကော၊ ထိမ်းမြားလိုသော၊ ဥတ္တ
 မကုလိနော၊ မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်သော၊ ပဟုတရတနော၊ များသော
 ဥစ္စာ ရတနာရှိသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်၊ အာဂန္တိ၊ လာ၏၊ တဿ၊ သာ
 ကေတပြည်သားထိုသူဌေးအား၊ သုတ္တံ၊ ချွေးမကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာတော၊
 ငါ၏ တောင်သူဌေးသည်၊ ခံ၊ ငါကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သထသု
 ယာ၊ ထောက္ကမ မိန်းမသူသို့ လည်းကောင်း၊ သထသု ရသေစ၊ ဟောမ
 ဟောကျားသူသို့ လည်းကောင်း၊ သာယံ၊ ဟိတံ၊ ညနံနက်၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊
 သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ပတာဝံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရေမိ၊ ပြု၏၊ တေသံ၊ ထိုယောက္ခ
 မယောကျား သူမိန်းမသူတို့၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ ယထာ၊
 အကြင်သို့သော် အခြင်းအရာဖြင့်၊ အနုသိဋ္ဌာ၊ ယောက္ကမ တို့သည် ဆုံးမ
 အပ်သည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုဆုံးမတိုင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရေမိ
 လိုက်နာ၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သာမိကဿ၊ လင်၏၊ ယာဘဂိနိ၊ အကြင်နှမသည်
 လည်းကောင်း၊ ဘာတုနော၊ ငါထင်ညီအစ်ကိုဟ်၏၊ ယောပရိ ဇာနော၊
 အကြင် အဇ္ဈိအရံဖြစ်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံတာ
 ဗိသံ၊ ထိုသို့သောသူကို၊ ကေဝါရကမ္ဘိ၊ တယောက်ယောက်ကို မျှလည်း၊
 ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်တုန်ထုပ်သူဖြစ်၍၊ အာသနံ၊ ထိုက်ထောက်
 သောနေရာကို၊ ဒေမိ၊ ပေးခဲ့၏၊ အန္ဓေန၊ ထမင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါ
 နေနစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပ
 ဌာမိ၊ သုတ်ကျွေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထမင်း ကျွေးရာအရပ်၌၊ သန္နိဟိတံ၊ စီရင်

အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယဉ္ဇ၊အကြင် ထင်ရှားသော ဝတ္ထုသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊တံ၊ထိုစီရင်၍ ထားသောဝတ္ထုကို၊သာဒေမိ၊ သိမှီးသင့်သောဝတ္ထုကို
 သိမှီး၏၊ ဥပနိယာမိစ၊ သိမှီးသော ဝတ္ထုမှအလိုရှိသော ဝတ္ထုကိုဆောင်
 ၏၊ယံ၊အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ယဿ၊အကြင်သူအား၊ပတ်ရှပ်၊လျောက်ပတ်၏
 တံ၊ထိုဝတ္ထုကို၊တဿ၊ထိုသူအား၊ ဒေမိစ၊ပေးသည်ပေး၏၊ အဟံ၊ငါ
 သည်၊ကာထေန၊လုပ်ကျွေးသင့်သောကာလကို မလွန်စေသဖြင့်၊ဥဋ္ဌဟိတွာ၊
 အိမ်ထောင်မှု ကိစ္စကိုပြီးစေ၍၊ စာရံ၊ အိပ်ရှင်မဖြစ်သော ယောက္ခမကို၊
 သရပဂမိ၊ အရိအသေပန်ကြား၏၊တတော၊ ထိုပန်ကြားပြီးသည်မှ၊ ဥဗ္ဗာ
 ရသောဘဟတ္ထပါဒါ၊ တံခါးခံ၌ရပ်ထုက်လက်ခြေတို့ကိုဆောင်ပြီးသော်၊
 ပဉ္စမိ၊ကာ၊လက်အုပ်ချီထုက်၊သာမိကံ၊ လင်အထံသို့၊ဥပေဟိ၊ဆည်းကပ်
 ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ ကော၊အတ္တံ၊ မတ်ဆိတ်ပြီးရာ ခေါင်းပြီးရာပြီးကိုလည်း
 ကောင်း၊ပသာဒံ၊ကတ္ထုကမည်သောအမှုနှင့်စသောမျက်နှာချေရာလွင်မှုနှင့်ကို
 လည်းကောင်း၊အဗ္ဗုနိဉ္စ၊ မျက်စည်းကြည်ကိုလည်းကောင်း၊အာဒါသကပ္ပ၊
 ကြေးမုံကိုလည်းကောင်း၊ဂဏ္ဍိတွာ၊ကိုင်ယူ၍၊ ပရိကမ္မကာရိကာပိယ၊အ
 လုပ်အကျွေးကျွန်မကဲ့သို့၊သယမေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ပတိံ၊လင်ကို၊
 ပိတုသေမိ၊တန်းဆာဆင်၏၊သယမေဝ၊ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ဩဒနံ၊ထ ၈၈
 မင်းကို၊သာယောမိ၊ချက်၏၊သယမေဝ၊ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊တာဇနံ၊စား
 ခွက်လင်တန်းကို၊ခေဝိံ၊ဆေး၏၊မာတာ၊အမိသည်၊ဧကဝုတ္တကံ၊ တယေဝံ
 ထည်းသောသားကို၊ပရိစရတိဇ္ဈဝံ၊ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊
 အဟံ၊ငါသည်၊ ဘတ္တာရံ၊လင်ကို၊ပရိစရာမိ၊ ရှိသေစွာလုပ်ကျွေးခဲ့၏၊
 ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဘတ္တိကတံ၊ပြုအပ်သောလင်၌စားခြင်းရှိထသော၊ အနုတ္တရံ၊
 လင်သို့လိုက်၍ကျင့်တတ်ထသော၊ ကာရိကံ၊ထိုသို့သော ပြုတွယ်ကိစ္စကို
 ပြုတတ်ထသော၊ နိဟတမာနံ၊မာန်ကိုလည်းနှိပ်ချထသော၊ဥဋ္ဌာယိကံ၊ထ
 ကြလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံထသော၊အနုထာဝံ၊မျှင်းရိခြင်းလည်းမရှိထသော၊သီလ
 ပတိံ၊သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ တံမံ၊ထိုငါ့ကို၊ ဘတ္တာ၊ငါ့လင်
 သည်၊နုဿတေ၊ အမျက်ထွက်၏၊ သော၊ထိုငါ့လင်သည်၊ မာတရဉ္စ၊
 အမိကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရဉ္စ၊အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဘဏတိ၊ဆိုလေ
 ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊တုဌေ၊သင်မိခင်ဘခင်တို့ကို၊အာပုစ္ဆ၊ပန်၍၊ဂမိဿာမိ၊
 'ဟရံတရသောအရပ်သို့သွားတော့အံ့၊ ဣသိဒါသိယာ၊ဣသိဒါသိနှင့်၊ဧကော
 ဂါရေ၊တအိမ်ထည်း၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သဟဝတ္ထု၊တကွနေခြင်းကို၊နုဿ
 ဟဝတ္ထု၊အတူမနေတော့အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏတိ၊ဆို၏၊ ပုတ္တ၊ချစ်သား

ဝေံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ မဆိုလင်း၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိသည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
 ရှိ၏၊ ပရိဗျတ္တာ၊ လိမ္မာ၏၊ ဥဋ္ဌာဟိကာ၊ ထကြွလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အနုလသော၊
 ယှဉ်းလည်း မယှဉ်း၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ တုယှံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ကိံ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဣသိဒါသိံ၊ ဣသိဒါသိကို၊ နရောစတေ၊ မနှစ်သက်လေ
 သနည်း၊ တောန္တော၊ အိုအိအိအဘတို့၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိသည်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ ကိဉ္ဇူ၊ တရိုးတစည်းမျှ၊ နုပဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲပေ၊ အဟိစ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်လည်း၊ ဣသိဒါသိံ၊ ဣသိဒါသိကို၊ နဟိံသာမိ၊ မညှဉ်းဆဲနဲ့၊ ဣသိဒါ
 သိယော၊ ဣသိဒါသိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ နဝတ္ထံ၊ မနေချင်တော့ပြီ၊ မေမယော၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣသိဒါသိံ၊ ဣသိဒါသိကို၊ ဒေသောဝ၊ ခုနီးတွင်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧတေယ၊ ထိုဣသိဒါသိဖြင့်၊ အလံ၊ အလိုမရှိတော့
 ပြီ၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်မိခင်တစ်ကိုကို၊ အာပုစ္ဆံ၊ ပန်၍၊ ဂမိ
 သောမိ၊ သွားတော့အံ့၊ တဿ၊ ထိုငါ့ထင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဂ္ဂဟိတွာ၊
 ကြားရ၍၊ သဿုရာစ၊ ယောက္ခမတို့ သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့ကို၊ အပုစ္ဆိံသု၊
 မေးကုန်၏၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိ၊ အဿ၊ ထိုသင့်ထင်အား၊ တယော၊ သင်
 သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော၊ အပရန္တံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုမိလေသ
 နည်း၊ ယထာတူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းကို၊ ဝိသဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်၊ ဘဏ၊ သင်ပြော
 လော၊ တောန္တော၊ အိုယောက္ခမတို့၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်လင်အား၊ ကိဉ္ဇူ၊ တရိုးတစည်းမျှ၊ နပိအပရန္တံ၊ မပြစ်မှားမိချေ၊ နပိဟိံ
 သေမိ၊ ညှဉ်းလည်းမညှဉ်းဆဲ၊ ဗုဗ္ဗစနံ၊ မကောင်းသောစကားကိုလည်း၊ နဘ
 ထာမိ၊ မဆိုရချေ၊ အယေ၊ ယောက္ခမတို့၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘတ္တာ၊ အကျွန်ုပ်
 လင်သည်၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဒေသတေ၊ အကြောင်းမရှိဘဲပင်
 မုန်းခဲ့၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တာယ၊ မယော၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်
 သို့၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဣသိဒါသိကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုယောက္ခမတို့သည်၊ ဝိမ
 နာ၊ နှစ်လုံးမသာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ အဓိဘူတာ၊ နှိပ်
 စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တံ၊ မိမိတို့သားကို၊ အနုရက္ခတာ၊ စိတ်ကိုစောင့်ခြင်း
 ဖြင့်စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သိဗ္ဗပိနိယန္တိံ၊ အကြင်
 ကြက်သရေနှင့်ပြည့်စုံသောနတ်ကဲ့သို့သောချွေးမကောင်းကိုရခြင်းမျှ၊ ဖိနပ
 ရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်ခဲ့၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတွာ၊ ဆို၍၊
 ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတုဗ္ဗာရံ၊ မိဘအိပ်သို့၊ ပရိနယိံသု၊ တပန်ပြန်ပြန်ကုန်၏၊ အံထာံ
 ထိုနောင်မှ၊ ဘာဇတာ၊ ငါ့ဘဝင်သည်၊ အနုဿ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဒုတိယကုလိ

ကဿ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော အမျိုးသားလင်၏၊ စာရမ္ဘိ၊ အိမ်၌၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊
 အဒါထိ၊ ပေးပြန်၏၊ နေန္တောစ၊ ပေးသောငါ့ဘဝင်သည် လည်းကောင်း၊
 ယေနသုကေန၊ အကြင်လက်ဆောင်ဖြင့်၊ သေဗ္ဗိ၊ နှေးဦးစွာသော သူဌေး
 သည်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိန္နုဿ၊ ရ၏၊ တတော၊ ထိုလက်ဆောင်အောက်၊ ဥပဗုဿကေ
 န၊ ထက်ဝက်ပျောက်သော လက်ဆောင်ဖြင့်၊ အဒါထိ၊ ပေး၏၊ တဿာဝိ၊
 ထိုနှစ်ယောက်မြောက်သော လင်၏လည်း၊ စာရမ္ဘိ၊ အိမ်၌၊ မာသံ၊ တလမျှ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝသိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်
 မြောက်သောလင်သည်လည်း၊ ဒါထိဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေး
 စားပါသော၊ အရသိကံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ သိလသမ္ပန္နံ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသော
 ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိစ္ဆရာတိ၊ အိမ်မှငင်ထုတ်၏၊ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဓမ္မကံ၊
 သနားခြင်း၏တည်ရာ၏ အဖြစ်ဖြင့်သူတပါးကိုမိတ်ကို ဆုံးမတတ်သော၊
 ဓန္တံ၊ မိမိ၏ကိုယ်နှုတ်ကိုငြိမ်သက်သည်ကို၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခယ၊ ဆွမ်း
 ခံအပ်သောငှါ၊ ဝိစရန္တံ၊ သူတပါးမိတ်ကို နှစ်သက်စေသဖြင့် သွားသောရ
 ဟန်းကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ကိံဘဏတိ၊ အ
 ဘတ်ဆိုဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အိုရဟန်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သောဟိ၊ နားထောင်
 လော၊ မေး၊ ငါ၏၊ ဇာမာတာ၊ သမက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်လော၊ ပေါဋ္ဌိဉ္စ၊ သင်ဝတ်
 သောသင်္ကန်းခွင်းသင်းပိုင်ကို လည်းကောင်း၊ စာမိကဉ္စ၊ ဆွမ်းခံသောသ
 ပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိက္ခိပ၊ ဇွန်ပစ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊
 သောဝိ၊ ထိုလူထွက်ယောကျ်ားသည်လည်း၊ ပက္ခံ၊ လခွဲခံ၊ မှ၊ ဝသိတွာ၊ ငါ
 နှင့်တကွနေပြီး၍၊ အထ၊ ထိုလခွဲလွန်သောအခါ၌၊ တဘတံ၊ ငါအဘကို၊ ဘဏ
 တိ၊ ဆို၏၊ ကိံဘဏတိ၊ အဘတ်ဆိုဆိုသနည်း၊ သေဗ္ဗိ၊ ရှင်သူဌေး၊ ပေါဋ္ဌိဉ္စ၊ ငါ
 ဝတ်သောသင်္ကန်းခွင်းသင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ စာမိကဉ္စ၊ ဆွမ်းခံသော
 သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တကဉ္စ၊ ရေသောက်ခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ မေ
 ငါအား၊ ခြေဟိ၊ ပေထော၊ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း၊ ဘိက္ခံဘိက္ခယ၊ ဆွမ်းခံအံ့
 သောငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စရိဿာမိ၊ သွားတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို
 ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုလူထွက်ယောကျ်ားကို၊ ဇံ၊ ငါ၏၊ တာတော၊
 အဘသည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော၊ အထုံးစုံ
 သော၊ ဥာတိဂတာ ဥာတိဂတော၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ဝဂ္ဂေါ၊ ပေါင်းစည်းစုဝေးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဣဓ၊ ဤပြည့်စုံကြွယ်
 ဝသောအိမ်၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ကိံ၊ အဘတ်၊ ကြောင့်၊ နကိရတိ၊ မပျော်မွေ့သ
 နည်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဘဏ၊ ပျော်မွေ့သောအကြောင်းကိုဆိုလော၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်

၁၅-စက္ကဝါသနိပါတ်၊

၉၀

စွာ၊ အယံ၊ ဤဣသိဒ္ဓါသိသည်၊ တော၊ သင်၏၊ ဆန္ဒ၊ အလိုကို၊ ကရိဟိတိ၊ ပြုလေ
 က္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောမျိုးအပေါင်း၊ စုဝေး၍ဆို
 သည်ရှိသော်၊ ဘဏတော၊ ဆိုအပ်သောရဟန်းလူထွက်သည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို
 ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အတ္တ၊ မိမိနှင့်စပ်သော၊ သက္ကော၊ တော်တွန်ခြင်းသည်၊ ယဒိ
 ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ မဗ္ဗံ၊ ငါ
 အား၊ ဣသိဒ္ဓါသိယာ၊ ဣသိဒ္ဓါသိဖြင့်၊ အယံ၊ အကျိုးမရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣသိ
 ဒ္ဓါသိယာ၊ ဣသိဒ္ဓါသိနှင့်၊ ကောဗာဓေ၊ တအိမ်တည်း၌၊ သဟဝတ္ထံ၊ တထွ
 နေခြင်းကို၊ နဝန္တံ၊ မနေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထို
 ရဟန်းလူထွက်သည်၊ ဝိဿန္တိတော၊ ငါ့အဘလွှတ်လိုက်သည်ရှိသော်၊
 ဂတော၊ အလိုရှိရာ သွားလေ၏၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကောကိနိ၊
 တယောက်တည်းတည်း သာလျှင်ဖြစ်၍၊ ဝိဗိန္တေ၊ ကြံ၏၊ ကိ'ဝိဗိန္တေ
 မိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာပုစ္ဆိတုန၊ ငါ့အဘကို ပန်
 ၍၊ မရိတုယေဝါ၊ သေအံ့သော ပြုမူလည်း၊ ဂစ္ဆိသံ၊ သွားအံ့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ
 ဝါ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ မူလည်း၊ ဂစ္ဆိသံ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဗိန္တေ၊
 ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိနယဓရိ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော၊ ဗဟုသုဘာ
 များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယျာ
 ဇိနဒတ္တ၊ အရှင်မဇိနဒတ္တာသည်၊ ဂေါတမာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော၌၊ စရမာနာ
 သွားသည်ဖြစ်၍၊ တာတကုလံ၊ ငါ့အဘ၏အိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆိ၊ လာ၏၊ အ
 မှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ကုလံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ တံ၊ ထိုဇိနဒတ္တာ
 ထေရီမကို၊ မိသွားနု၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဇ္ဈာယ၊ နေရာမှထ၍၊ အသာ၊
 ထိုဇိနဒတ္တာထေရီမအား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပယိ'ခင်းပြု၊ နိသိန္နာယစ
 နေရာ၌ထိုင်နေပြီးသောဇိနဒတ္တာထေရီမ၏လည်း၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ
 ရှိခိုး၍၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အဒေါယိ'၊ ပေးလှူ၏၊ အန္ဓေနစ၊ ထမင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓေနစ၊ ခဲပွယ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အဒေါယိ'ပေးလှူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းကျွေးရာအရပ်၌၊ ယဉ္ဇ၊ အ
 ကြင်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ သန္နိဟိတံ၊ စီရင်အပ်သည်ဖြစ်၍ရှိ၏၊ တေနစ၊ ထို
 ဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုဇိနဒတ္တာထေရီမကို၊ သန္တပ္ပယိတွာ၊ ကောင်း
 စွာရောင့်ရဲစေပြီး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝဝံ၊ ဆို၏၊ ကိ'အဝဝံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ
 နည်း၊ အယျ၊ အရှင်မ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုအံ့သော၌၊
 ဣန္ဒ္ဓာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝဝံ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တာ
 တော၊ ငါ၏အဘသည်၊ ငါ့ကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ကိ'ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့

၆၂ ထေရီဂါယာပါဠိတော်နိဿယ

ဆိုသနည်း၊ ဂုတ္တိကော၊ ချစ်သွေး၊ ဣဝေ၊ ဤအိပ်၌ပင်လျှင်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုရဟန်း
အကျင့်စသော ရဟန်းတရားကို၊ စရာဟိ၊ ကျင့်ဦးလော၊ သမဏေ၊ ခုဟန်း
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိဇဇာတိဉ္စ၊ ဂုတ္တိကော၊ ဂုတ္တိကော၊ အနန္တနုဓ၊ ထ
မင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေနုဓ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တပ္ပယ၊ ရောင့်
ရဲစေဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ရောဒန္တိ၊ ပိုလျက်၊ အဉ္စထိ၊ လက်ဆုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍၊ တာတံ
ဘခင်ကို၊ ဘဏာမိ၊ ဆို၏။ ဘာတ၊ တခင်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပဟိ၊ မ
ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်ချေ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊
နိဇ္ဈရေသာမိ၊ ပျက်စီးစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏာမိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ တာတော၊ တခင်သည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆို
သနည်း၊ ဂုတ္တိကော၊ ချစ်သွေး၊ ဝေယံ၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်မဂ်ဒိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော
ထောဂုတ္တိကောတရားကိုးပါးကို၊ ဗ္ဗိဇဇာသေဋ္ဌော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောလူ
နတ်ဗြဟ္မာတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တိ၊ ကရိ၊ မျက်
မှောက်ပြုတော်မူ၏။ တံတာမိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗောဓိဉ္စ၊ သစ္စာလေး
ပါးကိုသိသောမဂ်ဉာဏ်သို့လည်းကောင်း၊ အပ္ပဓမ္မဉ္စ၊ မြတ်သောအရဟတ္တ
ဒိုလ်တရားသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပါပုဏ၊ ရောက်လေလော၊ နိဗ္ဗာ
နဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ထဘဿ၊ ရလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ အ
ဟံ၊ ငါသည်၊ မာတာပိတု၊ အမိအဘတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဘိ၊ အလုံးစုံသော
ဉာတိဂဏဝဂ္ဂဉ္စ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒပိတွာ၊ ရှိခိုး
ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗဇိကာ၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာဟံသတ္တာဟောန၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်၊
တိ၊ သာပိန္န၊ ပိန္နာသုံးပါးတို့ကို၊ အဗဿပိ၊ မျက်မှောက်ပြုရပြီ၊ အယျေ၊
အရှင်မဗောဓိထေရီမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သတ္တဇာတိယော၊
ရှေးခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ယဿ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံ၏၊ အသံ၊
ဤကံမနှစ်သက်သောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဗလပိပါကော၊ အကျိုးစက်ဖြစ်
သောအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ထဝ၊ သင်ဗောဓိ
ထေရီမအား၊ အာပိက္ခိယံ၊ ကြားပေအံ့၊ တံ၊ ထိုငါကြားထွက်သောမကောင်း
မှုကံကို၊ ကေမနာ၊ ထည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဿမေဟိ၊ နား
ထောင်လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေးခုနစ်ဘဝ၌၊ ဇေကာကန္တေ
ဇေကာကန္တအမည်ရှိသော၊ နဂရမ္ဘိ၊ မြို့၌၊ ပဟုတဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိ
သော၊ သုဝဏ္ဏကာရော၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊
သောအဟံ၊ ထိုရွှေပန်းထိပ်သည်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်သည်၊ ယောဗ္ဗဒုမဒေန၊

၁၅-စက္ကသီသနိပါတ်၊

၆၃

အရွယ်မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်၊ မက္ကောယစ်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမ
ယားကို၊ အာသေဝိသင်္ဂ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တတော
ထိုရွှေပန်းဝတ်သည်အဖြစ်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရတနာခဲ၍၊ အဝိမိယံ၊ အဝိမိအမည်
ရှိသော၊ နိရယဒ္ဓိ၊ ငရဲကြီး၌၊ စိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပက္ကော၊
ငရဲမီးဖြင့်ထောင်၏။ တတောစ၊ ထိုအဝိမိငရဲမှသည်၊ ဥဇ္ဇဟိတွာ၊ ထ၍၊ မက္က
နိယာ၊ မျောက်မ၏၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမိ၊ ဝင်၏။ သက္ကောဟတေတကံ၊ ပွား
၍ရုနစ်ရက်မြောက်ပြီးသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယူထပေါ၊ မျောက်အပေါင်း၏အရှင်
ဖြစ်သော၊ မဟာကပိ၊ မျောက်မင်းသည်၊ နိလန္တေသိ၊ ငှားစေ့ကိုကိုက်ထုတ်
၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာဝိယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်သည်၊
ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမယားကို၊ ဂစ္ဆာန၊ လွန်ကျူး၍၊ အစရိ၊ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏၊
တဿမယှံ၊ ထိုငါ့အား၊ တေ၊ ဤမျောက်မင်းငှားစေ့ကိုအထုတ်ခံရခြင်း၏
အကြောင်းသည်၊ ကဗ္ဗဗလံ၊ ရှေးလွန်ပြီးသောရုနစ်ဘဝအဖြစ်၌ပြုအပ်သော
ပရဒါရုံ၏အကျိုးသည်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တတော၊ ထိုမျောက်
အဖြစ်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရတနာခဲ၍၊ ကာလကံရိတွာ၊ သေခဲ့၍၊ သိဉ္ဇဝေ၊ သိဉ္ဇဝ
တိုင်း၌၊ အရညေ၊ တောအရပ်၌၊ ကာဏသေစ၊ ကန်းလည်းကန်းလသော၊
ခဏ္ဍာယစ၊ ခြေလည်းခွင်သော၊ ဇေတိယာ၊ ဆိတ်မ၏၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်း၌၊ ဩက္ကမိ
မဋ္ဌိသန္ဓေန၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ န္ဒါဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ၊ နှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊
နိလန္တိတော၊ ထုတ်အပ်သောငှားစေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါရကော၊ ကျောက်ကုန်း
၌ဘက်၍စီးကုန်သောသူငယ်တို့ကို၊ ပရိဝဟိတွာ၊ ချိပိုးရှက်ဆောင်၍၊ ကိမိ
နာဝ၊ ပရံကျောက်ဆစ်တို့၌လောက်အထိတက်လျက်၊ အန္ဓော၊ နိုင်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အကလ္လော၊ နာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုငှားစေ့ထုတ်
သောဆိတ်အဖြစ်၌ဆင်းရဲခံရခြင်းသည်၊ ယထာဝိ၊ အာသေဝိမကောင်းမှုကံ
ကြောင့်ခံရသည်၊ ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမယားကို၊ ဂစ္ဆာန၊ လွန်ကျူးသွား
လာမိသောကြောင့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တ
တော၊ ထိုဆိတ်အဖြစ်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရတနာခဲ၍၊ ဂေါဝါဏိဇကဿ၊ နွားကုန်
သည်၏၊ ဂါဝိယာ၊ နွားမဝမ်း၌၊ ဧတော၊ ဖြစ်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ထာ
ဝါထဓမ္မာ၊ ချိန်ရည်ဖြင့်ဆိုးသကဲ့သို့နိသောအမွှေးရှိသော၊ ဝန္တော၊ နွားသား
ငယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ န္ဒါဒသမာသေ၊ တဆဲ၊ နှစ်လရောက်သောအခါ၌၊
နိလန္တိတော၊ ထုတ်အပ်သောငှားစေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဂီလံ၊
လင်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ သကဋံ၊ ထွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓေရယိတွာန
ရုံး၍၊ အဋ္ဌာရသဒ္ဓိ၊ တဆဲ၊ ရှစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ အန္ဓော၊ ကန်းသည်ဖြစ်

၍သာသျှင်။ အရွှေ၊ နှိုက်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အကလွှာ၊ နာသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ဌေးစေ့ထုတ်ခံရခြင်းသည်။ ယထာပိ၊ အဘယ်မကောင်းမှု
 ကံကြောင့်နည်း၊ ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမယားသို့၊ ဂစ္ဆာနု၊ သွားလာဘူးသောမ
 ကောင်းမှုကံကြောင့်တည်း။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုနွား
 အဖြစ်မှ၊ စမိတွာ၊ ရတေခဲ၍၊ ဝိတိယာ၊ မြို့လမ်းခရီး၌၊ စာရေဒါသိယာ၊ အိပ်
 ပေါက်ကျွန်မ၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မဟိဇ္ဇာ၊ မိန်းမသည်။
 နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇာတိနပုံ
 သကော၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်နပုံးဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့နပုံးဖြစ်ရခြင်းသည်။ ယထာ
 ပိ၊ အဘယ်မကောင်မှုကံကြောင့်ဖြစ်သနည်း၊ ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမယားကို၊
 ဂစ္ဆာနု၊ လွန်ကျူးသွားလာမိသောကြောင့်၊ ဇာတိနပုံသကော၊ ပရိသန္ဓေအား
 ဖြင့်နပုံးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တိသတိဝဿမိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်
 ဖြောက်သောအခါ၌၊ မတော၊ သေခဲသည်ဖြစ်၍၊ ကဗဏမိ၊ ဆင်းရဲစွာသော၊
 အပ္ပဘောဂေန၊ နည်းသောဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသော၊ ခနိတပုရိသပါတဗဟုလမိ၊
 မြို့ရှင်ယောက်ျားတို့၏နှိုက်စက်ခြင်းများသော၊ သာကမ္ပိကကုလမိ၊ သေနက
 မည်သောအမျိုးအိမ်၌၊ ဒါရိကာ၊ မိန်းမငယ်ဖြစ်၍၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တ
 ဝါဟော၊ တွည်းကုန်သည်သူကြွယ်တဦးသည်။ ကမ္မန္တတော၊ တွည်းအလုပ်
 အမှုအားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဥဿန္ဓာယ၊ ပြောသော၊ ဝိပုလ္လာယ၊ များသော၊
 ဝုဗ္ဗိယာ၊ ကြွေးမြီ၏ပွားခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ကုလဗာရသ္မာ၊ ငါဖွားသော
 အိမ်မှ၊ အတ္တိန္ဒိတွာ၊ လူယက်၍၊ ဝိလပန္တိ၊ ငိုမြည်တမ်းစဉ်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ဩကဗ
 တိ၊ ငင်ယူ၍ကျွန်မပြုလေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သောဠာသမေဝသော၊
 တဆွဲခြေစက်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂိရိဒါသော
 နာမ၊ ဂိရိဒါသမည်သော၊ အသာ၊ ထိုတွည်းကုန်သည်၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊
 ပတ္တယောဗ္ဗနံ၊ အပွဿ်သို့ရောက်သော၊ ကညံ၊ သတို့သမီးငယ်ဖြစ်သော၊ ဇံ၊
 ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဩရုဒ္ဓတိ၊ မယားပြု၏။ တဿာပိ၊ ထိုဂိရိဒါသမည်
 သောလင်အားလည်း၊ အညာ၊ ငါမှတပါးသော၊ သိလဝတိ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဂုဏဝတိ၊ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယသဝတိစ၊ အခြွေအရံနှင့်
 ထည်းပြည့်စုံသော၊ ဘတ္တာရံ၊ လင်အလိုသို့၊ အနုဝတ္တာ၊ လိုက်ပေတတ်
 သော၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုလင်အား
 မိဒေသနံ၊ မယား၌ရုန်းခြင်းအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဒါသိတ၊ ကျွန်မကဲ့
 သို့၊ ဥပဠာယန္တိ၊ လင်ကိုလုပ်ကျွေးသော၊ ယံဇံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ ပတိနော၊
 လင်တို့သည်၊ အပကိရိတုန၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့လင်

၁၅-စက္ကဝါသနိပါတ်၊

၆၅

တို့စွန့်ပစ်၍သွားခြင်းသည်၊တဿမယျံ၊ထိုငါ၏၊ ကမ္မဗလံ၊ သူတပါးမ
ယားကိုလွန်ကြူးသော မကောင်းမှု ရန်းအောင်ပြုသော မကောင်းမှုကံ၏
အကျိုးစက်တည်း။ တဿပိ၊ ထိုမကောင်းမှု၏တည်း။ အန္တော၊အဆုံး
ကို၊မယာ၊ငါသည်၊ ကတော၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့် ပြုအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤ
သို့၊ ဂဗ္ဘာဟိ၊ သင်မှတ်ယူစေထော့၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိထေရီမ
သီညံ၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊အဘာ
သိတ္ထ၊ရှုတ်ဆိုပြီ၊ စက္ကဝါသနိပါတော၊ စက္ကဝါသနိပါတ်သည်၊သမ
က္ခော၊ပြီးပြီ၊ ၊

၁၆-မဟာနိပါတ်၊

☞ (၇၃) မန္တာဝတိယာ၊မန္တာဝတိအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊မြို့၌၊ ကောဉ္ဇ
ဿ၊ကောဉ္ဇအမည်ရှိသော၊ရဉ္ဇော၊မင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊မိဗုယားကြီး
၏၊ကုတ္တိန္ဒ၊ဝမ်း၌၊ဇာတာ၊ဖြစ်သော၊ သုမေခာ၊သုမေခာမည်သော၊ မိတာ၊
သွီးသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊သာသနံ၊မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကရေ
ဟိ၊ပြုကုန်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဿဒိတာ၊ တရားဟောသဖြင့်
သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုဝေအပ်၏၊ သာ၊ထိုသုမေခာမင်းသွီးသည်၊
သိသဝတိ၊ အကျင့်သိလန့်ပြည့်စုံ၏၊ ဗိတ္တကထိကာ၊ ဆန်းကြယ်သော
တရားစကားကိုပြောဆိုတတ်၏၊ဗဟုသုတာ၊များသောအကြားအမြင်ရှိ၏
ဗုဒ္ဓသာသနော၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏သာသနာတော်၌၊ဝိနိတာ၊ ဆုံးမတော်မူ
အပ်ပြီးသောကိုယ်နှုတ်ရှိ၏၊ သာ၊ထိုသုမေခာမင်းသွီးသည်၊ ဥဘယော၊
သင်တို့ အမိအဘ နှစ်ယောက်တို့သည်၊ နိသာမေထ၊ နားထောင်ကုန်
ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာဝိထရော၊ အမိအဘတို့သို့၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊
ဘဏတိ၊ဆို၏၊ တောန္တော၊ အိုအမိအဘတို့၊ အဟံ၊ငါသည်၊ နိဗ္ဗာန
ဘိရတာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၌ မွေ့လျော်၏၊ ဘဝဂတံ၊ ဘဝသုံးပါး၌အကျုံး
ဝင်သော ထေတုမကသင်္ခါရမည်သည်ကား၊ ယဒိဝိဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ပြည်၌အ
ကျုံးဝင်သည် ဖြစ်စေကာမူ၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသည်၊ အသဿတံ၊ အပြု
မရှိ၊ကာမာပန၊ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့သည်ကား၊ ကိမင်္ဂံ၊
အဘယ်ဆိုဝွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊တု ဣ၊ အနှစ်မရှိသည်ဖြစ်၍အချည်းနှီးသာ
တည်း၊အပ္ပဿာဒါ၊ထုံသွား၌ပျားရည်ပေါက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ သဘာဝဝွယ်မရှိ
ကုန်၊ဗဟုဝိစာတာ၊ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ၊
ကာမာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ကဇု၊ကာ၊ခါးစပ်ကုန်၏၊အာသိဝိသုံပမာ၊တေး

ရန်နှင့်တကွဖြစ်၍လျှင်သော အဆိပ်ရှိသောမြွေဟောက်နှင့် တူကုန်၏။ ယေ
 သု၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗာဿ၊ သူမိက်တို့သည်၊ သုရန္တိတာ၊ အလွန်
 တွေဝေမိန်းမောကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူမိက်တို့ကို၊ ဒိဗ္ဗစရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာ
 လပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ သမပ္ပိတာ၊ မိမိတို့မကောင်းမှုကံသည်ပစ်ချအပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟညန္တိ၊
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယစီ၊
 နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသီရတာ၊ သီလ
 ကိုမစောင့်ကုန်သော၊ ပါပဗုဒ္ဓိနော၊ ယုတ်မာသောပညာရှိကုန်သော၊ ဗဒဏာ၊
 သူမိက်တို့သည်၊ ပါပကမ္မာပါပကမ္မေန၊ မိမိတို့မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဝိနိ
 ပါတေ၊ အပါစေးထုံ၌၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သောစန္တိ၊ ဆင်းရဲကိုခံစားရ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိယကုန်၏။ ဓုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော၊ အစေတနာ၊ မိမိ
 ၏အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သောစိတ်မရှိကုန်သော၊ တေဗာဏာ၊ ထိုသူ
 မိက်တို့သည်၊ ဒုက္ခသရဒယောရုဒ္ဓါ၊ အာရုံ၌တပ်မက်မောခြင်းတဏှာလျှင်
 အကြောင်းရှိသော သံသရာဝင်္ဂဆင်းရဲ၌ နစ်မွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေသေ
 နန္တဒေသိယမာနေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်
 အဇာနန္တ၊ အနက်ကိုမသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့
 ကို၊ နုဗုဒ္ဓါရေ၊ ထိုးထွင်း၍မသိကုန်၊ အဓမ္မ၊ အမိချစ်၊ ယေဗာဏာ၊ အကြင်
 သူမိက်တို့သည်၊ ဘဂဝတံ၊ တဝသုံးပါး၌ တည်သောဝင်္ဂဆင်းရဲကို၊ အဘိ
 နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိဟ
 န္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ တေဗာဏာ၊ ထိုသူမိက်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဝရဒေသိတာနိ၊
 ဖြတ်စွာထုရားတို့သည်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါး
 တို့ကို၊ အဇာနန္တ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ တေယေဝစ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို မသိ
 သောသူမိက်တို့သည်လည်း၊ ဗဟုတရာ၊ ဤလောက၌ များခဲ့ကုန်၏။
 ဘဂဝတေ၊ တံသုံးပါးသည်၊ အနိစ္စမိ၊ မမြဲသည်ရှိသော်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်
 တို့၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အသဿတာ၊ မမြဲသည်သာတည်း။
 ဇဝံ၊ ဤသို့မမြဲသော်လည်း၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဇာယိတဗ္ဗဿ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့သည်မှ၊ ဗာဏာ၊ သူမိက်တို့သည်၊ နုစသန္တသန္တိ၊ မထိတ်လန့်ကုန်၊
 စတ္တာရော၊ ငရဲတိရစ္ဆာန်၊ ဖြိတ္တာ၊ အသုရကောယ်ဟူသော အပါယ်လေးထုံတို့
 သည်၊ ဝိနိပါယာ၊ ချမ်းသာအရမှရှေ့လျှောသည်ဖြစ်၍၊ ဘင်းရဲစွာသောဂတိ
 တို့တည်း၊ ဇေတဂတိယော၊ လူထုံနတ်ထုံဟူသော ဂတိနှစ်ပါးတို့ကိုလည်း၊
 ကထဗ္ဗိ၊ ကောင်းမှုကံ၏ပြုနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြု၊ ငြင်စွာပြုအပ်သော

ကုသိုလ်ဖြင့်၊ လ ဗ္ဗန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဝိနိပါတကထာ၊ အပါယ်ထုံ၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အား၊ နိရယေသု၊ ချမ်းသာကင်းရာ ဖြစ်သော အပါယ်လေးထုံတို့ ၌၊ ပဗ္ဗန္တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ နဝအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဥတယော၊ နှစ်ပါးရုံသော အဓိအာတတို့၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဒသဗလ သာ၊ အားသလှပါး၊ နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဝစနေ၊ သာ သနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဘူ၊ ရဟန်းပြုစဉ်သောဌ၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကြပါကုန် သော၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ အပ္ပေါသုက္ကာ၊ ထပါးသော အမှုတို့၌ အားထုတ်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိမရဏပဟာနာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသေ ခြင်းကိုပယ်အံ့သောဌ၊ စာမိုသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌လုံ့လပြုပေအံ့။ ကာယကလိနာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုဆင်းရဲစေတတ်ထသော၊ အသာဓရန၊ အနှစ် မရှိထသော၊ ထဝဂတေန၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝစိုဆင်းရဲကို၊ အဘိနန္ဒိတေန၊ နှစ်သက်သဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘဝဂဏှာယ၊ ထုံသုံးပါး ၌တပ်တတ်သောတဏှာ၏၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့ သည်၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကုန်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိသာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့။ အမှော်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ ၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ၊ အက္ခတော၊ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းစသော ရှစ်ပါးသောကုသိုလ်ဖြစ်ရာ မဟုတ်သော အရပ်ဖြစ်သောဓဏကို၊ ဝိဝဇ္ဇိ တော၊ ကြဉ်အပ်ပြီ၊ ခတော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ရာဖြစ်သောကိုး ခုမြောက်သောဗု ဋ္ဌုပ္ပါဒဓဏကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပေပြီ။ သိဏာနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရစသောသိ လကေးပါးတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစာရိယံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူ သောမြတ်သောအကျင့်ကို ထည်းကောင်း၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ နရသေယျံ၊ မဖျက်ဆီးအံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူသည်၊ ဟု တွာ၊ ဖြစ်၍၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်လှူဖြစ်သမျှကာလပတ်လုံး၊ အာဟာရံ၊ အစာ ကို၊ နအာဟာရိယံ၊ မသုံးဆောင်အံ့၊ မရဏဝသံဝ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့သာလျှင်၊ ဂထာ၊ ရောက်သည်၊ ဟေသာမိ၊ ဖြစ်တော့အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုမေဓာ၊ သုမေ ဓာသတို့သွားသည်၊ မာတာပိတရော၊ အဓိအာတတို့ကိုဘေဏတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသာ၊ ထိုသုမေဓာသတို့သွား၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည် ဗုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရောဒတိ၊ ငို၏၊ ပိတာ၊ ခမည်း တော်သည်လည်း၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သမာဘိသဇော၊ ပျက်စီး သောချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရောဒတိ၊ ငို၏၊ တေ၊ ထိုအဓိအာတနှစ်ယောက် တို့သည်၊ ပါသဒ္ဓတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌၊ ဆမာပတိတံ၊ မြေ၌လည်းသော

၆၈

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ။

သုမေဓာသတို့သွီးကို၊ သညာပေတုံ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုမှတ်စေခြင်းငှါ၊ စာစုနို့
 လုံ့လပြုကုန်၏။ ။ ပုတ္တိကော၊ ချစ်သွီးသုမေဓာ၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထဦးငယ်၊ သောမိ
 ထေရ၊ ရဟန်း၊ မပြုရဟုစိုးရိမ်သဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ တုံ၊ သင်
 ကို၊ ဝါရဏဝတိမ္ပိ၊ ဝါရဏဝတိအမည်ရှိသေးမြို့၌၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်သည်၊ အ
 သိ၊ ဖြစ်၏။ အဏိကဂုဏ္ဍာ၊ အဏိကဂုဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 အတိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းထွ၏၊ တဿ၊ ထိုအနိကဂုဏ္ဍမင်းအား၊ တုံ၊ သင်
 ကို၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏။ ။ တုံ၊ သင်ချစ်သွီးသည်၊ အဏိကဂုဏ္ဍဿ၊ အဏိက
 ဂုဏ္ဍမည်သော၊ ရာဇိနော၊ မင်း၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊
 မိဖုယားကြီးသည်၊ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုတ္တိကော၊ ချစ်သွီး သုမေဓာ၊
 သိသာနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရစသောဝိလ ထေးပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာထော် သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗုတ္တရာ၊ ပြုခက်ကုန် ခက်စွာကုန်၏၊ ရဇ္ဇေ၊ အဏိက
 ဂုဏ္ဍမင်း၏ပြည်၌၊ အာဏာ၊ သင်၏ အာဏာနဲ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 နေံ၊ ဤငါတို့အိမ်၌ဖြစ်သောဥစ္စာလင်အိမ်၌ဖြစ်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းလည်းကောင်း၊ သုခ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော
 ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ တုယံ၊ သင်
 ၏၊ ဟတ္ထဝတံ၊ ထက်သို့ရောက်၏၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဗဟရိက၊ အရှယ်လည်း
 ဟူနုစွာသေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမဘောဂေ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့
 ကို၊ ဘုရားဟိ၊ ခံစားဦးလော့၊ ပုတ္တိ၊ ချစ်သွီး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား
 ဝါရေယျံ၊ ဤနေ့၌ထုတ်ဝင်းခြားအံ့ဟု ချီးချက်သည်လည်း ။ ဟောတု၊ ဖြစ်
 စေလော့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ ထိုအခါအဘတို့ကို၊ သုမေဓာ၊ သုမေဓာ
 သတို့သွီးသည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ကိ၊ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ။
 မေ၊ ငါအား၊ ဒေသိကာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သောအဏိကဂုဏ္ဍမင်း၏ပြည်
 ၌အာဏာနဲ့ခြင်းစသည်တို့သည်၊ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်ပါစေကုန်ထင့်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘဝဂတံ၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝန်ဆင်းရဲ
 စသည်၊ အသာရံ၊ အနှစ်မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပဗ္ဗ
 ဇ္ဇာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟေဟိတိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေန၊ ထိုအဏိကဂုဏ္ဍမင်းနှင့်၊ ဝါ
 ရေယျံ၊ ထိမ်းမြားအံ့ဟုချီးချက်ခြင်းသည်၊ နစေဝဟေဟိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ။
 ကိ၊ အဘယ်သို့အနှစ်မရှိသနည်း၊ သဝနဝန္တံ၊ ထွက်သောအနံ့လည်းရှိစေ
 သော၊ ဘယာနကံ၊ ရာဂမကင်း သေးသော သူတို့အားကြေသက်ခြင်းကို

ဆောင်တတ်ထသော၊ ကုဏ္ဍပိတ္တံ၊ ခြွေကောင်ပုပ်ခွေးကောင်ပုပ်တို့ဖြင့်
 ပြည့်သောသားရေအိမ်ကဲ့သို့၊ အသုစိပုတ္တံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောမစင်
 တို့ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ကပ္ပရိတံ၊ တကြိမ်ကဲ့သို့အခါခါဝမ်းပိုစီး
 သော၊ ဣမဂတ္တံ၊ ဤငါ၏ကိုယ်ကို၊ ပုဏိကာယံ၊ အကောင်ပုပ်ဟူ၍၊ အသုစိ၊
 မစင်ကြယ်သောကိုယ်ဟူ၍၊ အဘိသင်္ဂိသေယျံ၊ နှလုံးသွင်းပေအံ့၊ ဝိက္ခယကံ၊
 အလွန်စက်ဆုပ် ဖွယ်ရှိထသော၊ ဓံသသောဏိတပလိတ္တံ၊ မစင်ကြယ်စွာ
 သောအသား အသွေးတို့ဖြင့်လိမ်းကျံထသော၊ ကိဝိက္ခယာလယံ၊ များစွာ
 သောပိုးမျိုးရှက်ဆယ်တို့၏ တည်ရာအိမ်သဏ္ဍယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ သကု
 ဏဘတ္တံ၊ ကျိုးလင်းတစသောဌာနတို့၏အစာလည်းဖြစ်ထသော၊ တံကဠေ
 ဝရံ၊ ထိုအကောင်ပုပ်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေနန္တိ၊ ထိသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊
 တည်၏၊ တံဇာထိုငါ့ကို၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒိယျတိတိ၊ အိုင်ရာ
 ထောင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ရှုအပ်၏ဟူ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြာသနည်း၊ တဉ္စ၊ ထိုပြ
 ခြင်းသည်လည်း၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကာ
 ယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ အဝိရံ၊ မကြာမြင့်ခင်၊ အပေတဝိညာဏော၊ သေ
 သည်ဖြစ်၍ ဝိညာဉ်ကင်း သည်ရှိသော်၊ သုသာနံ၊ သုသာနံသို့၊ နိဗ္ဗုပ္ပတိ၊
 ဆောင်အပ်၏၊ ဉာတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဇိက္ခုတ္တမာနေဟိ၊ စက်ဆုပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကဗ္ဗိကံရိယ၊ အနှစ်မရှိသောထင်းတုံးကဲ့သို့၊ ဆုဋ္ဌော၊
 စွန့်ပစ်အပ်၏၊ နိယကာ၊ မိမိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မာကာဝိဟရော
 အမိအဘာဘိဝံသလည်း၊ ပရဘတ္တံ၊ တပါးသောမြေခွေးစသည်တို့၏အစာ
 ဖြစ်ထသော၊ နံ၊ ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ သုသာနေ၊ သုသာနံ၌၊ ဆုဋ္ဌုနံ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊
 ဇိက္ခုတ္တံ၊ ဤအကောင်ပုပ်၏ နောက်မှလိုက်ရသည်ဟု စက်ဆုပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ နာသန္တိ၊ ဥက္ခာင်းနှင့်တကွတတ်၍ရေချိုးကုန်၏၊ သာဓာရဏာ၊
 မိမိနှင့်ဆွေမျိုးဆက်ဆံကာမျှသာဖြစ်ကုန်သော၊ နေဘာ၊ သုသာနံသို့ဆောင်
 တတ်သောမိဘမှတပါးသောတပါးသောသူတို့သည်ကား၊ ကိံပန၊ အဘယ်
 မှာစက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိချေတုံအံ့နည်း၊ ဗာဏာ၊ သူရိုက်တို့သည်၊ အသာရေ၊
 မြဲခြင်းစသော အနှစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌိနာရသဟံတေ၊ အရိုးရအကြောစု
 သာဖြစ်ထသော၊ ခေဋ္ဌပုဉ္ဇပဿာဝပရိပုဏ္ဏေ၊ တံထွေးရကျင်ပေရတို့ဖြင့်
 ပြည့်ထသော၊ ပုဏိကာယမ္ပိ၊ အပုပ်အစုဖြစ်သော၊ ကဠေဝရေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်
 ၌၊ အဇ္ဈောသိတာ၊ တဩဇာ၏အစွမ်းဖြင့်လွှမ်းမိုးတိမ်း၍ တည်ကုန်၏၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နံကဠေဝရံ၊ ထိုအကောင်ကို၊ ဝိနိဗ္ဗုဏ္ဏိတွာ၊ ဥပုသ်ဖြင့်
 ခွဲခြင်းဝေစာနံခြင်းကိုပြု၍၊ အဿ၊ ထိုအကောင်ပုပ်၏၊ အန္တိန္တရံ၊ အတွင်းအ

၂၀

၁၀၀

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ဂါထာ၊ ဗာဟိရံ၊ အပဋ္ဌ၊ ကယိရာ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအံ့၊ အဿကာယဿ၊ ထို
 အကောင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဂန္ဓ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သိုးသောအနံ့ကို၊ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်
 သည်ဖြစ်၍၊ သကာဗိမာတာ၊ မိမိအမိပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဇိဂုစ္ဆေယျ၊ စက်
 ရုပ်သေရာ၏၊ ခန္ဓသတုအာယတနံ၊ ခန္ဓာသတ်အာယတနဆိုအပ်သော
 ရုပ်နာမ်တရားအပေါင်းကို၊ သင်္ခတံ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော
 အကြောင်းတရားတို့သည် ကပ်၍ပြုပြင်အပ်၏၊ တယိဒံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားဟု
 ဆိုအပ်သော၊ နက္ခံ၊ ထိုဘဝ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်၊ ဇာတိမူလကံ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အနု
 ဝိမိနန္တိ၊ ကြံဆင်ခြင်ထောက်ခံသောငါသည်၊ ဝါရေယျံ၊ အိပ်ထိမ်းခြားခြင်းကို၊
 ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိတော့အံ့နည်း၊ ဒိပသေဒိဝသေ
 နေတိုင်းနေတိုင်း၊ နဝနဝါနိ၊ ထိုခဏ၌သွေးအပ်သောအဖြစ်ဖြင့် အသစ်အသစ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိသတ္တိသတာနိ၊ သုံးရာသောထွံတို့သည်၊ ကာယမ္ဘိ၊ ငါ၏
 ကိုယ်၌၊ နိပါတေယျံ၊ ကျကုန်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျသဖြင့်၊ နက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်း
 ရဲ၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ စေတဝယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သောသတံ
 ဝိစအနုစိတရာပတ်လုံးလည်း၊ ပတမာနော၊ ကျသော၊ စာတော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောထွံဖြင့်ထိုးမိခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်
 ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစနံ၊ အ
 စမထင်သောသံသရာအတိုင်းမသိသောဝန်ဆင်းရဲကိုပြုကုန်သောစကား
 ကော်ကို၊ ဝိညူထိ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန၊ ထိုထွံထိုးမိခြင်းဖြင့်၊
 နက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ စေတိယော၊ အကယ်
 ၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ သာတံ၊ ထွံထိုးမိသောဆင်းရဲကို၊ အတ္ထုပဂစ္ဆေ၊ သည်း
 ခံရာ၏၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဟညမာနာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်း
 နာခြင်း၊ သေခြင်းစသော ဆင်းရဲတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဘေသံ
 ဝ၊ ထိုသူရိက်တို့အားသာလျှင်၊ သံသာရော၊ သံသရာသည်၊ ဒိဗော၊ ရှည်
 ၍၊ ဧဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿသုစ၊ လူ့ပြည်တို့
 ၌လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်သုစ၊ နိဗ္ဗာန်အမျိုး၌လည်းကောင်း၊
 အသုရကာယေ၊ ကာယကပ္ပိကစသော ဗြဟ္မာအသုရကာယ် တံ၌လည်း
 ကောင်း၊ ပေတေသုစ၊ နိဗ္ဗာန်မတဏှိကစသော ဗြဟ္မာတံ၌လည်းကောင်း၊
 နိရယေသုစ၊ ရေထုံတို့၌လည်းကောင်း၊ အပရိတော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အပ်
 ကုန်သော၊ စာတာ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သောဆင်းရဲတို့သည်၊
 နိယယေ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဝိနိပါတဂတာယ၊ အပါယ်သို့လားသည်ဖြစ်၍၊

ကိလိဿမာနဿ၊ ထိုးခြင်းချတ်ခြင်း၊ အစရှိသည့်ဖြင့်ဆင်းရဲသောသတ္တဝါ
အား၊ နိရယေသု၊ အပါယ်လေးတုံတို့၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ စာတာ၊
ကိုယ်စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၊ ဒိယတေ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဒေဝေသုဝိ၊ နတ်
ပြည်တို့၌လည်း၊ အတာတံ၊ ရာဂပူပန်ခြင်းစသည်ဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ နိဗ္ဗာနသုခ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရံ လွန်မြတ်သော
တပါးသောချမ်းသာသည်၊ နိတ္ထိမရှိ၊ ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဝစနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ယုတ္တဝ၊ လုံ့လအားထုတ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အ
ကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဇာတိမရဏပဟာနာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
အိုခြင်းသေခြင်းကို ပယ်အံ့သောဌာ၊ အပ္ပေါသုတ္တဝ၊ တပါးသေ၊ အမှုတို့၌
အားထုတ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စာဓေန္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌လုံ့
လပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗုတ္တဝ၊
ရောက်သည်မည်ကုန်၏၊ ။ တာတာ၊ မယံတော်ခမည်းတော်တို့၊ အယံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အဘိနိက္ခမိဿံ၊ တောထွက်၍ရဟန်း
ပြုတော့အံ့၊ အသာဓရဟိ၊ အနှစ်မရှိကုန်သော၊ ဘောဂဂဟိ၊ ကာမဂုဏ်စည်း
မိမိတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မေမဿ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာ
မာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈာ၊ ပြီးငွေ့အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝန္တသမာ၊ ထွေးအန်သည်
နှင့်အတူအန်ခြင်းတို့ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ တာလဝတ္ထု၊ ကတော၊ ထန်း
ပင်ခုတ်ကဲ့သို့တဖန်မပေါက် မချောက်သည်တို့ကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ သာစ၊ ထို
သုမေဓာမင်းသွီးသည်လည်း၊ ဗိတရံ၊ မယံတော်ခမည်းတော်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့
အိပ်ရာယောင်ခြင်း၌အလိုမရှိ-ရဟန်းအဖြစ်ကို အလိုရှိသောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဇေံ၊ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့သုမေဓာသွီးတော်ကဆိုသည်ရှိသော်
အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ တရုဏာ၊ သင်အားပျိုယွယ်နုငယ်သေး၏ရဟန်းပြုခါမရောက်
သေးဟု၊ အဏိကဂုတ္တေ၊ စအဏိကဂုတ္တံဿ၊ အဏိကဂုတ္တအမည်ရှိသော၊
ယဿ၊ အကြင်မင်းသားအား၊ ဥဘယာဥဘယေဟိ၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့
သည်၊ ဒိန္နေဒိန္နာ၊ သင်သွီးချစ်ကိုးအပ်ပြီ၊ ဝါရေယျံ၊ ဝတ၊ စင်စစ်လျှင်သင်
ကိုအဏိကဂုတ္တမင်းသားနှင့် ထိမ်းမြားအံ့၊ ကာလေ၊ ထိမ်းမြားအံ့သောကံ
လသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ယခုအဏိကဂုတ္တမင်းသားအား အပ်နှင်းပြီးဖြစ်၍နိုးခြေ၊
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မယံတော်ခမည်းတော်တို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
အထ၊ ထိုမယံတော်ခမည်းတော်တို့နှင့် စကားပြောပြီးနောက်မှ၊ သုဓမ္မေ၊
သုမေဓာမင်းသွီးသည်၊ အသိတနိစိတဓုရဏေ၊ ပတ္တမြားညှိစီစုန်းတောင်
နှင့်တူသည်ဖြစ်၍တခဲနက်တူကုန်သော ထက်ပန်လဲနှင့်အတူနူးညံ့သောအ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ထွေ့ရှိကုန်သော၊ ကောသေ၊ မိမိဆံ့ဘို့ကို၊ ခရေန၊ ထက်စွာသောသန်ထွက်ဖြင့်
 ဆိန္ဒိယ၊ ဖြတ်၍၊ ပါသာဒဉ္စ၊ နေရာပြာသာဒ်၊ ကြက်သရေတိုက်ကိုလည်း၊ မိမိ
 တွာ၊ ဖိတ်၍၊ ပဌမဇ္ဈာန်၊ မိမိထံ၌ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍ရသော၊ ပဌမဇ္ဈာန်ကို၊ သ
 မာပဇ္ဇ၊ ဝင်စား၏။ သာစ၊ ထိုသုမေဓာမင်းသွီးသည်လည်း၊ တဟိ၊ ထို
 ပြာသာဒ်၌၊ သမာပဇ္ဇာ၊ ဈာန်ဝင်စားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဏိကရုတ္တောစ၊
 အဏိကရုတ္တမင်းသည်လည်း၊ နုဂရုံ၊ မန္တာဝတိမြို့သို့။ အာဂတော၊ ရောက်
 ထာ၏၊ သုမေဓာ၊ သုမေဓာမင်းသွီးသည်၊ ပါသာဒေဝ၊ ပြာသာဒ်ပင်လျှင်၊ အ
 နိစ္စသည်၊ အနိစ္စသည်ကို၊ သုဘာဝေတိ၊ ကောင်းစွာပွား၏။ သာစ၊ ထို
 သုမေဓာမင်းသွီးသည်လည်း၊ မနုသိကရေတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်း၏၊
 အဏိကရုတ္တောစ၊ အဏိကရုတ္တ မင်းသည်လည်း၊ မဏိကနုကာဘူသိတ
 ဇာ၊ ပတ္တမြားဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ရွှေခန်းတန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်အပ်သော
 ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုရိတံ၊ အဆာတလျှင်၊ အာဇ္ဈဟိ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့
 တက်၏၊ ကထဉ္စတိ၊ ဆက်အုပ်ချီထွက်၊ သုမေဓံ၊ သုမေဓာမင်းသွီးကို၊ ယာစ
 တိ၊ တောင်းပန်၏၊ ကိယာစတိ၊ အတတ်သို့ တောင်းပန်သနည်း၊ ရဇ္ဇေ၊ ငါ၏
 ပြည်၌၊ အာဏာ၊ အပိုးရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣဿရိယံ၊ အခြွေအရံစည်းမိပ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း
 သုခ၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဘောဂါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအထုံးစုံသည်၊ တုတ္ထံ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထဂတံ၊
 လက်သို့ရောက်၏၊ တံ၊ သင်သုမေဓာမင်းသွီးသည်၊ ဧဟရိကာ၊ ဗေဒသေး
 သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဘောဂေ၊ ကာမဂုဏ်စည်းမိပ်တို့ကို၊ တုဉ္စာဟိ၊
 ခံစားဦးစေဘု၊ ကောကေ၊ စောကဋ္ဌံ၊ ကာမသုခါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ကို၊
 သုဒုဗ္ဗာဘ၊ အလွန်ရခဲကုန်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ရဇ္ဇံ၊ သုံးယူစနာရှိသောငါ၏
 ပြည်ကို၊ နိဿဋ္ဌံ၊ ငါစွန့်အပ်၏၊ တေဘောဂေ၊ ထိုကာမဂုဏ်စည်းမိပ်တို့ကို၊
 တုဉ္စာသု၊ ခံစားဦးစေဘု၊ ဒါနာနံ၊ များစွာသောအလှူငွေတို့ကို၊ ဧဟိ၊ ပေး
 ယူဦးစေဘု၊ နုဗ္ဗနာ၊ နှလုံးမသာသည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်လင့်၊ တေ၊ သင်၏၊
 မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ နုက္ခိတာ၊ ဖိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 ကုန်၏၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ တံ၊ ထိုအဏိကရုတ္တမင်းကို၊
 သုမေဓာ၊ သုမေဓာမင်းသွီးသည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ အဏိကရုတ္တ၊ အဏိက
 ရုတ္တမင်း၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ကာမေဟိစ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း၊ အနုတ္တိကာ၊
 အလိုမရှိ၊ ပိတကမောဟာ၊ တွေဝေခြင်းကင်း၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမေ၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့ကို၊ မာအဘိနုဋ္ဌံ၊ မနှစ်သက်လင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိ

နဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဿ၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်ရှုသော၊ စတုဒီပေါ၊ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော၊ ကာမတောဝဂ်၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုခံစားသောသူတို့ထက် အပေါ့၊ မြတ်သော၊ မန္တာတာ၊ မန္တာတုအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ စကြာဝတေး မင်းသည်၊ အာသိ၊ ရှေးအခါ၌ဖြစ်ဘူး၏။ သော၊ ထိုမန္တာတ်စကြာဝတေးမင်း သည်၊ အတိတ္တော၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံးမန္တာတ်မင်းစည်းစိမ်စတုမ ဟာရာဇာဝတိ၊ သာနတ်ပြည်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကိုခံစားရသူကံကမ ဂုဏ်တို့ဖြင့်မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာလင်္ကထော၊ သေထေ၏၊ အ သာ၊ ထိုမန္တာတ်စကြာဝတေးမင်းအား၊ ဣစ္ဆာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌အလိုသည်၊ နစပရိပူရိတာ၊ ပြည့်လည်း မပြည့်စေသေး၊ ဝဋ္ဋိမာ၊ ခိုဗ်းသည်၊ ဒသ ဒိသာ၊ အရှင်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ သမန္တေန၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ သတ္တရတနာနိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဝဿယျ၊ မန္တာတ်မင်းထက် ထက်ကဲ့သို့ရှာငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှာသော်လည်း၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ ဖြင့်၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နစအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတိတ္တာဝ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်မ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နရာ၊ ထူရိက်တို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေရကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အသိသုလူပမာ၊ ဆင်းရဲ၏တည်ရာဖြစ်သော ကြောင့်သန်ထွက်သွားနှင့်တူကုန်၏၊ သပ္ပထိရူပမာ၊ ဘေးနှင့်တကွဖြစ်သော ကြောင့်မြွေဥကွောင်းနှင့်တူကုန်၏၊ ဥက္ကောပမာ၊ မြက်မီးရှူးနှင့်တူကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အနုဒဟန္တိ၊ လောင်တတ်ကုန်၏၊ အဗ္ဗိကာကံထသန္နိတာ၊ သာယာ တွယ်မရှိသောကြောင့်အရိုးဆက်အရိုးနှင့်တူကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ် တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ အရဝါ၊ အမှန်မရှိကုန်၊ ဗဟုဒက္ခာ၊ များစွာ သောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ မဟာဝိသာ၊ လတ်တဆောသေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့်တူကုန်၏၊ အယောဂုဇ္ဇောဝ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော သံတွေ ကဲ့သို့၊ သန္တက္ကော၊ ပူပန်၏၊ အစာမူလသ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခပလ္လာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးရှိကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ် တို့သည်၊ ရုက္ခပလူပမာ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ သုံးဆောင်ရာဖြစ်သောအနက် ကြောင့်သစ်သီးနှင့်တူကုန်၏၊ မံသပေသုပမာ၊ အများတို့၏ဆက်ဆံရာဖြစ် သောအနက်ကြောင်းသားတစ်နှင့်တူကုန်၏၊ ယာမိတကူပမာ၊ တသက်လျာ ဟူသောအနက်ကြောင့်ငြိုး၍ သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာနှင့်တူကုန်၏၊ သုဒိနောပမာ၊ အိပ်မက်နှင့်တူကုန်၏၊ ဝဉ္စနိယာ၊ ထွဉ်ပတ်ဟတ်ကုန်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသုလူပမာ၊ စူးဝင်တတ်သောအနက် ကြောင့်ထွံသွားနှင့်ကုန်၏၊ ရောဂေါ၊ ကျင်နာတတ်သောကြောင့်အနာမည်၏၊

ဂဏ္ဍော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမစင်ကိုယှိစေတတ်သောကြောင့်အိုင်း
 အမာမည်၏။ အစာ၊ ဘေးကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ဆင်းရဲမည်၏။ နီ
 စာ၊ သေခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သောကြောင့်သေခြင်းမည်၏။ အင်္ဂါရကာ
 ကာသုဿဒိသာ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်သောကြောင့် မီးကျိုးတွင်းနှင့်တူကုန်
 ၏။ အစာမူလံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။ စာယံ၊ ကြွေးကပ်မက်ဘွယ်ရှိ
 သောကြောင့် ဘေးမည်၏။ ဝဇော၊ သူသတ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 သတ်တတ်သည်မည်၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်းဖြင့်၊ ကာ
 မာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ အန္တရာ
 ယိကာ၊ မင်္ဂလိကနိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယံကိုပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ အက္ခတာ၊ တု
 ရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည် ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တုဗ္ဗေ၊
 သင်အဏိကဂုတ္တမင်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆတာ၊ သွားထေရ်ကုန်သော၊ မေ၊ ငါ့အား။ ဘာ
 ဝဂဏော၊ ဘုံသုံးပါး၌၊ အတ္တနော၊ ငါနှင့်၊ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်သောသူ
 သည်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ အတ္တနော၊ ငါ၏။ ဘိသမ္ဘိ၊ ဥက္ခေသင်းကို၊ ဓမ္မမာ
 နမ္ဘိ၊ ရာဂစသော တဆဲ့တပါးသော မီးတို့ဖြင့်ထောင်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဇရာ
 မရဏော၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်၊ အနုဗန္ဓေ၊ အစဉ်လိုက်သည်ရှိသော်၊
 ပရော၊ ငါမှတပါးသောသူသည်။ မမ၊ ငါ့အား၊ ကိ၊ အဘယ်မည်သောအစီး
 အပွားကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ တဿံ၊ ထိုအိုခြင်းသေခြင်းဥက္ခေသင်း
 ကိုမီးလောင်ခြင်းကို၊ ဗာဏာယ၊ ဗျက်ဆီးအံ့သောငှါ၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ စာမ္ပိ
 တဗ္ဗံ၊ လုံ့လပြုအပ်၏။ ။ အဟံ၊ ငါသုမေခသည်။ ခွါရံ၊ တံခါးသို့၊ အပါပု
 ကိတွာန၊ မရောက်မီ၊ မာတာပိတရော၊ မိဘတော် ခမည်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဏိကဂုတ္တဗ္ဗ၊ အဏိကဂုတ္တမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆမာ၊ မြေ၌၊
 နိသိန္နေ၊ ထိုင်နေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရောဒန္တေ၊ ငိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သောစကားကို၊ အဝေါဝံ၊ ဆို၏။ ။ အနုမတဂ္ဂေ၊ အစ
 မထင်သောသံသရာ၌၊ ဗိတု၊ အဘ၏။ မရဏော၊ သေခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဘာတု၊ မေ့မိကို၊ ဝဇောသတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝဇောသတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုနပျဉ်၊ အဘန်
 တလဲလဲ၊ ရောဒတံရောဒန္တနံ၊ ပိုးရိပ်သည်ဖြစ်၍ငိုကြွေးကုန်သော၊ ဗာဿာ
 နံဝါ၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သောအကြောင်းရှိသော သူရိုက်တို့အားသာလျှင်၊
 ဝိသုဓရော၊ ခန္ဓာအာယတနစသည်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသံ
 သရာသည်၊ ဒိဗော၊ ရှည်၏။ ။ သံသာရံ၊ သံသာရသာ၊ ခန္ဓာအာယတန
 စသည်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသံသရာ၏။ အနုမတဂ္ဂတော

အနုမတဂ္ဂတ္တာ၊ အဘန်တလဲလဲသိအပ်သောအစမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အရန၊ ကောလဖြင့်၊ သံသရတ်သံသရန္တာနံ၊ ကျင်
 ထည်ခုကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အသု၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီး
 ခြင်းစသည်ဖြင့်တွေ့သည်ဖြစ်၍ငိုသောအခါ ထွက်သောမျက်ရည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ထည့်၊ ငယ်သော အခါအမိနို့မှ မို့အပ်သော နို့ရည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ရှေ့ရုံ၊ ရန်သူတို့သတ်သောအခါထွက်သောသွေးကိုလည်းကောင်း
 တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ သရထ၊ အောက်မေ့ကုန်စေစွာ၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏၊
 သန္ဓိယံ၊ အပုံအရကိုလည်း၊ သရထ၊ အောက်မေ့ကုန်စေစွာ၊ အထုထု
 ညေ၊ တယောက်သောသူ၏ ထွက်သောမျက်ရည်မို့သော နို့ရည်လည်း
 ကောင်း၊ ရှေ့ရုံ၊ ပိုစီးသောသွေးလည်းကောင်း၊ ဥပနိတေ၊ ဥပမာ၏အစွမ်း
 ဖြင့် ဘုရားတို့သည်ဆောင်၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စတုရောခမိ၊
 သရန္တာရာထေးစင်းရေတို့ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့စေစေစွာ၊ ဧကကပ္ပေ၊ တခု
 တသီးသောကမ္ဘာ၌၊ အဋ္ဌိနံ၊ တယောသော သူ၏အရိုးတို့၏၊ သပ္ပယံ၊ အရအပုံ
 ကို၊ ဝိသုထေန၊ တယူဇနာအစောက်ဖြင့်သောဝေဝုလတောင်၌၊ သမံ၊ အတူ
 အမျှ၊ ဥပနိတံ၊ ဥပမာဆောင်၍ဟောတော်မူသည်ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့စေ
 စေစွာ၊ ဇမ္ဗုဒိပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပကျွန်းဟုဆိုအပ်သော၊ မဟိံ၊ အထုနှစ်သိန်းထေး
 သောင်းအပြာယူဇနာတသောင်းရှိသောမြေကို၊ ကောလမ္ဘိမတ္တာ၊ အိမ်ဇီး
 သီးစေ့နှင့်ရှိကုန်သော၊ ဂုဠိကာ၊ အလုံးတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဘဇိယမာနေ၊ ဤ
 အလုံးတခုသည်ငါ၏အမိ ဤအလုံးတခုသည်ငါ၏ အဘွားစသည်ဖြင့်ခွဲဝေ
 သည်ရှိသော်၊ အနုမတဂ္ဂေ၊ အဘန်တလဲလဲသိအပ်သောအစမရှိသောသံသ
 ရာ၌၊ သံသာရတောသံသရန္တာယ၊ ကျင်လည်သောသတ္တဝါ၏၊ မာတုပိတု
 သွေဝ၊ အမိအဘွားတို့၌ပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုဇမ္ဗုဒိပမြေကြီးကို ဥပမာဆောင်၍၊
 ဟောတော်မူသောစကားတော်ကိုလည်း၊ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းစေစွာ၊
 တိဏကဋ္ဌသာခါပဏာသံ၊ ဤဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌ရှိသမျှသောမြက်သစ်သားသစ်
 ခက်သစ်ရွက်ကို၊ စတုရေဝိယံ၊ ထက်ထေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော
 စာပိုကာ၊ အထုံးအပိုင်းတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိတုသု၊ အဘတို့ကို၊ ဝိဘဇိယမာ
 နေသု၊ ဤအထုံးသည်ငါအဘ ဤအထုံးသည်ငါအထုံးစသည်ဖြင့်ခွဲဝေအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ တာစာပိုကာ၊ ထိုအထုံးအပိုင်းတို့သည်၊ သံသာရဿ၊
 သံသရာ၏၊ အနုမတဂ္ဂတော၊ အစမထင်သောကြောင့်၊ ပိတုပိတုသွေဝ၊
 အဘအထိုးတို့၌ပင်လျှင်၊ နပ္ပဟောန္တိ၊ မထောက်နိုင်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပနိ
 တံ၊ မြက်သစ်သားသစ်ခက်သစ်ရွက်ကိုဥပမာဆောင်၍ဟောတော်မူသည့်

ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ ကာတာကစ္ဆဝံ၊ မျက်စိနှင့်ဖက်ကာသီးသော
လိပ်ကို၊ မနုဿထာဘမ္ဘိ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်း၌၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကတ္တာ၊
ငြိ၍၊ သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအောက်မေ့ရာသ
နည်း၊ ဝုဗ္ဗေသမုဗ္ဗေ၊ အရှေ့သမုဗ္ဗရာ၌လည်းကောင်း၊ အပရတောစ၊ အနောက်
သမုဗ္ဗရာမြောက်သမုဗ္ဗရာတောင်သမုဗ္ဗရာ၌လည်းကောင်း၊ ယုဂန္တိန္ဒြိယ၊ ထေရ်
အစွမ်းဖြင့်မျှော်ပါးလေသောထမ်းမိုး၏၊ တဿ၊ ထိုအနှစ်တရာကရာလွန်မှ
တကြိမ်သာ၊ လည်း၊ ဟိုပေါ်သောလိပ်ကာသီး၏၊ သိရံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ပရိ
မုတ္တံ၊ စွပ်မိခဲသောထက်လူအဖြစ်ကိုရခဲ၏ဟုဟောတော်မူသည်ကိုလည်း
သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ ပေဏာပိဏ္ဍောပမာယ၊ နှိပ်နှယ်ခြင်းဌာမခံ
သောကြောင့်ရေမြုပ်ပိုင်နှင့်တူသော၊ အသာရဿ၊ မြဲခြင်းစသောအနှစ်မရှိ
သော၊ ကာယကလိနော၊ များစွာသော အကျိုးစီးပွားမဲ့တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်
သောကြောင့်ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သောအရ၏၊ ရူပံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါနံ၊ တရားတို့သည်စွဲထမ်းအပ်ကုန်
သောတောတူမက၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ အနိစ္စေ၊ အမြဲမရှိသည်တို့ကို၊ ပဿ၊ ဉာဏ်
မျက်စိဖြင့်ရှုထေထော၊ နိမုယေ၊ ဝရေကြီးရှစ်ထပ်ဥဿန္တရက် ငရဲတဆဲ့ခြောက်
ထပ်၌မဟုတ်စာသထော၊ များစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်တို့ကို၊ သရာဟိ၊
အောက်မေ့ထေရော၊ ထာသုတာသုတေတိသု၊ ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌၊
ဝုနုပ္ပန္နံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကဋတ္ထိံ၊ သင်းချိုင်းရာမြေကို၊ ဝဇ္ဇေန္ဓေ၊ တပြောင်ပြန်
ဖြစ်သဖြင့်ပွားစေကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ ကုန္တိ
ထာယာနိစ၊ ဝမ်းစာကိုရှာမိုးသောအဖြစ်တည်းဟူသောဘေးတို့ကိုလည်း
သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သပ္ပာနိ၊ အရိယသပ္ပာ
တို့ကိုလည်း၊ သရာဟိ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ အမတမ္ဘိ၊ မြတ်စွာတရား
သည်အနီးသို့ ဆောင်အပ်သော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောအ
မြွက်အရသာသည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိထွက်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပဉ္စကဋု၊ ကေန၊ ရှာမိုး
ခြင်းသိမ်းဆည်းခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းဝေဘန်ခြင်းတည်း
ဟူသော ငါးပါးသော အခါးအစပ်ရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါး အရသာကို၊
ပီတေန၊ သောက်သဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊ ကာမဂုဏ်ယော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
အရသာတို့သည်၊ ပဉ္စကဋု၊ ကေန၊ ရှာမိုးခြင်းသိမ်းဆည်းခြင်းစောင့်ရှောက်
ခြင်းသုံးဆောင်ခြင်း ဝေဘန်ခြင်း တည်းဟူသော ငါးပါးသောအခါးအစပ်ဖြင့်၊
ကဋု၊ ကတရာ၊ အလွန်ခါးစပ်စွာကုန်၏၊ အမတမ္ဘိ၊ မြတ်စွာတရားသည်

အနီးသို့ဆောင်အပ်သော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော အမြို့က် အရသာသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိသူက်၊ ယေကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ မရိတ္တဘာ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ ပူမန်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကာမရတိယော၊ ကာမဂုဏ် အရသာတို့သည်၊ ဇလိကာ၊ ရာဂစသောတစ်စုံတပါးသောမီးတို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုမိတာ၊ ကြိုက်ကြိုက်သူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာဝိတာ၊ သတ္တဝါတို့ကိုထိတ်လန့်စေထုတ်ကုန်၏၊ သံတပ္ပိယော၊ သတ္တဝါတို့ကိုပူပန်စေထုတ်ကုန်၏၊ အသပတ္တမ္ပိ၊ ရန်သူငါးပါးမှကင်းသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ သမာနေ၊ ရှိသူက်၊ ယေ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဗဟုသပတ္တာ၊ များသောရန်သူငါးပါးရှိကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုမျှားသောရန်သူရှိသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်၊ ရာဇဂ္ဂိစောရဉ္စကပ္ပိယေဟိ၊ မင်းမီးခိုးသူရေမချစ်နှစ်လိုသောရန်သူတို့နှင့်၊ သာသရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသပတ္တာ၊ များသော ရန်သူငါးပါးရှိကုန်၏၊ မောက္ခမ္ပိ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိသူက်၊ ယေသု၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝဇေဇ္ဇော၊ သတ်ခြင်း၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံငြိမ်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝဇေဇ္ဇောနိ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့ကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝဇေဇ္ဇော၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့မည်သည်ကား၊ အသာ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်ကုန်၊ အာဒိပိတာ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော၊ တိဏုက္ကာ၊ မြက်ဖြင့်ပြုပြင်အပ်ကုန်သောမီးမျိုးတို့သည်၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ မိမိကိုကိုင်သောသူကို၊ ဒဟန္တိ၊ လောင်ကုန်၏၊ ရုပ္ပန္တိ၊ ဣတ်သောသူကို၊ နေဝဒဟန္တိ၊ မလောင်ကုန်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နရုပ္ပန္တိ၊ မဣတ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒဟန္တိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ လောင်တတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပကဿ၊ အနည်းငယ်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်ချင်းသာ၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောမျှားမြတ်သောလောကုတ္တရာတရားချင်းသာကို၊ မာဇေဟိ၊ မစွန့်ပြီ၊ ဗဒ္ဓိသံ

သံဃာများချိတ်ကို၊ ဂိဇ္ဈိတွာ၊ အစာ၌ထက်မက်မောသဖြင့်မျှ၍၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တော၊ ရောက်သော၊ ပုထုဇ္ဈော၊ ဣဝ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ အပရိစ္ဆေတိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ပဉ္စော၊ နောက်၌၊ မာဝိဟညသိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့မရောက်မြီ၊ သင်္ခါ၊ နှလုံး၌၊ လည်တောက်ကြိုးဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်သော၊ သုနုခေါ၊ ခွေးသည်၊ အညတော၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂန္ထု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နဝတ္ထော၊ တိဇ္ဈာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမတဏှာ၊ ပဉ္စော၊ ကာမတဏှာဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊ ကာမံ၊ မင်စစ်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်ရှိ၌၊ တာဝဒေသသု၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမဦးလေရာ၊ စဏ္ဍာလော၊ ခွေးသားစားမျိုးစွန်းစဏ္ဍားတို့သည်၊ ဆာတာ၊ ဖွတ်ထိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုနုခံ၊ ခွေးကို၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ဣဝ၊ ရေခဲစေကုန်သကဲ့သို့၊ တယော၊ ထိုအထူး၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကာဟိန္တိ၊ အကျိုးမဲ့၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်ကိုပြုကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမယုတ္တော၊ ကာမဂုဏ်တို့နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အပရိမိတံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ရေသည်တို့၌ဖြစ်သောကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဗိတ္တဒေါမနုဿာနိစ၊ မိတ်၌ရအပ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းတည်းဟူသော မိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောဟိတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ အရဝေအရဝေဟိ၊ မမြဲကုန်သော၊ ကာမေကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ရှိမှ၊ ပရိနိဿဇ၊ ဖဲထေထေရာ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယေသုတဝါဒီသု၊ အကြင်ဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇာတိယော၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇရာမရဏဗျာဓိဂဟိတာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းနာခြင်းသည်စွဲလမ်းအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဇေဓမ္မိ၊ မအိုရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိထျက်၊ ကာမေဟိ၊ အိုခြင်းစသည်မှမလွတ်သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တခုသည်သာလျှင်၊ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တခုသည်သာလျှင်၊ အမရံ၊ သေခြင်းမရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တခုသည်သာလျှင်၊ အဇရာမရံ၊ အိုခြင်းသေခြင်းနှစ်ပါးမရှိ၊ ပဒံ၊ ဝန်ဆင်းရဲမှလွတ်လိုသောသူတို့သည်ကုန်အပ်၏၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ အသပတ္တံ၊ ရန်သူလည်းမရှိ၊ အသမ္ဘာဓံ၊ ကိလေသာလည်းဟူသောကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်းမရှိ၊ အခယိတံ၊ ဒုစရှိက်တည်းဟူသောချွတ်ယွင်းခြင်းလည်းမရှိ၊ အတယံ၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိစွပ်စွဲခြင်းစသောဘေးလည်းမရှိ၊ နိရူပတာပံ၊ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ဣဒံအမတံ၊ ဤ

သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗဟုဟိ၊ ထုရားအစရှိသော များစွာသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဓိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြု၍ သိအပ်၏၊ အန္တာဝိစ၊ ယခုလည်း
 သော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပယုပ္ပတိ၊ ကမ္မ
 ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုအားထုတ်၏၊ ထေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသေခြင်း
 ကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ လတ္တနိယံ၊ ရခြင်းငှါတတ်ကောင်း၏၊ အစာစုမာနေန၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌အားမထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ
 နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားဖြင့်၊ သု
 မေဓ၊ သုမေဓမင်းထွီးသည်၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ဘဏတိ၊
 ဟော၏၊ သုမေဓ၊ သုမေဓမင်းထွီးသည်၊ သင်္ခါ၊ ရတတေ၊ သင်္ခါ၊ ရအပေါင်း
 ၌၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ အလဘမာနာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ အဏိကဂုတ္တံ၊
 အဏိက ဂုတ္တမင်းကို၊ အနုနေန္တိ၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကေသေဝပ္ပသနံ
 ထွက်ဖြင့်ဖြတ်ပြီးသော မိမိဆံတို့ကိုသာလျှင်၊ ဆမံ၊ မြေကြီး၌၊ ဆုဒ္ဓါ၊ ပြာ
 သာန်ထက်မှပစ်ချလိုက်၏၊ သော၊ အဏိကဂုတ္တော၊ ထိုအဏိကဂုတ္တမင်း
 သည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှထ၍၊ အဗ္ဗလိကော၊ လက်ဆုပ်ချီထွက်၊ တသေ၊ ထို
 မင်းထွီး၏၊ ပိတရံ၊ အဘဖြစ်သောကောဉ္ဇမင်းကြီးကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊
 ကထံယာမိ၊ အဘယ်သို့တောင်းပန်သနည်း၊ သုမေဓံ၊ သုမေဓမင်းထွီးကို၊
 ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုစိမ့်သောငှါ၊ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ ခွင့်ထွတ်ပါကုန်လော့၊ သာ၊ ထို
 သုမေဓမင်းထွီးသည်၊ ဝိမောက္ခသစ္စာ၊ မဘောက်မပြန်သောနိဗ္ဗာန်ကိုဖြင့်
 သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ သုမေ
 ဓ၊ သုမေဓမင်းထွီးသည်၊ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဝိဿန္တိတာ၊
 ခွင့်ထွတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သေကာတယာဘိတာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသံသရာတေးမှ
 ကြောက်လန့်သောဥာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တာယ၊ ထိုသုမေ
 ဓမင်းထွီးသည်၊ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခမာန်ဖြစ်စဉ်၊ ဆအဘိညာ၊ အဘိ
 ညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အဂ္ဂပလ္လ
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း၊ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ရာဇကညာ
 ယ၊ သုမေဓမင်းထွီး၏၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုကိလေသာတို့ငြိမ်းခြင်းသည်၊ အည
 ရိယံ၊ အံ့ဘွယ်သရဲရှိသည်၊ အပ္ပုတံ၊ မဖြစ်ဖူးဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပဗ္ဗိမေ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော၊ ကာထေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်ကာနီးကာလ၌၊ ဝုဇ္ဇေနိ
 ဝါသဝရိတံ၊ ရှေးနေခဲ့ဘူးသောခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သောအကျင့်ကို၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သာ၊ ထိုသုမေဓမင်းထွီးသည်၊ ဗျာကရိ၊ ကြွေး၏၊
 တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကောထာဂမနေ၊

ကောဏာဂုံအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊
 လောက၌ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ နဝနိဝေသမိ၊ သံဃာကိရည်၍
 ဆောက်အပ်သောအရံ၌၊ သမိယော၊ အထွေခင်ပွန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိ
 တိသော၊ ခန့်ညားနိုးစေမာ၊ သုမေဓဟူသောသုံးယောက်ကုန်သော၊ ဇနိယော
 မိန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်းအလှူကို၊ အဒါ
 သိဌာ၊ လှူခဲ့ဘူးကုန်၏။ ၊ ထဿ၊ ထိုကျောင်းအလှူ၏၊ အနုဘာဝေန၊ အာနု
 ဘော်ကြောင့်၊ ဒဿက္ခတ္တံ၊ ဆယ်ကြိမ်လည်းကောင်း၊ သတက္ခတ္တံ၊ အ
 ကြိမ်တရာလည်းကောင်း၊ ဒဿတက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်လည်း
 ကောင်း၊ ဒဿဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တသောင်းလည်းကောင်း၊ ဒေဝေသု
 နတ်ပြည်တို့၌၊ မယံ၊ ငါတို့သုံးယောက်တို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇိဌာ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ ၊
 မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သောအကြိမ်တို့၌၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အတယ်ဆို
 ဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊
 မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောထန်ခိုးရှိသော နတ်တို့သည်၊ အဟုဌာ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။
 မာနုယိကမ္ပိ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်၍ ထန်ခိုးကြီးသော အဖြစ်၌၊ ကောဝါဒေါ၊ အ
 တယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တရတနဿ၊ ရတနာခုနစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသောစကြာဝတေမင်း၏၊ မဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိ
 ရတနံ၊ မိန်းမရတနာသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ၊ သော၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်
 စွာဘုရား လက်ထက်သံဃာအား ကျောင်းကိုလှူခြင်း တည်းဟူသောအ
 ကြောင်းသည်၊ ယထာဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနတ်စည်းစိမ်၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း၊ သော၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်
 စွာလက်ထက်သံဃာအားကျောင်းကိုလှူခြင်းတည်းဟူသော အမွှန်သည်၊
 ယထာဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနတ်စည်းစိမ်
 ၏၊ ပထဝေါ၊ အမွှန်တည်း၊ တံ၊ ထိုကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်
 တော်၌သံဃာအားကျောင်းကိုလှူခြင်းတည်းဟူသောအရင်းသည်၊ ယထာ
 ဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနတ်စည်းစိမ်၏၊ မူလံ၊
 အရင်းတည်း၊ သာစေတနာ၊ ထိုစေတနာသည်၊ သတ္တုသာသနော၊ အရှင်ဂေါ
 ထမမြတ်စွာဘုရားသာသ္မာတော်၌၊ ခန္တိ၊ ရှုမြင်ခဲ့နိုင်သော ဝိပဿနာပညာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ သမောဓာနံ၊
 ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ဓမ္မရတာယ၊ ကျင့်ဝတ်
 တရား၌ နှလုံးချော်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ၊ ယေ၊ အကြင်သူ
 တော်ကောင်းတို့သည်၊ အနာမပညဿ၊ မယုတ်မမာမြတ်စွာသောပညာ

၂၁

ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ထိုပညာရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်း၊ ကရောန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ကရောန္တာ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘဝဝတေ၊ ဘဝသုံးပါး၌ဖြစ်သောသံသရာဝဋ်၌၊ နိဗ္ဗိန္တိ၊ ပြီးငွေ့ကုန်၏၊ ဝိဓုန္တိ၊ ဘဝ၌ထပ်ခြင်းကင်းကုန်၏၊ ဝိဓုတိ၊ ထပ်ခြင်းကင်းကုန်၍၊ ဝိဓုန္တိ၊ ဘဝတို့မှလွတ်ကုန်၏၊ သုမေဓာ၊ သုမေဓာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုန်အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အထာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီး၊ မဟာနိပါတော၊ မဟာနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီး၊ ထေရီဂါထာယော၊ ထေရီမတို့၏သို့ဆိုသိကုန်အပ်သောဂါထာတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးကုန်ပြီး၊ ၊

အာသဝက္ခယာ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ ဧကုတ္တရသတာ၊ တယောက်ဖြင့်လွန်သော တရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ယာထေရီယော၊ အကြင်ထေရီမတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာ၊ ထိုထေရီမတို့သည်၊ သတာနိစက္ကာရိ၊ လေးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသိတိ၊ ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ခုဒ္ဒသဂါထာ၊ တဆဲ၊ ယေး၊ ဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ထေရီယော၊ ထေရီမတို့၏သို့ဆိုသိကုန်အပ်သော ဂါထာတို့သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ၊

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယပြီး၏၊ ၊

